

100E JAARGANG NUMMER 4 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • APRIL 2000

LIAHONA

LIAHONA

OP DE OMSLAG

Voor: Heinrich Hofmann, *Christus en de rijke jongeling* (detail). Achter: Carl Heinrich Bloch/SuperStock, *De ongelovige Tomas*.

OP DE OMSLAG VAN DE KINDERVIEND

© Greg K. Olsen, *In zijn licht*, met dank aan Millpond Press Inc.

ARTIKELEN

- 2 DE LEVENDE CHRISTUS — HET GETUIGENIS VAN DE APOSTELEN
- 4 JEZUS DE CHRISTUS: ONZE MEESTER, EN MEER
OUDERLING RUSSELL M. NELSON
- 20 ONS HART OP DE GEEST AFSTEMMEN MOLLY ZIMMERMAN LARSON
- 25 HUISBEZOEKBOODSCHAP: ONS IN CHRISTUS' WOORD VERHEUGEN
- 30 DE ZEEVOGELS VAN KIRIBATI R. VAL JOHNSON
- 42 LEIDRAAD VOOR DE GEZINSFINANCIËN OUDERLING MARVIN J. ASHTON
- 48 SABBATVIERING IN HET GEZIN KAREN F. CHURCH

VOOR DE JONGEREN

- 24 LOFZANG: ALS JEUGD VAN ZION IN DE LAATSTE DAGEN
SUSAN EVANS MCCLOUD
- 26 VRAAG EN ANTWOORD: WAT KAN IK DOEN OM DE ZONDAGSSCHOOLES
MET MEER INTERESSE TE VOLGEN?
- 29 MORMORANDUM: EER ZIJN NAAM
- 40 HET IS MIJN ZUSTER SVETLANA NUZHDOVA

DE KINDERVIEND

- 2 VAN VRIEND TOT VRIEND: OUDERLING QUENTIN L. COOK
- 4 VERHAAL: COR BEGRIJPT HET GEHEIM B. J. WHIPPLE
- 6 VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT: VÓÓR HET NIEUWE TESTAMENT
- 11 LIED: HET AVONDMAAL VANJA Y. WATKINS
- 12 PARTICIPATIEPERIODE; ALTIJD AAN JEZUS CHRISTUS DENKEN ANN JAMISON
- 14 VRIENDSCHAP SLUITEN: MICHELLE MUKUND UIT LAUTOKA (FIJI)
MELVIN LEAVITT

ZIE BLZ. 30

ZIE BLZ. 4

ZIE DE KINDERVIEND, BLZ. 14

April 2000 100e jaargang Nummer 4
LIAHONA 209984 120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twalf:

Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Martin K. Jensen

Adviseurs: E. Erato Busche, John M. Madsen,
Alexander B. Morrison

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighton
Redacteur redactie: Richard M. Romney
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Adjunct-hoofdredacteur: R. Val Johnson
Redacteur: Roger Terry
Assistent-redacteur: Jennifer Greenwood

Rooster:

Beth Dayley
Assistent publicaties: Konnie Shakespear

Afdeling vormgeving:

Leidinggevende of director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Senior vormgever: Shami Cook
Vormgever: Thomas S. Child, Todd R. Peterson
Productie manager: Jane Ann Peters
Productie: Reginald J. Christensen, Kari A. Couch,
Denise Kirby, Jason L. Murnford, Deena L. Sorenson
Digitale voorbewerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Directeur: Kay W. Biggs
Distributie manager: Kris Christensen
Manager: Joyce Hansen

Vertaling:

CPB Vertaalfbureau
Niescheped 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Groevens 64
NL-7608 HW Almelo
Telefoon: 0546 865994
Kopij lijst op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:

Administratrice: R. de Kock-Goudberg
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 030-6053804
Fax: 030-6000502

Abonnementenprijs:

Nederland: NLG 22,00 België: BEF 390,00. Het jaar-
abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt
automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart
(België: stortings-/overschrijvingformulier).

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek
Kerknieuws naar: Liahona, 50 East North Temple,
Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar
CLUR.Liahona-Mag@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat
"kompas" of "aanwijzer" betekent) wordt gepubliceerd
in het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cebuano, Chinees,
Daars, Duits, Engels, Eski, Fijisch, Frans, Hebreeuws,
Indonesisch, Italiaans, Japanees, Hiligaynon, Hongaars,
Japans, Kirilbati, Koreaans, Lets, Litouws, Malagassisch,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,
Roemeens, Russisch, Samoans, Spaans, Tagalog,
Tahitaans, Tsjechisch, Vietnamese, Yiddis, Yiddis
en Zweeds. (Frequente verschij per taal.)

Uitgever:

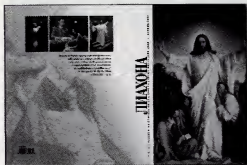
©2000 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-
houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:

April 2000 Vol. 100 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480)
Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$15.50 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new addresses
must be included. Send USA and Canadian subscriptions
and queries to Salt Lake Distribution Center at address
below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit
card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be
taken by phone. (Canadian Postage Information: Publication
Agreement #1604821)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

EEUWIG HEIL ALLEEN IN CHRISTUS

De leden van de kerk in Rusland zijn heel blij met elke uitgave van de *Liahona*. Het tijdschrift is heel interessant, van de eerste tot de laatste bladzijde.

Ik geef u graag mijn getuigenis van Jezus Christus. Ik weet dat de Heer ons moeilijkheden en ervaringen geeft, maar Hij fluistert ons altijd toe hoe wij over die moeilijkheden heen kunnen komen. Ik weet nu dat we ons eeuwig heil alleen in en door Christus kunnen verkrijgen en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de ware kerk is.

Natalya Vladimirovna Leonova
Gemeente Krasnopresnensky
District Moskou-Noord

POST VAN DE HEER

Altijd als ik in de brievenbus kijk en de *Liahona* zie liggen, denk ik: daar is post van de Heer. Ik sta verbaasd over alle nieuwe artikelen over evangelieonderwerpen, en ik dank de algemene autoriteiten en mijn broeders en zusters over de hele wereld voor hun werk. Ik ben ook onder de indruk van het meesterlijke, grafische ontwerp. Als ik de keuze heb tussen andere lectuur en dit tijdschrift, kies ik met plezier altijd voor het laatste.

Adolf J. Eggseder
Gemeente Simbach
Ring München

GETUIGENIS VAN DE LEVENDE PROFET

Ik ben achttien en een jaar lid van de kerk. Elke keer als ik de *Liahona* lees, reis ik in gedachten naar alle plaatsen die erin genoemd worden en heb ik het gevoel dat ik echt spreek met mijn broeders en zusters die ons deelgenoot maken van hun zegeningen en ervaringen. Ik kan voelen dat hun getuigenissen waar zijn en hoeveel die mensen van de kerk houden.

Als ik de woorden van de profeet lees, heb ik het gevoel dat hij ze rechtstreeks tot mij richt. Het is onvoorstelbaar dat we een hedendaagse profeet hebben die praat met onze Vader in de hemel en dat dan aan ons doorgeeft. Ik weet met mijn hele hart dat dit de kerk van de Heer is.

Javier E. Pérez Galeano
Wijk Carmen
Ring Barranquilla-El Carmen (Colombia)

Noot van de uitgever: in deze aflevering vervangt het artikel 'De levende Christus — het getuigenis van de apostelen' (blz. 2—3) de boodschap van het Eerste Presidium. De huis-
onderwijzers wordt verzocht om in de maand april deze boodschap te gebruiken.

Met ingang van deze maand publiceren we dit blad in vier nieuwe talen. De *Liahona* van april 2000 is de eerste in het Armeens, Hiligaynon en Malagasi. Het is ook de eerste aflevering (buiten het conferentienummer) in het Ilokano. (De Ilokano-talige abonnees hebben het conferentienummer in januari 2000 ontvangen.) Armeens wordt hoofdzakelijk gesproken in Armenië en de naburige gebieden, Hiligaynon en Ilokano worden gesproken op de Filippijnen, en Malagasi is een Indonesische taal die jaar zal de eerste uitgave in de Mongoolse taal gepubliceerd worden. We zijn enthousiast over de groei van de kerk in die gebieden en hopen de nieuwe lezers welkom in de *Liahona*-familie.

DE LEVENDE CHRISTUS

HET GETUIGENIS VAN DE APOSTELN

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

Nu wij gedenken dat Jezus Christus twee millennia geleden geboren is, getuigen wij dat Hij werkelijk bestaan heeft, dat zijn leven onvergelykbaar was en dat zijn grote zoenoffer oneindige kracht bezit. Geen ander heeft zo'n diepgaande invloed gehad op allen die op aarde geleefd hebben en nog zullen leven.

Hij was de grote Jehova van het Oude Testament, de Messias van het Nieuwe Testament. Onder leiding van zijn Vader heeft Hij de aarde geschapen. 'Alle dingen zijn door het Woord [Christus] geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is' (Johannes 1:3). Hoewel zondeloos, liet Hij Zich niettemin dopen om alle gerechtigheid te vervullen. 'Hij is rondgegaan, weldoende' (Handelingen 10:38), maar werd ervoor veracht. Zijn evangelie was een boodschap van vrede en welbehagen. Hij drukte allen op het hart zijn voorbeeld te volgen. Hij doorkruiste

het land Palestina, waarbij Hij zieken genas, blinden hun gezichtsvermogen gaf en doden opwekte. Hij verkondigde eeuwige waarheden, zo leerde Hij zijn volgelingen dat wij vóór dit leven al bestonden, dat ons leven op aarde een doel heeft, en dat de zoons en dochters van God ongekende mogelijkheden hebben in het hiernamaals.

Hij heeft het avondmaal ingesteld om ons te herinneren aan zijn grote zoenoffer. Hij is in hechtenis genomen en schuldig verklaard op grond van lasterlijke aantijgingen, gevonnist om het gepeupel ter wille te zijn, veroordeeld tot de dood aan het kruis op Golgota. Hij heeft zijn leven gegeven ter verzoening van de zonden van het hele mensdom. Zijn plaatsbekledende lijden was zijn gift aan allen die ooit op aarde zouden leven.

Wij getuigen plechtig dat zijn leven, waar de hele menselijke geschiedenis om draait, niet in Betlehem is begonnen, noch op Golgota is

geëindigd. Hij is de Eerstgeborene van de Vader, de eniggeboren Zoon in het vlees, de Verlosser van de wereld.

Hij is herrezen uit het graf 'als eersteling van hen, die ontslapen zijn' (1 Korintiërs 15:20). Als herrezen Heer heeft Hij degenen bezocht die Hij tijdens zijn leven had liefgehad. Ook is Hij in het oude Amerika onder zijn 'andere schapen' werkzaam geweest (zie Johannes 10:16). In de hedendaagse wereld zijn Hij en zijn Vader verschenen aan de jonge Joseph Smith, waarmee de lang geleden beloofde bedeling 'van de volheid der tijden' (Efeziërs 1:10) werd ingeluid.

Over de levende Christus heeft de profeet Joseph Smith geschreven: 'Zijn ogen waren als een vurige vlam; zijn hoofdhaar was zo wit als reine sneeuw; de straling van zijn aangezicht overtrof de glans der zon; en zijn stem was als het geruis van grote wateren, ja, de stem van Jehova, zeggende:

'Ik ben de Eerste en de Laatste; Ik ben het, die leeft, Ik ben het, die werd gedood; Ik ben uw Voorspraak bij de Vader' (Leer en Verbonden 110:3-4).

Van Hem heeft de profeet ook gezegd: 'En nu, na de vele getuigenissen, die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste, dat wij van Hem geven: Dat Hij leeft!

'Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die

getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is —

'Dat door Hem, en in Hem, en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners ervan Gode gewonnen zonen en dochteren zijn' (Leer en Verbonden 76:22-24).

Wij verklaren plechtig dat zijn priesterschap en zijn kerk op aarde hersteld zijn — 'gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is' (Efeziërs 2:20).

Wij getuigen dat Hij eens op aarde zal terugkeren. 'En de heerlijkheid des Heren zal zich openbaren, en al het levende tezamen zal dit zien' (Jesaja 40:5). Hij zal heersen als Koning der koningen en regeren als Heer der heren, en elke knie zal zich buigen en elke tong zal Hem aanbidden. Ieder van ons zal voor Hem staan om door Hem te worden geoordeeld naar onze werken en de verlangens van ons hart.

Wij getuigen, als zijn naar behoren geordende apostelen, dat Jezus de levende Christus is, de onsterfelijke Zoon van God. Hij is de grote Koning Immanuël, die Zich nu aan de rechterhand van zijn Vader bevindt. Hij is het licht, het leven en de hoop van de wereld. Zijn weg is het pad dat leidt tot geluk in dit leven en tot het eeuwige leven in de wereld hierna. God zij dank voor de weergalozе gave van zijn goddelijke Zoon.

HET EERSTE PRESIDIUM

Joseph Smith
Thomas M. Monson
James E. Faust

HET QUORUM DER TWAALF

Boyd K. Packer
L. Tompkins
Donald L. Andersen
Neal A. Maxwell
Russell M. Nelson
Dellin Aspelund

M. Russell Ballard
Joseph B. Wirthlin
Richard G. Scott
Robert D. Hales
Jeffrey R. Holland
Henry B. Eyring

JEZUS DE CHRISTUS

ONZE MEESTER, EN MEER

Ouderling Russell M. Nelson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ieder van ons heeft de plicht om de Heer te leren kennen, lief te hebben, te dienen, in Hem te onderwijzen en van Hem te getuigen.

Mijn levenslange belangstelling voor het mensenhart nam in april 1984 een onverwachte wending toen ik uit de operatiekamer van het ziekenhuis naar de bovenzaal van de tempel geroepen werd. Daar werd ik een geordende apostel van de Heer Jezus Christus. Ik had die roeping niet nagestreefd, maar heb ootmoedig getracht dat vertrouwen en voorrecht om zijn vertegenwoordiger te zijn, waardig te zijn, waarbij ik nu hoopte om harten geestelijke genezing te brengen, terwijl ik dat eerder operatief had gedaan.

Als iemand die geroepen, gesteund en geordend is — een van

In het evangelie van Johannes wordt verklaard dat Christus de Schepper van alle dingen is. 'Alle dingen zijn door [Hem] geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is.'

de vijftien bijzondere getuigen van onze Heer en Meester — houd ik mij aan dit essentiële thema uit het Boek van Mormon: 'Wij spreken van Christus, wij verheugen ons in Christus, [en] wij profeteren van Christus' (2 Nephi 25:26).

Wij eren Hem als de belangrijkste persoon die ooit op de planeet Aarde

geleefd heeft. Hij is Jezus de Christus, onze Meester, en meer. Hij heeft talrijke namen, titels en taken, alle met een eeuwig betekenis. In de toegewezen ruimte zouden we niet alle belangrijke facetten van zijn leven volledig kunnen overwegen of bevatten. Ik wil echter wel tien van die enorme taken in het kort doornemen, zonder enige volgorde van belangrijkheid te impliceren, want al wat Hij gedaan heeft, is van even groot goddelijk belang.

SCHEPPER

Onder leiding van de Vader had Jezus de taak van Schepper. Zijn titel was 'het Woord' (zie Johannes 1:1). In het nieuwtestamentische Grieks was Woord Logos of 'uiting'. Het was een andere naam voor de Meester. Die terminologie mag vreemd lijken, maar is beslist gepast. Wij gebruiken woorden om ons te uiten tegenover anderen. En zo ook was Jezus het Woord, of uiting, van zijn Vader aan de wereld.

'Dus daalden de Goden neder om de mens naar hun eigen beeld te scheppen, om hem naar het beeld der Goden te vormen, om hen man en vrouw te vormen.'

In het evangelie naar Johannes wordt verkondigd dat Christus de Schepper van alle dingen is. 'Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is' (Johannes 1:1-3; zie ook Leer en Verbonden 93:21).

In hedendaagse openbaring wordt de taak van Jezus als Schepper van vele werelden bevestigd.

'Daarom, in den beginne was het Woord, want Hij was het Woord, namelijk de Boodschapper der zaligheid —

'Het Licht en de Verlosser der wereld; de Geest der waarheid, die in de wereld kwam, omdat de wereld door Hem was gemaakt, en in Hem was het leven en het licht der mensen.

'De werelden werden door Hem gemaakt; de mens werd door Hem gemaakt; alle dingen werden door Hem gemaakt, en in Hem en uit Hem' (Leer en Verbonden 93:8-10; zie ook 1 Korintiërs 8:6; Hebreeën 1:2; 2 Nephi 9:5; 3 Nephi 9:15; Leer en Verbonden 76:23-24; 88:42-48; 101:32-34).

In het boek Helaman staat een soortgelijk getuigenis, waarin verklaard wordt dat 'Jezus Christus (...) de Schepper aller dingen sedert den beginne' is (Helaman 14:12). Een andere verhelderende uitspraak kwam van 'de Here God [die] zeide tot Mozes: Voor mijn eigen oogmerk heb Ik deze dingen gemaakt (...).

'En door het Woord mijner macht, hetwelk mijn eniggeboren Zoon is, die vol genade en waarheid is, heb Ik ze geschapen.

'En ontelbare werelden heb Ik geschapen; en ook deze heb Ik voor mijn eigen oogmerk geschapen; en Ik schiep ze door de Zoon, die mijn Eniggeborene is' (Mozes 1:31-33).

De heilige Schepper zorgde ervoor dat ieder van ons een stoffelijk lichaam kon krijgen, dat aan de ene kant uniek is, maar aan de andere kant in veel opzichten te vergelijken is met elk ander menselijk lichaam. Net als een goed geschoolde musicus de componist van een symfonie kan herkennen aan de stijl en structuur ervan, kan een goed geschoolde chirurg de Schepper van de mensen herkennen door de soortgelijke stijl en structuur van onze anatomie.

Niettegenstaande individuele variaties, verschaft die soortgelijkheid nader bewijs en diepgaand geestelijke bevestiging van onze goddelijke schepping door dezelfde Schepper. Het verdiept het begrip van onze relatie tot Hem.

'Dus daalden de Goden neder om de mens naar hun eigen beeld te scheppen, om hem naar het beeld der Goden te vormen, om hen man en vrouw te vormen.

'En de Goden zeiden: Wij zullen hen zegenen' (Abraham 4:27-28).

Ja, zij zegenden ons allen. Ons lichaam kan zichzelf repareren en verdedigen. Het her genereert nieuwe cellen om oude te vervangen. Ons lichaam draagt zaadjes in zich die de reproductie van onze eigen soort mogelijk maken, met onze eigen individuele kenmerken. Het is dan ook geen wonder dat onze Schepper ook bekend staat als de grote Geneesheer (zie Matteüs 9:12), die in staat is de zieken te genezen (zie 3 Nephi 9:13; Leer en Verbonden 35:9; 42:48-51), gezichtsvermogen terug te geven aan blinden (zie Johannes 9:1-11), de oren van de doven open te doen (zie Jesaja 35:5; 3 Nephi 26:15), en de doden op te wekken (zie Matteüs 9:23-26; Johannes 11:5-45). En in deze laatste dagen heeft Hij gezondheidsregels gegeven, het woord van wijsheid genaamd, die allen die ze gehoorzaamd hebben tot zegen zijn geweest. Daarom eren wij Jezus als onze Schepper, onder goddelijke leiding van zijn Vader.

JEHOVA

Jezus was Jehova (zie Exodus 6:3; Psalmen 83:18; Jesaja 12:2; 26:4). Het gebruik van die heilige naam wordt ook bevestigd in hedendaagse Schriftuur (zie Moroni 10:34; Leer en Verbonden 109:68; 110:3; 128:9). *Jehova* is afgeleid van het Hebreeuwse *hayah*, wat 'zijn' of 'bestaan' betekent. Een vorm van het woord *hayah* in de Hebreeuwse tekst van het Oude Testament is vertaald als 'IK BEN' (zie Exodus 3:14).

Opmerkelijk is dat *IK BEN* door Jehova als naam voor zichzelf gebruikt werd (zie Leer en Verbonden 29:1; 38:1; 39:1). Lees de volgende intrigerende dialoog uit het Oude Testament. Mozes had zojuist een goddelijke opdracht ontvangen die hij niet had nagestreefd, een opdracht om de kinderen Israëls uit slavernij te leiden. De scène speelt zich af op de top van de berg Sinaï.

'Mozes zeide tot God: Wie ben ik, dat ik naar Farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypté zou leiden?'

Mozes voelde zich ongetwijfeld niet bekwaam voor zijn roeping, net

als u en ik als wij een moeilijke taak krijgen.

'Mozes [zeide weder] tot God: Maar wanneer ik tot de Israëlieten kom en hun zeg: De God uwer vaders heeft mij tot u gezonden, en zij mij vragen: hoe is zijn naam — wat moet ik hun dan antwoorden?'

'Toen zeide God tot Mozes: IK BEN, DIE IK BEN. En Hij zeide: Aldus zult gij tot de Israëlieten

zeggen: IK BEN heeft mij tot u gezonden.

'Voorts zeide God tot Mozes: Aldus zult gij tot de Israëlieten zeggen: De Here, de God uwer vaders, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob, heeft mij tot u gezonden; dit is mijn naam voor eeuwig' (Exodus 3:11, 13–15; [hoofdletters toegevoegd]).

Zo heeft Jehova aan Mozes

Het is dan ook geen wonder dat onze Schepper ook bekend staat als de grote Geneesheer, die in staat is de zieken te genezen, gezichtsvermogen terug te geven aan blinden, de oren van de doven open te doen en de doden op te wekken.

'Toen zeide God tot Mozes: IK BEN, DIE IK BEN. En Hij zeide: Aldus zult gij tot de Israëlieten zeggen: IK BEN heeft mij tot u gezonden.'

geopenbaard welke naam Hij in alle zachtmoedigheid en bescheidenheid had gekozen voor zijn eigen voorsterfelijke identificatie: 'IK BEN'.

Later in zijn bediening tijdens het sterfelijk leven heeft Jezus af en toe die naam herhaald. Herinnert u zich zijn bondige antwoord tot de stellers van martelende vragen? Let op de tweevoudige betekenis van zijn antwoord tot de hogepriester Kajafas.

'Wederom ondervroeg de hogepriester Hem en zeide tot Hem: Zijt Gij de Christus, de Zoon van de Gezegende?

'En Jezus zeide: Ik ben het' (Marcus 14:61-62).

Hij sprak zich daarmee uit over zowel zijn afstamming als zijn naam. Een andere gelegenheid was toen Jezus spottend ondervraagd werd over zijn bekendheid met Abraham:

'De Joden dan zeiden tot Hem: (...) hebt Gij Abraham gezien?

'Jezus zeide tot hen: (...) Eer Abraham was, ben Ik' (Johannes 8:57-58).

Jehova — de grote IK BEN, de God van het Oude Testament — identificeerde zich duidelijk toen Hij op 3 april 1836 in de Kirtland-tempel in eigen persoon in zijn heerlijkheid als herrezen wezen verscheen aan de

profeet Joseph en aan Oliver Cowdery. Ik citeer uit hun geschreven getuigenis:

'Wij zagen de Here voor ons op het hekwerk van de kansel staan, en onder zijn voeten bevond zich plaveisel van zuiver goud, dat amberkleurig was.

'Zijn ogen waren als een vurige vlam; zijn hoofdhaar was zo wit als reine sneeuw; de straling van zijn aangezicht overtrof de glans der zon; en zijn stem was als het geruis van grote wateren, ja, de stem van Jehova, zeggende:

'Ik ben de Eerste en de Laatste; Ik ben het, die leeft, Ik ben het, die werd gedood' (Leer en Verbonden 110:2-4, cursivering toegevoegd; zie ook Leer en Verbonden 76:23).

Jezus vervulde zijn taak als Jehova, 'de grote IK BEN', met eeuwige gevolgen.

VOORSpraak BIJ DE VADER

Jezus is onze Voorspraak bij de Vader (zie 1 Johannes 2:1; Leer en Verbonden 29:5; 32:3; 45:3; 110:4). Het woord *voorspraak* betekent 'iemand die voor een ander pleit'. Er worden andere aanverwante termen gebruikt in de Schriften, waaronder *middelaar* (zie 1 Timoteüs 2:5; 2 Nephi 2:28; Leer en Verbonden 76:69). Uit het Boek van Mormon vernemen we dat die taak om te middelen, of een voorspraak te zijn, al voorzien was vóór zijn geboorte. '[Jezus zal] de Voorspraak van alle mensenkinderen [...] zijn; en zij,

'[Jezus zal] de Voorspraak van alle mensenkinderen [...] zijn; en zij, die in Hem geloven, zullen zalig worden.'

die in Hem geloven, zullen zalig worden' (2 Nephi 2:9).

Die opdracht werd duidelijk in het doorvoelde hogepriesterlijk gebed van Jezus. Denkt u zich Hem eens in, knielend in vurige aanbidding. Luister naar de prachtige woorden van zijn gebed. Voel aan hoe sterk Hij zijn gewichtige verantwoordelijkheid als Middelaar voelde:

'Ik heb uw naam geopenbaard aan de mensen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij behoorden U toe en Gij hebt hen Mij gegeven en zij hebben uw woord bewaard.

'Nu weten zij, dat al wat Gij Mij gegeven hebt, van U komt, want de woorden, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven en zij hebben ze aangenomen en in waarheid erkend, dat Ik van U ben uitgegaan, en zij

hebben geloofd, dat Gij Mij gezonden hebt.

'Ik bid voor hen' (Johannes 17:6-9).

Hij staat ook bekend als de Middelaar van het Nieuwe Testament, of nieuwe verbond (zie Hebreëen 9:15, 12:24). Als wij Hem begrijpen als onze Middelaar en onze Voorspraak bij de Vader, dan krijgen wij een verzekering van zijn ongeëvenaard begrip, rechtvaardigheid en barmhartigheid (zie Alma 7:12).

IMMANUËL

Jezus was in het voorsterfelijk bestaan geordend om de beloofde Immanuël te worden. Denk aan deze opmerkelijke profetie van Jesaja: 'Daarom zal de Here zelf u een teken geven: Zie, [een maagd] zal zwanger worden en een zoon baren; en zij zal hem de naam Immanuël geven' (Jesaja 7:14). De vervulling van die profetie was niet alleen onwaarschijnlijk, maar was menselijk gesproken onmogelijk. Ongelooflijk! Iedereen wist dat een maagd geen kind kon baren. En om dat kind dan ook nog zo'n aanmatigende naam te geven, was vooral moedig. De Hebreeuwse naam — de titel die Jesaja profeteerde, *Immanuël* — betekent letterlijk 'God met ons!'

'Daarom zal de Here zelf u een teken geven: Zie, [een maagd] zal zwanger worden en een zoon baren; en zij zal hem de naam Immanuël geven.'

Die heilige naam werd vervolgens in het Nieuwe Testament, het Boek van Mormon en de Leer en Verbonden aan Jezus gegeven (zie Matteüs 1:23; 2 Nephi 17:14; Leer en Verbonden 128:22).

Immanuël kon dat alleen maar zijn door de wil van zijn Vader.

ZOON VAN GOD

Alleen Jezus droeg zijn verantwoordelijkheid als de Zoon van God, de eniggeboren Zoon van de Vader (zie Johannes 1:14, 18; 3:16). Jezus was letterlijk de 'Zoon des Allerhoogsten' (Lucas 1:32; zie ook vs. 35). In ruim een dozijn schriftteksten getuigt het plechtige woord van God dat Jezus waarlijk zijn geliefde Zoon is. Dat plechtig getuigenis is vaak verbonden met Gods smeekbede aan de mens om naar de stem van zijn geëerde Zoon te luisteren en die te gehoorzamen (zie Matteüs 3:17; 17:5; Marcus 1:11; 9:7; Lucas 3:22; 9:35; 2 Petrus 1: 17; 2 Nephi 31:11; 3 Nephi 11:7; 21:20; Leer en Verbonden 93:15; Mozes 4:2; Geschiedenis van Joseph Smith 1:17). Door de welwillende barmhartigheid Gods is die uiterst onwaarschijnlijke profetie van Jesaja (zie Jesaja 7:14) realiteit geworden.

De unieke combinatie van ouders die Jezus had, werd ook verkondigd aan Nephi, die het volgende te horen kreeg van een engel:

'Zie, de maagd, die gij aanschouwt, is naar het vlees de moeder van Gods Zoon. (...)

'Zie het Lam Gods, ja, de Zoon

des eeuwigen Vaders!' (1 Nephi 11:18, 21.)

Van zijn hemelse Vader erfde Jezus zijn vermogen om onsterfelijkheid en eeuwig leven te verkrijgen. Van zijn moeder erfde Jezus sterfelijkheid en het vermogen om te sterven (zie Genesis 3:15; Marcus 6:3). Voorafgaand aan zijn kruisiging, sprak Hij deze verduidelijkende woorden:

'Ik [leg] mijn leven af [. . .] om het weder te nemen.

'Niemand ontnemt het Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af. Ik heb macht het af te leggen en macht het weder te nemen; dit (. . .) heb Ik van mijn Vader ontvangen' (Johannes 10:17-18).

Hoewel Hij zowel in lichaam als in geest afzonderlijk is van zijn hemelse Vader, is Jezus in macht en doel één met zijn Vader. Hun uiteindelijke doel is 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39).

Sommigen vragen zich misschien af waarom de Zoon soms 'de Vader' genoemd wordt. De aanduiding voor ieder mens kan verschillen. Elke man is een zoon, maar kan ook vader, broer, oom of grootvader genoemd worden, afhankelijk van de omstandigheden. We moeten ons dus niet laten verwarren omtrent identiteit, doel of leer. Omdat Jezus onze Schepper was en degene is die onze geestelijke wedergeboorte voortbrengt, staat Hij in de Schriften bekend als 'de Vader aller dingen'

(Mosiah 7:27; zie ook 15:3; 16:15; Helaman 14:12; Ether 3:14). Maar bedenk, zoals het Eerste Presidium onder leiding van president Joseph F. Smith al uiteen heeft gezet: 'Jezus Christus is niet de Vader van de geesten die lichamen op deze aarde hebben aangenomen of zullen aannemen, want Hij is een van hen. Hij is de Zoon, net zoals zij zoons of dochters van Elohim zijn. (*Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, verz. door James R. Clark, 6 delen [1965-1975], deel 5, blz. 34.)

Wij begrijpen dat onderscheid prima als wij tot onze hemelse Vader bidden in de naam van zijn Zoon, Jezus Christus. En daar wij dat geregeld doen, eren wij onze hemelse en onze aardse ouders, net zoals Jezus de zijne eerde — als de Zoon van God.

DE GEZALFDE

'Jezus van Nazaret [is door] God [...] met de heilige Geest en met kracht [...] gezalfd' (Handelingen 10:38). Jezus was de Gezalfde. Daarom kreeg Hij twee specifieke titels. De ene was *de Messias*, wat in het Hebreeuws 'de gezalfde' betekent. De andere was *de Christus*, wat van het Griekse woord komt dat tevens 'de gezalfde' betekent. Daarom wordt Jezus aangeduid als de Christus en de Messias, wat betekent dat Hij de Gezalfde is van de Vader om zijn persoonlijke vertegenwoordiger te zijn in alle zaken met betrekking tot het heil van de mens.

In de Schriften staat dat Christus de enige naam onder de hemel is waardoor een mens zalig kan worden (zie 2 Nephi 25:20). Men kan dus een van deze twee titels toevoegen om zijn liefde voor Jezus aan te geven: de Christus of de Messias, die beiden een zalving door God voorstellen voor de allesovertreffende taak.

HEILAND EN VERLOSSER

Jezus werd geboren om de Heiland en Verlosser van de hele mensheid te worden (zie Jesaja 49:26; 1 Nephi 10:5). Hij was het Lam Gods (zie 1 Nephi 10:10), dat zichzelf, onbevlekt, opofferde (zie 1 Petrus 1:19) voor de zonden van de wereld (zie Johannes 1:29). Later, als de herrezen Heer, verbond Hij die heilige taak aan de betekenis van het evangelie, wat Hij in één krachtige tekst beschreef:

'Ziet, Ik heb u mijn evangelie gegeven, en dit is het evangelie, dat Ik u heb gegeven, dat Ik in de wereld ben gekomen om de wil van mijn Vader te doen, omdat mijn Vader mij heeft gezonden.

'En mijn Vader heeft Mij gezonden opdat Ik aan het kruis zou worden verheven' (3 Nephi 27:13-14; zie ook vss. 15-22).

Zo heeft Jezus zelf *evangelie* gedefinieerd. Deze term betekent 'goed

'Bedenk, dat er geen andere weg of ander middel is, waardoor de mens kan zalig worden dan alleen door het verzoeningsbloed van Jezus Christus.'

CARL HENKICH BLOCH, HET LAATSTE AVONDMAAL, MET TOESTEMMING VAN HET NATIONAAL HISTORISCH MUSEUM FREDERICKSBURG, TE HILLSBORO, IOWA

'Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet zouden lijden, indien zij zich wilden bekeren; doch indien zij zich niet wilden bekeren, moeten zij lijden, zoals Ik (. . .). Niettemin, ere zij de Vader, en Ik dronk de beker en voleindigde mijn voorbereidingen voor de kinderen der mensen.'

nieuws'. In het bijbels woordenboek achterin de Engelse Bijbel die door de kerk is uitgegeven, staat daarover: 'Het goede nieuws is dat Jezus Christus de volmaakte verzoening gebracht heeft voor de mensheid waardoor alle mensen van het graf verlost zullen worden en ieder naar zijn/haar werken beloofd zal worden. Die verzoening was al begonnen door zijn aanstelling in de voorsterfelijke wereld, maar is door Jezus tot stand gebracht tijdens zijn sterfelijke leven.' ('Gospels', blz. 682.)

Jezus' verzoening was al lang voorzegd voordat Hij in Betlehem geboren werd. Al vele generaties lang hadden profeten zijn komst geprofeteerd. Laten wij eens kijken naar het verslag van Helaman, ongeveer dertig jaar vóór de geboorte van de Heiland geschreven: '(. . .) bedenkt, dat er geen andere weg of ander middel is, waardoor de mens kan zalig worden dan alleen door het verzoeningsbloed van Jezus Christus, die komen zal; ja, gedenkt, dat Hij zal komen om de wereld te verlossen' (Helaman 5:9).

Zijn verzoening is ons op zeer persoonlijke wijze tot zegen. Lees de volgende uitleg van Jezus zorgvuldig door:

'Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet zouden lijden, indien zij zich wilden bekeren;

'Doch indien zij zich niet wilden bekeren, moeten zij lijden, zoals Ik;

'Welk lijden Mij, God, de Grootste van allen, van pijn deed

sidderen en uit iedere porie bloeden, en zowel lichamelijk als geestelijk deed lijden, en Ik wenste, dat Ik de bittere drinkbeker niet behoefde te drinken, en kon terugdeinzen —

'Niettemin, ere zij de Vader, en Ik dronk de beker en voleindigde mijn voorbereidingen voor de kinderen der mensen' (Leer en Verbonden 19:16–19).

Jezus vervulde zijn heerlijke belofte uit de voorsterfelijke raadszittingen door voorwaardelijk verzoening te brengen voor de val van Adam en Eva, en verzoening te brengen voor onze eigen zonden op voorwaarde van onze bekering. Zijn taak als Heiland en Verlosser was onlosmakelijk verweven met zijn taak als Schepper.

Om extra licht op deze relatie te werpen, wil ik een opmerkelijke uitspraak aanhalen die ik eens in een zeldzaam boek vond toen ik in Londen in de bibliotheek van het British Museum snuffelde. Het was de publicatie van een twintigste-eeuwse Engelse vertaling van een zeer oude Egyptische tekst, geschreven door Timoteüs, aartsbischop van Alexandrië, die in 385 n.Chr. overleden is. Deze tekst gaat over de schepping van Adam; de voorsterfelijke Jezus zegt het volgende over zijn Vader:

'Hij (. . .) maakte Adam naar Ons beeld en gelijkenis, en Hij liet hem veertig dagen en veertig nachten liggen zonder de adem in hem te plaatsen. En Hij zuchtte dagelijks

over hem, zeggend: "Als Ik adem in deze [mens] plaats, moet hij veel pijnen verdragen." En Ik zei tot mijn Vader: "Plaats adem in hem, dan zal Ik zijn Voorspraak zijn." En mijn Vader zei tegen Mij: "Als Ik adem in hem plaats, mijn geliefde Zoon, dan wordt het van U vereist om neer te dalen in de wereld en veel pijnen voor hem te lijden alvorens Gij hem verlost zult hebben, en hem tot zijn oorspronkelijke staat hersteld hebt." En Ik zei tot mijn Vader: "Plaats adem in hem; dan zal Ik zijn Voorspraak zijn, en ik zal in de wereld neerdalen en Uw gebod vervullen." ('Discourse on Abbaton', *Coptic Martyrdoms etc. in the Dialect of Upper Egypt* [1977], vertaald en bewerkt door E.A. Wallis Budge; in de gedrukte tekst staan haakjes; zie Mozes 3:7; 6:8-9, 51-52, 59.)

Jezus' taak als Voorspraak, Heiland en Verlosser was tevoren bepaald in de voorsterfelijke sferen

en vond vervulling in zijn verzoening (zie Job 19:25-26; Matteüs 1:21; Abraham 3:24-27). Het is onze taak om te gedenken, ons te bekeren en rechtschapen te zijn.

RECHTER

Nauw verbonden met de status van de Heer als Heiland en Verlosser, is zijn taak als Rechter. Jezus onthulde deze relatie toen Hij zijn definitie van het evangelie had gegeven, die hiervoor is aangehaald:

'(. . .) zoals Ik door de mensen [aan het kruis] was verheven, [zouden] de mensen door de Vader [. . .] worden verheven om voor Mij te staan en volgens hun werken te worden geoordeeld, hetzij die goed of kwaad zijn —

'(. . .) daarom zal Ik, volgens de macht van de Vader, alle mensen tot Mij trekken, opdat zij volgens hun werken mogen worden geoordeeld' (3 Nephi 27:14-15).

Het Boek van Mormon werpt nader licht op de vraag hoe dat oordeel tot stand zal komen. De tempelbegiftiging doet dat ook. Als wij de toegang tot dat eeuwige gerechtshof naderen, zullen wij weten wie daar persoonlijk presideert:

'(. . .) de poortwachter is de Heilige Israëls; daar heeft Hij geen dienstknecht en er is geen andere weg, dan door de poort, want men kan Hem niet bedriegen, want Here God is zijn naam.

'En die klopt zal Hij opendoen' (2 Nephi 9:41-42).

In de Schriften staan aanwijzingen dat de Heer apostolische hulp zal krijgen bij het uitspreken van een oordeel over het huis Israël (zie 1 Nephi 12:9; Leer en Verbonden 29:12). Onze persoonlijke ontmoeting bij het oordeel zal worden vergemakkelijkt door onze eigen 'heldere herinnering' (Alma 11:43), een 'volkomen

JOHN SCOTT, HET LAATSTE OORDEEL

herinnering' (Alma 5:18) aan onze daden en de verlangens van ons hart (zie Leer en Verbonden 137:9).

VOORBEELD

Nog een overkoepelende taak van de Heer is ons Voorbeeld te zijn. Tegen de mensen in het Heilige Land heeft Hij gezegd: 'Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook gij doet, gelijk Ik u gedaan heb' (Johannés 13:15; zie ook 14:6; 1 Petrus 2:21). Tegenover de mensen in het oude Amerika beklemtoonde Hij nog eens zijn opdracht als Voorbeeld: 'Ik ben het licht; Ik heb u een voorbeeld gegeven' (3 Nephi 18:16; zie ook 27:27; 2 Nephi 31:9, 16). In zijn bergrede gaf Jezus zijn volgelingen deze aansporing: 'Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is' (Matteüs 5:48).

Hoe zondeloos en foutloos Jezus ook was in het sterfelijk leven, we

moeten niet vergeten dat Hij zijn eigen staat van fysieke volmaking zag als iets toekomstigs (zie Lucas 13:32). Zelfs Hij moest tot het einde toe volharden. Kan er van u en mij verwacht worden dat wij minder doen?

Toen de gekruisigde en herrezen Heer aan de mensen in het oude Amerika verscheen, beklemtoonde Hij weer het belang van zijn voorbeeld. Maar dit keer stelde Hij zichzelf voor als een vervolmaakt Persoon: 'Daarom zou Ik willen, dat gij volmaakt zoudt zijn, gelijk Ik, of uw Vader, die in de hemel is, volmaakt is' (3 Nephi 12:48).

Ergeren uw onvolmaaktheden u? Bent u bijvoorbeeld weleens vergeten waar u uw sleutels had neergelegd? Of bent u weleens naar een andere kamer gegaan om iets te doen, om er vervolgens achter te komen dat u vergeten bent wat u wilde doen? (Overigens, dat soort

'Zoals Ik door de mensen [aan het kruis] was verheven, [zouden] de mensen door de Vader [. . .] worden verheven om voor Mij te staan en volgens hun werken te worden geoordeeld, hetzij die goed of kwaad zijn.'

problemen verdwijnt niet als u ouder wordt.) Raak alstublieft niet ontmoedigd door de hoop die de Heer uit op uw vervolmaking. Put kracht uit het geloof dat Hij nooit van u zal verwachten dat u meer doet dan in uw vermogen ligt. Vanzelfsprekend behoort u ernaar te streven ongepaste gewoonten of gedachten af te leren. Het overwinnen van zwakheid geeft grote vreugde. In sommige zaken in dit leven kunt u een zekere mate van vervolmaking bereiken. En u kunt volmaakt worden in het onderhouden van bepaalde geboden. Maar de Heer verlangt niet dat u

noodzakelijkerwijs in alles foutloos en volmaakt bent. Hij vraagt meer dan dat. Hij hoopt dat u uw volledige potentieel bereikt: dat u wordt zoals Hij is! Dat omvat de vervolmaking van uw stoffelijk lichaam, wanneer het veranderd zal worden en een onsterfelijke staat zal krijgen waarin het niet meer kan degenereren of sterven.

Denk er dus in uw streven naar voortdurende verbetering in uw leven aan dat uw opstanding, verhoging, vervulling en vervolmaking u wachten in het leven hierna. Die dierbare belofte van vervolmaking was niet mogelijk geweest zonder de verzoening en het voorbeeld van de Heer.

MILLENNIAANSE MESSIAS

Eén van de grootste taken van de Heer ligt nog in de toekomst. Dat is zijn meesterlijke status als de millenniaanse Messias. Als die dag is gekomen, is het fysieke oppervlak van de aarde veranderd. 'Elk dal worde verhoogd en elke berg en heuvel geslecht, en het oneffene worde tot een vlakke en de rotsbodem tot een vallei' (Jesaja 40:4). Dan zal Jezus terugkeren naar de aarde. Zijn wederkomst zal geen geheim zijn. Die zal wijd en zijd bekend zijn: 'En de heerlijkheid des

Tegenover de mensen in het oude Amerika beklemtoude Hij nog eens zijn opdracht als Voorbeeld: 'Ik ben het licht; Ik heb u een voorbeeld gegeven'.

Zijn wederkomst zal geen geheim zijn. Die zal wijd en zijd bekend zijn: 'En de heerlijkheid des Heren zal zich openbaren, en al het levende tezamen zal dit zien.' Dan rust 'de heerschappij [. . .] op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst.'

Heren zal zich openbaren, en al het levende tezamen zal dit zien' (Jesaja 40:5).

Dan rust 'de heerschappij [. . .] op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst' (Jesaja 9:5). Hij zal regeren vanuit twee wereldsteden, de ene het oude Jeruzalem (zie Jeremia 3:17; Zacharia 14:4-7, Leer en Verbonden 45:48-66; 133:19-21) en de andere het Nieuw Jeruzalem, wat 'zal worden gebouwd op het Amerikaanse vasteland' (Artikelen des geloofs 1:10; zie ook Ether 13:3-10; Leer en

Verbonden 84:2-4). Vanuit die centra zal Hij leiding geven aan de aangelegenheden van zijn kerk en koninkrijk. Dan zal Hij 'als koning heersen tot in alle eeuwigheden' (Openbaring 11:15; zie ook Exodus 15:18; Psalmen 146:10; Mosiah 3:5; Leer en Verbonden 76:108).

Dan zal Hij nieuwe titels dragen en omringd worden door bijzondere heiligen. Hij zal bekend staan als 'de Here der heren en de Koning der koningen — en zij, die met Hem [zullen] zijn, [zullen] de geroepenen en uitverkorenen en gelovigen' zijn, die trouw zijn geweest aan hun taken in het sterfelijk leven (Openbaring 17:14; zie ook 19:16).

Hij is Jezus de Christus, onze Meester, en meer. Wij hebben slechts tien van zijn vele taken behandeld: Schepper, Jehova, Voorspraak bij de Vader, Immanuël, Zoon van God, Gezalfde, Heiland en Verlosser, Rechter, Voorbeeld en millenniaanse Messias.

Als zijn discipelen, hebben u en ik ook een grote taak. Waar ik ook ga, is het mijn goddelijke roeping en heilig voorrecht om vurig getuigenis te geven van Jezus de Christus. Hij leeft! Ik heb Hem lief. Ik volg hem enthousiast en offer bereidwillig mijn leven op in dienstbetoon aan Hem. Als zijn bijzondere getuige leer ik plechtig van Hem. Ik geef leer van Hem. En ieder van u heeft de taak om de Heer te leren kennen, Hem te volgen, te dienen, van Hem te leren en te getuigen. □

ONS HART OP DE GEEST AFSTEMMEN

Molly Zimmerman Larson

Door middel van gewijde muziek stellen wij ons open voor de invloed van de Heilige Geest en worden wij in staat gesteld met ons gehele hart te aanbidden.

dergelijke ervaringen hebben me doen beseffen dat muziek een essentiële rol in onze erediensten speelt. En ik ben daar blij om.

Muziek wordt de universele taal genoemd. Zij overschrijdt de grenzen van taal en cultuur en draagt diepe gevoelens over waar woorden meestal tekortschieten. Tijdens een eredienst kan muziek een geest van openbaring en overdenking teweegbrengen. Ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft eens gezegd dat hij zich voortdurend bewust is van het vermogen van muziek om troost en raad te bieden op een wijze die het vermogen van het gesproken woord vaak overtreft.¹

Een van mijn meest gedenkwaardige zendingsservaringen was het zingen van 'Uitgekozen Hem altijd te dienen' (lofzang 167) met een groep van honderden zendelingen in het opleidingsinstituut voor zendelingen. De opwinding en het enthousiasme van de zendelingen om me heen waren aanstekelijk. Als we dat zongen, getuigde de Geest van de Heer altijd tot me dat het evangelie waar was. Ik kan de gevoelens op die momenten niet goed beschrijven, maar ik voelde me dichterbij de hemel.

Precies hetzelfde gebeurde in mijn zendingsgebied. Ik zag altijd uit naar onze districts- en zonebijeenkomsten omdat we daar samen lofzangen zongen. Zingen gaf me kracht en hield me op gang met mijn werk. Vele van

DE MUZIEK VOORAF

Muziek vooraf draagt bij tot de sfeer in kerkelijke bijeenkomsten. Het is een oproep om te aanbidden. Deze muziek draagt bij tot onze aanbidding, want ze schuift wereldse gedachten aan de kant en voorziet in een sfeer van rustige meditatie.

Kathleen Reel, die mij vroeger orgellessen gaf en al 30 jaar organist en muzikleidster is, heeft gezegd: 'Muziek voor het begin van de dienst moet de mensen in hun hart en hun denken aanspreken, hen voorbereiden op de volgende elementen van de dienst, een sfeer scheppen die aanbidding bevordert en eenheid van geest in een groep brengen.'

Jammer genoeg dient de muziek vooraf vaak alleen maar als achtergrond voor de begroetingen en gesprekken van de bezoekers. Ouderling Boyd K. Packer van het Quorum der Twaalf Apostelen benadrukte hoe belangrijk eerbied in onze diensten is:

'In de hal en de gangen van het kerkgebouw kunnen we elkaar begroeten en even bijpraten, dat hoort nu eenmaal bij mensen die elkaar liefhebben. Maar als we de kapel binnengaan, dan *moeten!* we — ja, ieder van ons *moet* — oppassen om ons niet schuldig te maken aan het storen van iemand die zich moeite getroost om zich geestelijk in te stellen. (. . .)

1. ¡Je - sús
2. Co - me
3. Be - bien

Jesús de Nazareth

FRIEDRICH HOPMANN, NET BEELD VAN CHRISTUS (DIERLIK) ELEKTRONISCHE VOORBEREIDING: THOMAS S. CHILD, FOTOGRAFIE: MICHAEL SCHROEDER

‘Bij oneerbiedig gedrag in de kapel is een waarschuwing of berisping zeker op zijn plaats. Leiders moeten [leren] dat eerbied openbaring bevordert.’²

Als men zorgvuldig geselecteerde muziek voor het begin van een bijeenkomst speelt kan dat tot de heilige sfeer in de dienst bijdragen.

MUZIEK IN KERKELIJKE BIJENKOMSTEN

Muziek draagt bij tot wat ouderling Richard L. Evans (1906—1971) van het Quorum der Twaalf Apostelen het doel van een goede eredienst noemt: ‘de geest (. . .) van minder belangrijke zaken weg te voeren en onze aandacht (. . .) op onze Vader in de hemel te richten.’³ Muziek kan als een vorm van gebed dienst doen, want de Here heeft gezegd: ‘(. . .) het gezang der rechtvaardigen is een gebed tot Mij’ (Leer en Verbonden 25:12).

In het voorwoord van ons zangboek dat door het Eerste Presidium is geschreven, staat:

‘Gewijde muziek is een essentieel onderdeel van onze bijeenkomsten. De lofzangen zorgen voor een sfeer waarin de Geest van de Heer aanwezig kan zijn, roepen een gevoel van eerbied op, scheppen een band onder de leden en zijn een middel om de Heer te loven.

‘De beste redevoeringen worden soms gehouden in de vorm van een lofzang. Lofzangen zetten ons aan tot bekering en goede werken, sterken ons getuigenis en ons geloof, troosten de treurende en de ontmoedigden, en motiveren ons om tot het einde toe te volhardan.’⁴

Bijzondere muzikale selecties kunnen ons ook opbouwen en wij kunnen er onze lof en dankbaarheid in uiten.

Kerkleden met een roeping in de muziek hebben een belangrijke taak in de erediensten. Toen ik dirigente van de wijk was, overwoog ik altijd de lofzangen die ik voor de volgende bijeenkomst had uitgekozen, goed bij het thema van die bijeenkomst pasten. Ik vroeg me af wat ik kon doen om de leden door het zingen van lofzangen te versterken en inspireren.

Ouderling Packer heeft gezegd: ‘Ik geloof dat degenen die de muziek kiezen, dirigeren en spelen, meer invloed hebben op de geest van eerbied in onze diensten dan de sprekers.’⁵ Dirigenten en leden die een muzikaal nummer presenteren tijdens een eredienst moeten ervoor zorgen dat de muzikale boodschap past bij ware aanbidding van de Heiland.

MEEZINGEN

Bij iedere onderneming ondervinden wij meer voldoening en vreugde als we er actief bij betrokken zijn.

Deelname is de sleutel tot het genieten van alle zegeningen van het herstelde evangelie, of het nu een leidinggevende taak, onderwijs, huisonderwijs of huisbezoek, of aanbidding door middel van muziek betreft.

Ouderling Packer moedigde de ouders, kerkleiders en leerkrachten als volgt aan: ‘Behoud de geest van eerbied in de vergaderingen [en] moedig de leden aan om mee te zingen.’ Hij beloofde ons dat, als wij dat doen, onze geestelijke kracht toe zal nemen en de Here zijn Geest overvloediger op ons uit zal storten.’⁶

Jammer genoeg zingen veel mensen niet — of zingen niet uit volle borst — omdat ze denken dat ze geen zangstem hebben. Maar het doel van zingen in de kerk is God aanbidden en loven, niet optreden. Wij moeten niet aarzelen om uit volle borst te zingen, zelfs al hebben we geen volmaakte stem.

Alexander Schreiner, een van de grote organisten van de Tabernakel, vertelde eens hoe iemand aan een dirigent vroeg hoe hij het valse gebrul van de oude broeder Stanton tijdens kerkelijke bijeenkomsten kon aanhoren. ‘De oude wijze leider antwoordde: “Broeder Stanton is ongelooflijk toegewijd in zijn aanbidding en als hij brult is hij een uitmuntend musicus. (. . .) Let niet te veel op het geluid dat hij produceert. Als je dat doet, hoor je de muziek misschien niet.’”⁷

Ongeacht onze muzikale mogelijkheden kent de Heer de bedoelingen van ons hart. Door middel van de profeet Joseph Smith heeft Hij gezegd: ‘(. . .) mijn ziel schiep behagen in het gezang des harten’ (LV 25:12).

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft benadrukt hoe belangrijk het is dat wij de lofzangen met oprechte bedoelingen zingen: ‘Wij die “zijn bewogen om het gezang van de verlossende liefde te zingen” (zie Alma 5:26), moeten blijven zingen om steeds dichter bij Hem te kunnen komen die gewijde muziek heeft geïnspireerd en ons gebiedt die te gebruiken om Hem te aanbidden.’⁸

Gewijde muziek kan genezen, inspireren, onderwijzen en opbouwen. Als wij ons best doen om verheffende muziek tot een deel van ons leven te maken en tot ‘de Here te juichen, (. . .) zullen wij met gebel voor zijn aangezicht komen.’ (Zie Psalmen 100:1—2.) □

NOTEN

1. ‘Celebrating the New Hymnbook’, *Ensign*, november 1985, blz. 105.

2. ‘Eerbied bevordert openbaring’, *De Ster*, januari 1992, blz. 20.

3. ‘The Spirit of Worship’, *Instructor*, conferentie-uitgave 1966, blz. 8.

4. Lofzangen, blz. VII.
5. De Ster, november 1992, blz. 20.
6. De Ster, november 1992, blz. 21.
7. 'Music and the Gospel', *Selections from the Writings of Alexander Schreiner on Music and the Gospel*, samengesteld door Darwin Wolford (1991), blz. 16.
8. 'Aanbidding door muziek', *De Ster*, januari 1995, blz. 11.

TER BESPREKING

Overweeg de volgende vragen als u dit artikel in uw gezinsavond, een les of uw persoonlijk leven wilt gebruiken:

- Hoe komt het dat muziek ons kan bereiken wanneer het gesproken woord ontoereikend is?
- Welke houding nemen wij jegens de Heiland en zijn evangelie aan als we beslissen om niet aan het zingen van de lofzangen mee te doen?
- Hoe kunnen wij de lofzangen buiten de bijeenkomsten op zondag om zinvol gebruiken?

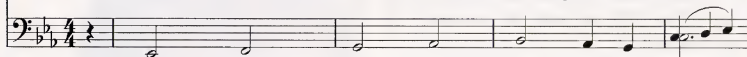

ALS JEUGD VAN ZION IN DE LAATSTE DAGEN

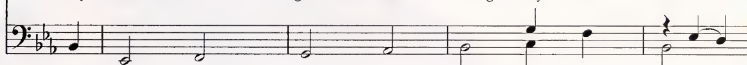
Vastberaden ♩ = 88-104

1. Als jeugd van Zi-on in de laat-ste da-gen gaan wij moe-dig voort.
2. De nor-men waar-in wij ge-lo-ven, wor-den luid be-spot.
3. Be-proe-ving maakt ons soms wel bang, maar wan-hoop ken-nen we niet.

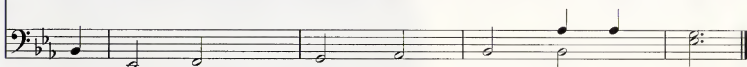
Met blij-dschap in ons hart ver-vul-len wij des He-ren woord.
Toch vol-gen wij de waar-heid, want wij we-ten: met de hulp van God
Wij die-nen hier een goe-de zaak en zin-gen blij een lied.

't Ver-le-den leert ons dat de Heer zijn hei-li-gen be-hoedt.
weer-staan wij al-le kwaad; aan zon-de ge-ven we niet toe,
Wij groei-en in ge-loof en lief-de; wer-ken zij aan zij.

Dus tre-den wij de toe-komst vol ver-trou-wen te-ge-moet.
maar blij-ven op het 't rech-te pad, ge-leid door d'ijz'-ren roe.
Als jeugd van Zi-on in de laat-ste da-gen tri-om-fe-ren wij.

Tekst: naar Susan Evans McCloud (1945-) © 1985 IRI

Muziek: Iers wijzige; arrangement © 2000 IRI

Alma 37:35-37

Alma 53:20-21

Dit liedje mag voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis worden gekopieerd.

OMRANDING VAN RICHARD HULL

Verslag van Wereldcongres van het Gezin

Deelnemers uit 45 landen zijn eensgezind

Sarah Jane Weaver

Het succes van het tweede wereldcongres van het gezin, dat van 14 t/m 17 november 1999 in Genève werd gehouden, kan worden afgemeten aan de hoeveelheid groeperingen uit de hele wereld die bijeenkwamen, ideeën uitwisselden en elkaar versterkten, zei ouderling Bruce C. Hafan van de Zeventig.

'Zoveel groeperingen die in hun eigen land minderheden zijn, waren in de gelegenheid om bij elkaar te komen, elkaar te spreken, versterkt te worden, ideeën uit te wisselen en beter voorbereid naar huis te gaan om de problemen in hun eigen gemeenschappen en landen het hoofd te bieden', zei ouderling Hafan, een van de officiële vertegenwoordigers van de kerk tijdens de conferentie over het gezin, die in verschillende gebouwen van de Verenigde Naties werd gehouden.

Toen het Tweede Wereldcongres van het Gezin ten einde liep, riepen de 1575 deelnemers – waaronder ouderling Hafan en andere vooraanstaande leden van de kerk – eensgezind 'alle personen, gezinnen, maatschappelij-

ke organisaties en regeringen in de hele wereld op om het traditionele gezin te respecteren en te handhaven.'

Tijdens de laatste bijeenkomst gaven de afgevaardigden van 45 landen, die de belangrijkste godsdienstige groeperingen in de wereld vertegenwoordigden, goedkeuring aan de 'Genève-verklaring' – een document van drie bladzijden waarin het 'traditionele gezin' als 'basis van de samenleving' wordt gedefinieerd, en het huwelijk als 'het vrijwillige, levenslange huwelijksverbond tussen man en vrouw'. Ouderling Hafan zei dat de verklaring, een document met informatie waar alle gedelegeerden het over eens waren, aantoont dat er in veel landen mensen zijn die een 'ge-

Tijdens het Tweede Wereldcongres van het Gezin in Genève, neemt ouderling Bruce C. Hafan van de Zeventig (midden) met anderen deel.

FOTOGRAF: CAREE A. MOORE, MET TOESTEMMING VAN CHURCH NEWS

zamenlijk verlangen hebben om het huwelijk, de relatie tussen ouder en kind, en het gezin als de basis van de samenleving te sterken.'

Ouderling Hafen merkte ook op dat het congres door drie verschillende soorten groeperingen werd bezocht: activisten die op plaatselijk, nationaal of internationaal niveau sterkere gezinnen willen stimuleren; wetenschappers, waaronder wetenschappelijk personeel van de BYU, die vaktechnische informatie kwamen uitwisselen; en godsdienstige leiders, die zich op de religieuze en morele facetten van de conferentie concentreerden. Hij benadrukte dat de deelname van de kerk aan de conferentie geen indicatie is dat de leiders van plan zijn om over verschillende zaken politiek actief te worden. 'De kerk heeft zich altijd het recht voorbehouden om zich in politieke zaken te mengen als het Eerste Presidium en de Twaalf vinden dat er belangrijke morele en godsdienstige zaken op het spel staan' legde hij uit. 'Maar dat zijn zeldzame gebeurtenissen.'

'Door gehoorzaamheid aan morele beginselen wordt het traditionele gezin aangemoedigd'

Door het aanbidden van God en het naleven van godsdienstige beginselen wordt niet alleen spiritualiteit aangemoedigd, maar wordt ook politieke stabiliteit en economische kracht gestimuleerd. Dat is de heersende opvatting van deskundigen die tijdens het Tweede Wereldcongres van het Gezin hebben gesproken. Zij waren het erover eens dat gehoorzaamheid aan de morele beginselen die in de Schriften van verschillende godsdiensten te vinden zijn – christendom, islam en jodendom – het gezinsleven, en daardoor de samenleving stimuleert. Ze waren het er ook over eens dat bepaalde praktijken die vroeger als immoreel werden be-

schouwd, in echte en meetbare economische en politieke termen het tegen-gestelde resultaat opleveren. 'De mens komt langzaam maar zeker tot de ontdekking dat niets anders werkt', zei Patrick Fagan, onderzoeksmedewerker gezins- en culturele zaken bij de Heritage Foundation. 'Er zijn veel enorme experimenten in de samenleving uitgevoerd, er zijn miljarden uitgegeven, en het wordt alleen maar erger. De gewone man op straat zegt: 'Dat is logisch.' Behalve de misdaad, de drugs en het geweld – waar geen enkele democratische beweging voorstander van is – hebben de morele en ethische problemen door de toenemende aanvaarding van de verstoorde rollen van man en vrouw, de aanmoediging van vrij seksueel verkeer en de bevordering van geboortebeperving, economische en sociale gevolgen op de lange termijn.

Thuis is de beste plek om eerlijkheid, trouw en hard werken te leren

Volgens Mary Ellen W. Smoot, algemeen presidente zustershulpverlening is thuis de beste plek om de nodige normen te leren die noodzakelijk zijn voor een sterke samenleving – zoals eerlijkheid, hard werken, trouw en opoffering. 'Als we samenwerken om sterkere gezinnen te ontwikkelen, zullen we onze samenlevingen en onze landen versterken', zei ze tegen ongeveer 1000 afgevaardigden. Zuster Smoot gaf vervolgens een aantal ideeën om het gezin te versterken:

- Wees op uw hoede voor en voer oppositie tegen wetgeving waardoor het fundament van het gezin wordt aangetast.
 - Onderricht in de duurzame normen die de fundering van het gezin vormen.
 - Neem uw leven onder de loep om er zeker van te zijn dat we al het mogelijke doen om ons gezin te versterken.
- 'Het huwelijk en het opvoeden van

kinderen zijn niet alleen het begin van een sterk gezin, maar ook de sleutel om onze landen gezond en sterk te houden', zei zuster Smoot met nadruk. 'Vrienden en mede-afgevaardigden, we hebben hoop nodig voor de wereld waarin we leven. Deze hoop kan gevonden worden in het gezin, waar het hart van de mens kan worden ondersteund en vervuld.'

Ouders moeten een goed voorbeeld zijn, onderrichten en hun invloed gebruiken

Ouders zijn de 'bewaarders van de bronnen', zei Margaret D. Nadauld, algemeen presidente jongevrouwen, tegen een groep afgevaardigden tijdens het congres. Vanaf het spreekgestoelte van de V.N. vertelde zuster Nadauld een verhaal dat ooit door Peter Marshall was verteld over de 'bewaarder van de bronnen' boven een stadje aan de voet van de bergen. De bewaarder zorgde ervoor dat de bronnen schoon bleven die het stadje van water voorzagen. Maar de gemeenteraad vond het onnodig om iemand daarvoor te betalen en besloot hem te ontslaan en een reservoir boven de stad te bouwen. Al snel was het water echter niet zuiver meer; het was stilstaand water vol met ziekten dat in ieder huis binnenstroomde. 'De bovenloop van de bron die ik bedoel zijn de gezinnen in de wereld', legde zuster Nadauld uit. Ze gaf vervolgens drie ideeën om een bewaarder van de bronnen te zijn:

- We moeten onderricht in traditionele gezinsnormen geven en daar een goed voorbeeld in zijn.
- We moeten onderricht in zedelijke normen geven en daar een goed voorbeeld in zijn.
- We moeten onze invloed gebruiken.

'Als bewaarders van de bronnen hun post verlaten of ontrouw aan hun taken zijn', zei ze, 'dan ziet de toekomst van de wereld er somber uit.'

Hoe groot zal uw invloed zijn, en tot hoe ver zal die reiken? Het is uw beslissing. U moet het initiatief nemen.'

Veel wetenschappers van de BYU geven in Genève hun visie

Talrijke wetenschappers van de BYU namen deel aan het tweede wereldcongres van het gezin in Genève. Hieronder staan een aantal citaten uit hun lezingen over het gezin:

Kathleen S. Bahr, hoogleraar huwelijk, gezin en ontwikkeling van de mens: 'De kracht van het gezin schuilt in de ontwikkeling tot deugdzame mensen en tot liefde en zorg voor elkaar. Dit perspectief is gegroundvest in een geestelijke traditie, niet zozeer in een economische of politieke traditie.'

Kathryn Balmforth, directeur van het World Family Policy Center: 'Wat kunnen de mensen doen die geen plaats in de vergaderzaal van de Verenigde Naties hebben? Ten eerste kunnen we ons eigen gezin goed onder de loop nemen. Er is geen sterker argument voor de waarde van het gezin dan de prachtige jonge mensen die uit sterke gezinnen voortkomen – jonge mensen die niet lijden aan de ziekten die zich verspreiden als een gezin uit elkaar valt.'

David C. Dollahite, universitair hoofddocent aan de School of Family

Life: 'Vanwege de vele sociale problemen die het gevolg zijn van verwaarlozing en mishandeling door vaders, ben ik van mening dat de leiders van landen de bevoegdheid van religieuze groeperingen moeten beschermen om hun geloof te belijden en om vaders de kans te geven godsdienstige normen op hun kinderen over te brengen. Dan zullen gezinnen versterkt worden en zullen de kinderen daar de vruchten van plukken.'

James M. Harper, directeur van de School of Family Life: 'Traditionele gezinnen zijn generationele gezinnen. We mogen geen nieuwe definities van het gezin aanvaarden waardoor deze belangrijke eigenschap wordt ondermijnd. Zij die het gezin proberen te veranderen, gaan voorbij aan de multigenerationele aspecten van het gezin.'

Craig H. Hart, hoogleraar en voorzitter van huwelijk, gezin en ontwikkeling van de mens: 'Goed ouderschap is moeilijk, maar bevredigend. (...) Aan de hand van wat ouders hun kinderen door beginselen en voorbeeld leren over morele en godsdienstige normen, kunnen zij verstandige beslissingen nemen, ondanks hun biologische behoeften of de invloed van leeftijdgenoten.'

Terrance Olson, hoogleraar aan de

School of Family Life: 'Stabiliteit in het huwelijk, het welzijn van de volgende generatie, destructieve gezinspatronen, en het verval van het gezin, zijn allemaal politieke aangelegenheden van iedere regering [die ernaar streeft] om een kwalitatief hoogstaande samenleving in stand te houden. Hoe minder gezinsvriendelijk het overheidsbeleid is, hoe slechter dat beleid is voor het welzijn van het individu.'

Richard G. Wilkins, directeur van het World Family Policy Center, en medevoorzitter van het tweede wereldcongres van het gezin: 'De fundamentele waarheid dat het traditionele gezin de basis van de samenleving is, strekt zich verder uit dan de grote monotheïstische godsdiensten, zoals het christendom, de islam en het jodendom. In de klassieke taoïstische tekst, de Chuang Tzu, wordt uitgelegd dat familiebanden de basis van iedere stabiele samenleving zijn, want "als mensen door de hemel worden samengebracht, (...) en er zich problemen voordoen, dan blijven ze bij elkaar." □

Informatie over het Tweede Wereldcongres van het Gezin met toestemming uit Church News van 27 november 1999 overgenomen.

Het Boek van Mormon beschikbaar in het Ests

Het Eerste Presidium heeft aangekondigd dat het Boek van Mormon nu ook beschikbaar is in het Ests. Exemplaren kunnen bij de plaatselijke distributiecentra gekocht worden of besteld via de wijk of gemeente.

In de brief waarin de uitgave van de nieuwe editie bekend werd ge-

maakt, moedigde het Eerste Presidium de leden aan 'om hun eigen exemplaren van de Schriften aan te schaffen, en ze voor persoonlijke en gezinsstudie te gebruiken en tijdens bijeenkomsten en functies in de kerk.

Als [de leden] met een gebed in het hart de Schriften bestuderen en

eruit onderwijzen, zal hun getuigenis groeien, zal hun kennis toenemen, zal hun liefde in het gezin en voor anderen groter worden, zal hun vermogen om anderen te helpen toenemen en zullen ze meer kracht ontvangen om verleidingen te weerstaan en alles wat goed en waar is te vertedigen.' □

Nieuwe aandacht voor in Groningen in 1906 gestorven zendelingen

Enkele maanden geleden werd er van verschillende kanten geïnformeerd naar het verhaal achter het monument voor twee zendelingen dat op de Noorderbegraafplaats in Groningen te vinden is. Jan Weening van de wijk Groningen zocht uit wat daarover te vinden was in het Rijksarchief te Groningen, in het archief van de wijk en in oude nummers van *De Ster*. De resultaten van zijn speurwerk leverden een verhaal van beproeving en opoffering onder de leden van een pioniersgemeente.

April 1906 wordt in Groningen de alarmklok geluid. Twee personen in de stad Groningen hebben de pokken. Het zijn oudere mensen. Ze worden overgebracht naar de barak voor besmettelijke ziekten in het Nieuwe Ziekenhuis.

De woningen van deze personen worden door de politie bewaakt, zodat er niemand naar binnen kan tot dat er mensen van de gemeente zijn geweest om de woningen te ontsmetten. Pokken is een zeer besmettelijke ziekte, die in die tijd vaak de dood als gevolg had.

Op 25 april meldt de krant dat er een derde geval van pokken bij is gekomen, een Amerikaanse zending van de mormonen. De 21-jarige ouderling Melvin Hugh Welker uit Bloomington (Idaho) voelde zich op vrijdag 20 april niet lekker nadat hij samen met zijn collega, de 23-jarige ouderling Abraham J. Gold uit Salt Lake City, een bezoek had gebracht aan het dorpje Farnsum bij Delfzijl. Hij voelde zich, zoals de krant vermeldde, of hij een zware kou had gehad. De zendelingen woonden destijds aan het Gedempte Kattendiep nr. 8, naast het huidige VVV-kantoor.

Het gedenkteken dat in 1914 door toedoen van ouderling LeGrand Richards is opgericht, vermeldt behalve de namen van de zendelingen ook de naam van de kerk, en het volgende gedicht: Hier rust uw aardkleed, heilgezanten; In 't geestenoord – Blijf gij met hemelvolmacht planten – Het Levenswoord.

Ouderling Welker wordt verpleegd door de gemeentepresident, broeder H. van Braak. Een paar dagen later voelt hij zich weer wat beter, maar op dinsdag 24 april wordt zijn toestand slechter. De volgende ochtend staanteert de geneesheer dat er sprake is van de gevreesde ziekte pokken. Ouderling Welker wordt nog dezelfde dag naar het ziekenhuis overgebracht, en broeder Van Braak wordt ter observatie opgenomen. Ouderling Gold is intussen bij een familie aan het Damsterdiep ondergebracht.

De toestand van ouderling Welker verslechtert; op zondagavond 29 april sterft hij in het ziekenhuis. Zijn lichaam wordt de volgende och-

tend in een verzegelde kist naar de Noorderbegraafplaats gebracht, waar de begrafenis plaatsvindt op dinsdag 1 mei 1906.

Van de zes mensen in de stad Groningen die aan pokken leden, zijn er inmiddels twee gestorven. Burgemeester Van Starckenborgh besluit, na overleg met de gemeenteraad, de meikermis in verband met het besmettingsgevaar af te gelasten. Op de scholen wordt er massaal ingeënt. De woning van de zendelingen wordt op 4 mei ontruimd en ontsmet.

Op 7 mei meldt het *Nieuwsblad van het Noorden* dat er opnieuw een geval van pokken is geconstateerd. 'Het geval heeft zich voorgedaan in een gezin aan het Damsterdiep. (...) De lijder is weer een Mormoon, die met nog andere geloofsgenoten in genoemd gezin in den kost was. Vermoed wordt, dat hij met den aan de pokziekte overleden Amerikaanschen zending aan het Kattendiep in aanraking is geweest.' Nu lijdt ouderling Gold aan de gevreesde ziekte.

Op 11 mei publiceert de krant een brief van ene heer Dijkema, die schrijft dat de mormonen een ernstig gevaar voor de stad zijn: 'Deze mensen gaan bij zieken bidden zonder geneeskundige hulp in te roepen', beweert hij. Verder vindt hij dat hun werkgevers hen moeten ontslaan als ze zich niet laten inenten.

Een week nadat ouderling Gold in de barak voor besmettelijke ziekten is opgenomen, overlijdt hij, op 14 mei 1906. De dag daarop schrijft de gemeentepresident, ouderling Van Braak, in het *Nieuwsblad van het Noorden* hoe het werkelijk is gegaan. Hij wijst erop dat over de leden van de kerk, 'bij de menschen bekend on-

der den naam Mormonen, ofschoon dit eigenlijk niet hun naam is, (...) zooveel onwaarheid gesproken en geschreven wordt.' Hij legt uit dat er wel degelijk geneeskundige hulp voor de zieke zendelingen was ingeroepen, dat er sinds het uitbreken van de pokken geen kerkdiensten of andere bijeenkomsten zijn gehouden en dat de leden zich wél hebben laten inenten. Enkele leden van zijn gemeente zijn dan al door hun werkgever ontslagen, naar aanleiding van de eerder gepubliceerde onwaarheden.

De burgemeester van Groningen verleent geen toestemming om het lichaam van de gestorven zendelingen naar Amerika te sturen, vanwege het besmettingsgevaar. Ouderling LeGrand Richards, die op dat moment in Nederland op zending is, bepleit dat ze bij elkaar worden begraven op de Noorderbegraafplaats. Op 1 juli 1906 wordt er een herdenkingsdienst gehouden. Tijdens het inwijdingsgebed ziet een zuster van de gemeente Groningen de geest van ouderling Welker en die van haar oom bij het open graf staan. Ze zijn door licht omgeven, en voordat het gebed beëindigd is, ziet ze hen in een bundel licht opstijgen. Dan verflauwt het licht en verdwijnt met hen.

Het gedenkteken in Groningen vermeldt duidelijk de naam van ouderling Welker, die in 1906 als eerste van de twee zendelingen overleed.

Ook de naam van ouderling Gold is nog steeds duidelijk te lezen op het monument op de Noorderbegraafplaats.

In 1913 wordt ouderling LeGrand Richards geroepen als zendingspresident van Nederland. Hij zorgt ervoor dat er een monument bij het graf van de zendelingen komt. Dat wordt in maart 1914 geplaatst. Herhaaldelijk worden er in de loop der jaren bij dit gedenkteken op de begraafplaats aan de Moesstraat herdenkingsbijeenkomsten gehouden.

Verschillende malen komt ouderling Richards terug naar Nederland. Op 6 mei 1980 meldt het *Nieuwsblad van het Noorden*: 'Vandaag bezoekt een van de oudste apostelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen (mormonen), de 94-jarige LeGrand Richards, de Groninger gemeente van [deze] kerk-gemeenschap. (...) De heer Richards, die van 1905 tot 1908 op zending was in Nederland en van 1913 tot 1916 zendingspresident in ons land is geweest, spreekt Nederlands.' Tijdens zijn laatste bezoek aan Groningen beleeft ouderling LeGrand Richards zich naar de Noorderbegraafplaats, waar hij bij het graf van de twee zendelingen knielt, en vervolgens de afweziggen vertelt wat zich zoveel jaren eerder heeft afgespeeld. □

Jan Weening

Tabernakelkoor heeft nieuwe dirigent

Het Eerste Presidium heeft de benoeming van Craig D. Jessop als dirigent en artistiek leider van het Mormoons Tabernakelkoor aangekondigd. Broeder Jessop neemt de leiding van het koor op zich na de pensionering van Jerold D. Ottley op 3 december 1999.

Samen met zijn assistenten Mack Wilberg en Barlow Bradford is hij ook verantwoordelijk voor het Temple Square Chorale, het opleidingskoor

Craig D. Jessop

van het Tabernakelkoor, en het pas geleden gereorganiseerde Orchestra at Temple Square.

Broeder Jessop is sinds 1995 werkzaam geweest als assistent van de dirigent van het Tabernakelkoor. Daarvoor heeft hij een weelde aan academische en professionele ervaring opgedaan. □

Met toestemming uit Church News van 11 december 1999 overgenomen.

Twee uitvoeringen van muziek-evenement 'Uit 't hart' verhuizen naar locatie met meer zitplaatsen

Na meer dan een jaar voorbereiding is de tournee van het muziek-evenement 'Uit 't hart' van start gegaan. De eerste uitvoering moet op 25 maart hebben plaatsgevonden in Cultureel Centrum De Huesmolen te Hoorn; een verslag daarvan kunt u verwachten in 'Kerknieuws' van augustus a.s.

De uitvoering in de ring Rotterdam zal op 8 april plaatsvinden in het gebouw van de wijken Rotterdam 1 en Capelle, Jacques Perkstraat/Noord-einde te Rotterdam, voorheen bekend als Rotterdam-Noord. Aanvankelijk

was deze uitvoering in het gebouw aan het Schoonveld gepland, maar dat was 2 1/2 jaar geleden al haast te klein om de bezoekers van het programma 'Geloof bij elke voetstap' plaats te bieden, en het gebouw van de twee noordelijke wijken beschikt over een groter aantal zitplaatsen. De uitvoering is dus op zaterdag 8 april in het kerkgebouw Rotterdam 1, aavang 19.45 uur. Wie nog (gratis) kaarten wil bestellen, gelieve zo spoedig mogelijk contact op te nemen met Linda Koppe (tel. 0 10 - 2 20 10 22) of Neeltje Ardon (tel. 0 10 - 4 22 45 14).

Op 15 april is de uitvoering in Antwerpen. De organisatie daarvan is in handen van de wijken Antwerpen 1 en Antwerpen 2.

De gemeente Almere besloot intussen een andere locatie te zoeken voor de uitvoering die daar plaatsvindt op 20 mei. Ook om meer mensen te kunnen huisvesten. In 'Kerknieuws' van mei hopen we daar nader over te berichten.

Voor het laatste nieuws over dit evenement kunt u terecht bij de nieuwe website van de nieuwsredactie: www.liahona.nl. □

Leden van het kinderkoor dat meewerkt aan het muziek-evenement tijdens een repetitie.

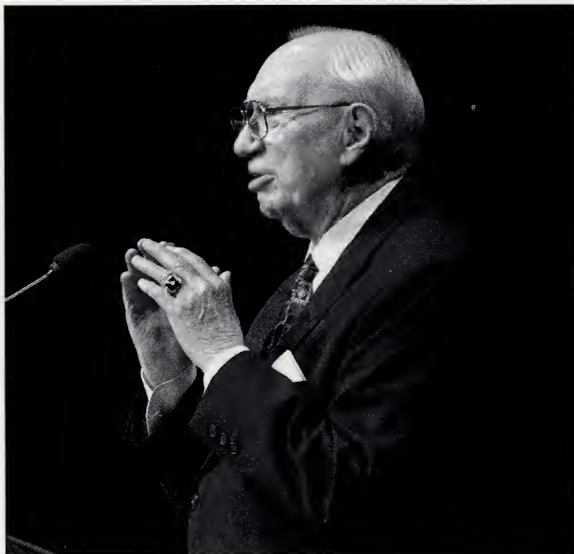
'Doe het met een vreugdevol hart', adviseert president Hinckley

In november 1999 kreeg president Gordon B. Hinckley een plaatselijke onderscheiding – Communicator of the Year – uitgereikt, en sprak hij bijna 20 000 luisteraars op de BYU toe.

Toen hij op 17 november door twee vooraanstaande pr-organisaties als 'Communicator of the Year' was gekozen, zei president Gordon B. Hinckley dat communicatie niet zo moeilijk is als sommige mensen denken. 'Ik denk dat we allemaal in communicatie geïnteresseerd zijn', mijmerde hij na de overhandiging van de onderscheiding. Hij zei dat hij verbaast is als hij hoort dat sommige echt)paren beweren dat ze niet met elkaar kunnen communiceren. 'Ik neem aan dat ze met elkaar communiceerden toen ze nog verkering hadden', merkte hij spitsvondig op. Daar voegde hij aan toe dat communicatie eigenlijk niets anders is dan praten en het onder woorden brengen van zorgen, interesses en verlangens.

Op 30 november sprak president Hinckley een groep studenten op de BYU toe. 'Word nooit een zwakke schakel in de ketting van je familie', zei hij tegen de studenten. 'Doe wat er van je verwacht wordt, en doe het met een vreugdevol hart. Maak je geen zorgen over je functie of positie in de kerk. Doe eenvoudigweg wat er van je verwacht wordt en doe het met vreugde en plezier.'

President Hinckley werd vergezeld door zijn vrouw Marjorie. Ook aanwezig waren ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen, die als commissaris van onderwijs van de kerk werkzaam is, zijn vrouw Kathleen, en ouderling Merrill J. Bateman van de Zeventig, president van de BYU, en zijn vrouw Marilyn.

FOTOGRAFIE: STUART JOHNSON, MET TOESTEMMING VAN CHURCH NEWS

Tijdens een devotional op 30 november 1999 op de BYU heeft president Hinckley de studenten aangemoedigd om getrouw en betrouwbaar te zijn.

'Ik heb 90 jaar van deze eeuw mee-gemaakt', zei president Hinckley tegen zijn luisteraars. 'Als ik nadenk over de wonderen die tijdens mijn leven hebben plaatsgevonden, meer dan tijdens de rest van de geschiedenis van de mens, krijg ik een gevoel van eerbied en dankbaarheid.'

Hij noemde de auto, het vliegtuig, computers, faxapparaten, e-mail, Internet en antibiotica als wonderbaarlijke uitvindingen van deze eeuw. 'En om dit alles te completeren, heeft de herstelling van de zuivere godsdienst van Jezus Christus plaatsgevonden. Jullie en ik zijn een onderdeel van het wonder van dit grote werk en koninkrijk, dat zich over de aarde uitspreidt

en een zegen is voor de mensen die het bereikt. (...) Geen enkele generatie die ooit op aarde geleefd heeft, was zo voorspoedig als jullie.'

President Hinckley sprak ook over de mensen die soms naar bepaalde functies in de kerk streven. 'Dat is betreurenswaardig', zei hij. 'Dat wordt dan de reden dat ze een dergelijke positie juist niet krijgen. (...) Het gaat er niet om waar we werkzaam zijn, maar hoe we werkzaam zijn. Is er vreugde in ons hart en in ons leven als we ernaar streven om anderen tot zegen te zijn?' □

Met toestemming uit Church News van 27 november 1999 en 4 december 1999 overgenomen

Het verleden van de kerk is de 'inleiding op de toekomst'

Dell Van Orden

Tijdens de twintigste eeuw heeft de kerk een spectaculaire groei door-
gemaakt, en 'wat we in het verleden hebben gezien is slechts een inleiding
op de toekomst', zei president Gordon B. Hinckley onlangs tijdens een
interview. 'Alles wat we in het verleden hebben gedaan, zal klein lijken in
vergelijking met alles wat er in de toekomst tot stand zal worden gebracht.'

President Hinckley was gevraagd
om iets te zeggen over de kerk tijdens
deze eeuw en over de verwachtingen
voor de komende eeuw. 'Ik heb veel
vertrouwen in de toekomst', ant-
woordde hij. 'Ik geloof dat we op de
drempel van een geweldige toekomst
staan. (...) Dit is een wonderbaarlijke
tijd. De kerk maakt vooruitgang. Wij
worden door de Heer gezegend.'

In zijn negentigste levensjaar heeft
president Hinckley een visie op de
kerk die door niemand in deze tijd
geëvenaard wordt. Hij is nu al bijna
65 jaar lang bij het werk van de kerk
betrokken, als algemeen autoriteit of
als medewerker van de kerk. 41 jaar
daarvan is hij werkzaam geweest als
lid van het Eerste Presidium, van het
Quorum der Twaalf Apostelen of als

assistent van de Twaalf. Hij was een
jongeman van 25 toen hij in 1935 voor
de kerk ging werken. 'Ik kende alle
leden van het Eerste Presidium, het
Quorum der Twaalf Apostelen, het
Eerste Quorum der Zeventig en de
Presiderende Bisschop. Ik ben hier al
een hele tijd, en heb alles vanaf de tijd
van president Heber J. Grant meege-
maakt', zei hij.

Door zijn ervaringen vroeger is zijn
dankbaarheid verscherpt voor alles
wat er door de jaren heen in de kerk
gebeurd is. 'Je kunt de groei niet
waarderen totdat je in het verleden
hebt teruggekeken. De kerk was klein
(...) en als je dan de groei ziet, dan is
die uitzonderlijk geweest.'

President Hinckley heeft verschil-
lende vragen beantwoord, waaron-
der de volgende:

Vraag: Wat zijn uw gevoelens, nu
we op de drempel van een nieuwe
eeuw en een nieuw millennium staan?

Antwoord: Ik ben uitgelaten. Het
idee om over de drempel van de ene
eeuw naar de volgende en van het
ene millennium naar het volgende te
stappen, is voor mij een schitterende,
opwindende ervaring. Ik voel me
enorm gezegend om daartoe in staat
te zijn.

Vraag: Hoe ziet de toekomst van de
kerk er in de 21ste eeuw uit?

Antwoord: Vooruitgang, groei,
kracht en een groot ledental. Al dat
soort zaken.

Vraag: Wat hoopt u dat de kerk in
de volgende eeuw zal bereiken?

Antwoord: Er is geen twijfel dat de
kerk zal blijven groeien. Ik wil het
evangelie over de hele aarde ver-
spreid zien. We moeten blijven

Duizenden leden in Buenos Aires (Argentinië) komen in 1996 bijeen om naar president
Gordon B. Hinckley te luisteren. Deze bijeenkomst van 50 000 mensen is een bewijs van de
wereldwijde groei van de kerk.

De Kindervriend

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • APRIL 2000

Ouderling Quentin L. Cook van de Zeventig

Uit een interview van Kellene Ricks Adams

Voor zover ik me kan herinneren heb ik altijd in Jezus Christus geloofd. Ik heb altijd geweten dat de Heiland leeft en van mij houdt. Dit geloof heb ik dankzij mijn ouders ontwikkeld. Zij leerden me wat goed en kwaad was. En ook dankzij het jeugdwerk en andere kerkelijke bijeenkomsten.

Hoewel ik me herinner dat ik in het jeugdwerk wel eens een toespraakje heb gehouden en op andere manieren meedeed, heb ik de beste herinneringen aan het zingen in het jeugdwerk. Ik ben dol op de jeugdwerkliedjes. Ik zing ze nog steeds graag. Ze gaan over de Heiland en de zegeningen van het evangelie.

Eigenlijk vind ik dat een van de belangrijkste roepingen in de kerk die van muziekleidster in het jeugdwerk is. Het is in ieder geval de roeping die de meeste invloed op ons gezin heeft gehad. Mijn vrouw, Mary, heeft die roeping vervuld en zodoende

zongen wij vaak jeugdwerkliedjes toen onze kinderen opgroeiden. Als we in de auto zaten en meestal ook tijdens de gezinsavond, zongen we jeugdwerkliedjes. Mary leerde ons de liedjes met zoveel enthousiasme dat zelfs de kleinste kinderen graag meededen.

Na het zingen praatten we vaak over de woorden van het liedje. Door het zingen van jeugdwerkliedjes hadden we enkele van onze beste evangeliegesprekken. Wat een heerlijke en leuke manier om de evangeliebeginselen te leren kennen.

Als gebiedsresident breng ik weleens een bezoek aan de zendingsgebieden in mijn gebied. Meestal vraag ik dan de zendingen om een jeugdwerklid te zingen, waarbij Mary dirigeert. Je zou ze eens moeten zien zingen! Hun gezicht straalt en ik zie lichtjes in hun

ogen. Ze kennen die liedjes allemaal en zijn er dol op.

Iets anders wat ik me heel goed herinner uit mijn jeugdwerkjaren, is een cadeau van mijn lieve jeugdwerkpresidium. Toen ik tien jaar was, kreeg ik een boek met gedichten omdat ik het hele jaar op iedere jeugdwerkbijeenkomst aanwezig was geweest. Ik lees soms nog in dat boek, en dan denk ik aan de liefde dat ik altijd in het jeugdwerk voelde. Ik wist zeker dat mijn jeugdwerkleerkrachten veel van mij hielden en interesse hadden voor wat ik deed. Dat boek is het symbool van die liefde en belangstelling.

Omdat ik zulke warme gevoelens had voor Jezus Christus en het evangelie, werkte ik hard om een groter getuigenis van Joseph Smith en het Boek van Mormon te krijgen. Ik las de Schriften, bad en ging naar de kerk.

Toen ik 15 jaar was, moest mijn oudste broer, Joe, besluiten of hij op zending zou gaan of niet. Joe was een geweldig voorbeeld voor mij. Hij was van plan geweest om medicijnen te gaan studeren, maar toen hij de kans kreeg om op zending te gaan, dacht hij daar heel serieus over na.

Op zekere avond praatten we tot diep in de nacht over het evangelie, een getuigenis en op zending gaan. Wij bespraken dat hij, als de kerk gewoon een goede

organisatie was, meer mensen kon helpen door medicijnen te studeren en dokter te worden. Aan de andere kant, als Joseph Smith werkelijk een profeet was en het Boek van Mormon waar was, dan zou op zending gaan veel belangrijker zijn.

Die avond was een van de belangrijkste momenten in mijn leven. Na mijn gesprek met Joe ging ik naar een andere kamer en bad over de waarheid van het Boek van Mormon en De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik ontving een sterk gevoel dat wat Joe en ik met elkaar besproken hadden, waar was.

Joe besloot op zending te gaan en een paar jaar later volgde ik zijn voorbeeld. Ik werkte in de Britse Zending. Door mijn ervaringen op zending werd het getuigenis dat in het jeugdwerk begonnen was, enorm versterkt.

Wat is het toch een zegen om met het evangelie op te groeien en te weten wat goed, eerlijk en waar is! Mensen die niet begrijpen wat goed en kwaad is, hebben vaak geen fijn leven. Ze moeten steeds opnieuw beslissen hoe ze gaan leven.

De leringen van de Heiland zijn het pad naar geluk. Wat een voordeel hebben wij met die zegen in ons leven! □

1. Als zes- of zevenjarige.

2. Drie jaar; met zijn ouders en zijn broer Joe (acht jaar).

3. Als student.

4. Ouderling Cook; zijn dochter Kathryn, twaalf jaar; en zijn zoons Joseph, vijf jaar, en Larry, acht jaar.

Ouderling en zuster Cook met hun gezin.

VERHAAL

Cor begrijpt het

B. J. Whipple

ILLUSTRATOR: ELSE BLACK

Cor, het is tijd om op te staan', zei mama en schudde hem zachtjes heen en weer.

Cor kwam eerst heel langzaam in beweging. Toen wist hij het weer.

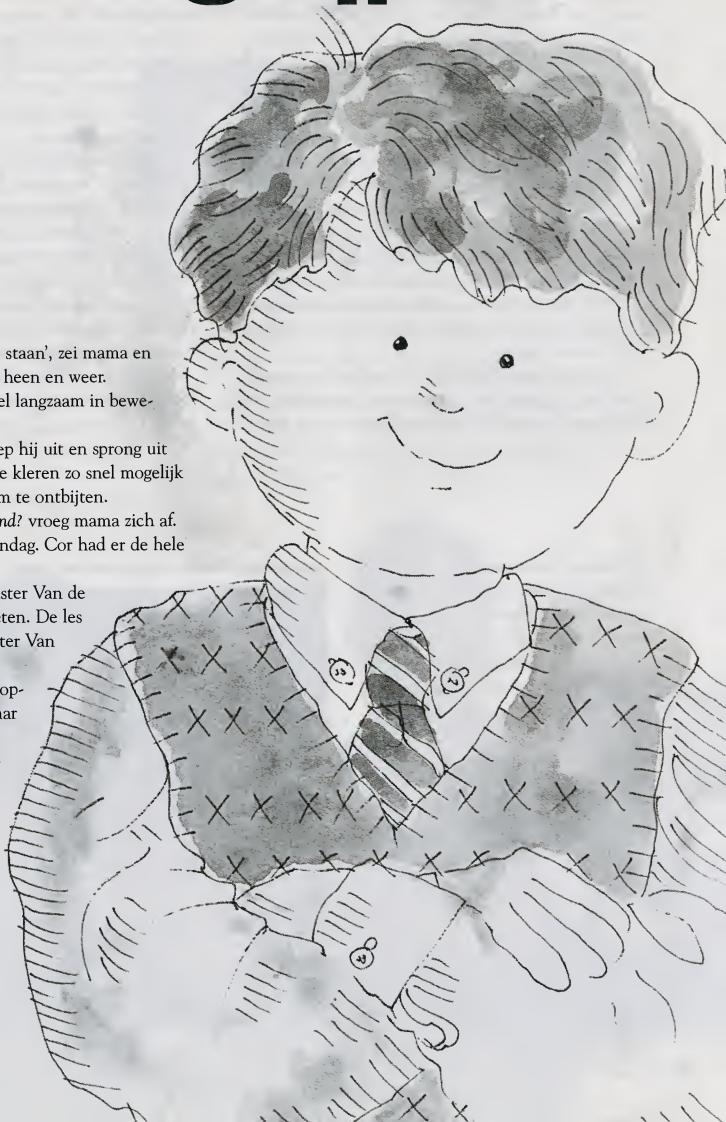
'Vandaag is het zondag!' riep hij uit en sprong uit zijn bed. Hij trok zijn zondagse kleren zo snel mogelijk aan en rende naar beneden om te ontbijten.

Wat is er vandaag aan de hand? vroeg mama zich af.

Dit werd een bijzondere zondag. Cor had er de hele week naar uitgekeken.

Vorige week had Cor bij zuster Van de Pluim in de jeugdwerkes gezeten. De les ging over het avondmaal. Zuster Van de Pluim had verteld dat het avondmaal ervoor is om je doopverbonden te hernieuwen, maar Cor had naar buiten gekeken en zijn gedachten waren afgedwaald.

Aan het eind van de les had ze op fluisterton gezegd: 'Ik zal jullie mijn geheim vertellen. Dan weten jullie hoe ik in de kerk eerbiedig kan zijn. In het avondmaalsgebed wordt gezegd waar wij altijd aan moeten denken. Als jullie goed naar het avondmaals-

geheim

HARRY ANDERSON, DE WEDERKOMST, DETAIL

gebed luisteren, zul je het begrijpen en weet je waar je altijd aan moet denken om eerbiedig te kunnen zijn.'

Cor had besloten dat hij goed zou luisteren. Hij wilde het geheim van zuster Van de Pluim weten.

In de kerk luisterde hij naar de bekendmakingen van de bisschop. Hij luisterde toen de broeders en zusters het avondmaalslied begonnen te zingen en probeerde een beetje mee te zingen.

Cor boog zijn hoofd en luisterde goed naar de priester die het avondmaalsgebed uitsprak. Tegen het eind van het gebed hoorde hij 'de naam van uw Zoon op zich te nemen' en 'Zijner altijd indachtig te zijn'. Toen kwam er een warm gevoel in zijn hart. Dat was dus het geheim van zuster Van de Pluim: altijd aan Jezus denken! *Zou ik altijd aan Hem kunnen denken?* vroeg hij zich af.

Cor deed zijn armen over elkaar en ging heel eerbiedig zitten. Toen een van de diakenen struikelde bij het rondnemen van het avondmaal, wilde hij zijn zusje aanstoten en zeggen: 'Sara, zag je dat?'

Maar hij deed het niet want hij dacht aan Jezus.

Na het avondmaal was zuster Zwaan de eerste spreekster. Ze glimlachte vriendelijk en het was gemakkelijk om naar haar te luisteren. Het was niet moeilijk aan Jezus te denken tijdens haar toespraak.

'Goedemorgen, broeders en zusters!' zei broeder Zwaan. Hij was een forse man met een vrolijke stem. Maar de woorden die broeder Zwaan gebruikte, waren bijna even groot als hijzelf. Cor begreep niet alles en kon zich al gauw niet meer concentreren. Zijn vingers begonnen in zijn zakken te frummelen. Hij vond een

elastiek en begon daarmee te spelen. Plotseling dacht hij eraan. Het elastiek verdween weer in zijn zak, hij keek naar broeder Zwaan en luisterde naar de woorden die hij wel kende.

Een meisje voor Cor zat op kauwgom te kauwen en maakte een bel. Hij klapte zachtjes uit elkaar. Cor zag dat ze er weer een maakte. Hij werd groter en groter en groter.

Toen dacht Cor aan Jezus. Toen de grote bel klapte, zag hij het gezicht van het meisje, bedekt met roze kauwgom, niet en hoefde dus ook niet te lachen.

Niet lang na deze bellen kroop de baby van de familie Jansen onder de bank en trok speels aan Cors been.

Cor wilde wel met haar spelen, maar hield zich nog net in. Hij dacht aan Jezus.

'Sorry, Cor', fluisterde zuster Jansen terwijl ze de spartelende baby weer op de bank probeerde te zetten.

Cor hoorde of zag ze de kapel niet verlaten. Zijn grote blauwe ogen keken naar broeder Zwaan. Broeder Zwaan had tranen in zijn ogen. Zijn oren hoorden de stem van broeder Zwaan steeds zachter worden tot hij bijna fluisterde. Hij uitte zijn liefde voor de Heiland. Cor had een warm, tintelend gevoel in zijn hart.

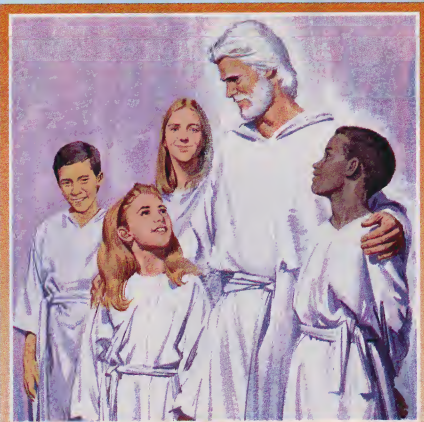
Na de dienst zei mama: 'Cor, je bent vandaag zo eerbiedig geweest. Hoe heb je dat gedaan?'

Cor lachte. 'Iedere keer als ik afdwaalde, dacht ik aan Iemand.'

'En aan Wie dacht je dan steeds?' vroeg mama.

'Ik dacht steeds aan Jezus,' zei Cor, 'en dat was heel fijn!' □

VÓÓR HET NIEUWE TESTAMENT

ILLUSTRATOR: PAUL MANN

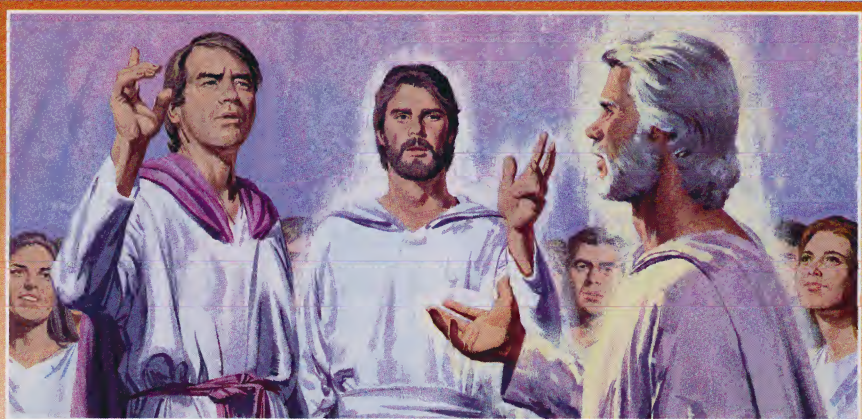
Voordat wij naar deze aarde kwamen, woonden wij in de hemel bij onze hemelse Vader. Wij waren zijn geestkinderen en hadden een lichaam van geest. Wij hielden van Hem en Hij hield van ons.

Joseph Smith, Leringen van de profeet Joseph Smith, uitgekozen door Joseph Fielding Smith (1976), blz. 322

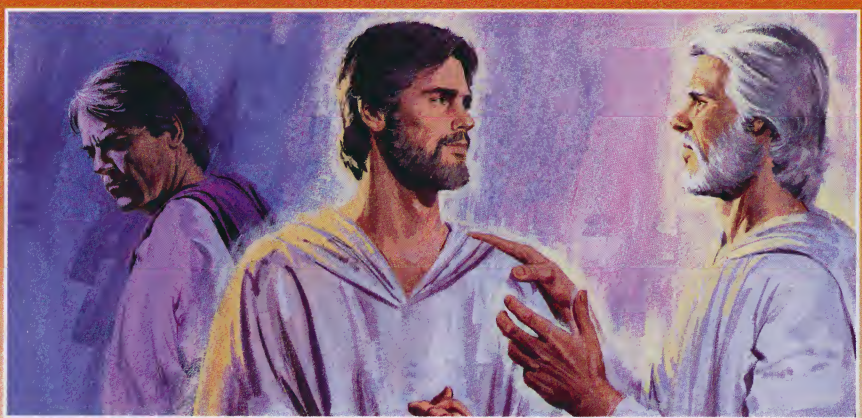
Onze hemelse Vader had een plan, het heilsplan. Als de mensen dat plan zouden volgen, zouden ze net zoals Hij worden. Volgens dat plan moesten wij naar de aarde komen en een lichaam van vlees en bloed ontvangen. We zouden getest worden om te zien of we Gods geboden zouden onderhouden.

Abraham 3:24—25

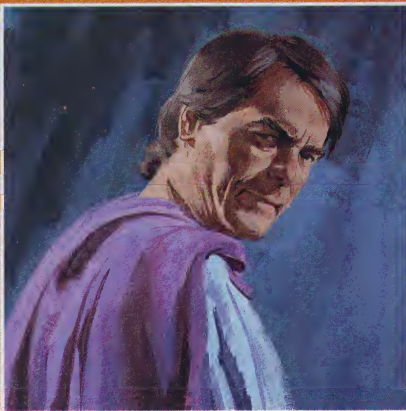
Als we de geboden gehoorzaamden, zouden we naar onze Vader in de hemel terugkeren. Maar we zouden hulp nodig hebben. Onze zonden moesten weggenomen worden en we zouden een herren lichaam nodig hebben. Omdat we onze eigen zonden niet weg zouden kunnen nemen of ons eigen lichaam opwekken, zouden we een Heiland nodig hebben om dat voor ons te doen.

2 Nephi 2:5–9

Onze hemelse Vader koos Jezus Christus uit om onze Heiland te zijn. Jezus hield van onze hemelse Vader. Jezus hield ook van ons en wilde naar de aarde komen om ons te laten zien hoe we rechtschapen moeten leven, en om ons te redden. Hij zou lijden om de zonden van de mensen weg te nemen. Hij zou sterven en opstaan uit de dood. Dan zouden wij ook opgewekt worden.

2 Nephi 2:8–10; Mozes 4:1–2

Satan wilde ook uitgekoren worden. Maar Satan hield niet van onze Vader in de hemel. Hij hield niet van ons. Hij wilde het plan van onze Vader in de hemel veranderen zodat hij Gods macht kreeg.

Mozes 4:1-4

Sommige geesten volgden Satan. Ze gehoorzaamden God niet en dat maakte Hem heel verdrietig. Hij zette Satan en zijn volgelingen uit de hemel. Satan is nu de duivel. Hij en de geesten die hem gevolgd zijn, verleiden ons om te zondigen.

Mozes 4:3-6

Onze hemelse Vader gaf Jezus de opdracht om een aarde voor ons te maken. Jezus maakte de aarde en bracht er planten en dieren op. Hij maakte ook de zon, de maan en de sterren. Uiteindelijk konden ook wij naar de aarde komen en een lichaam van vlees en bloed ontvangen.

Hebreeën 1:2; Mosiah 3:8; Abraham 4

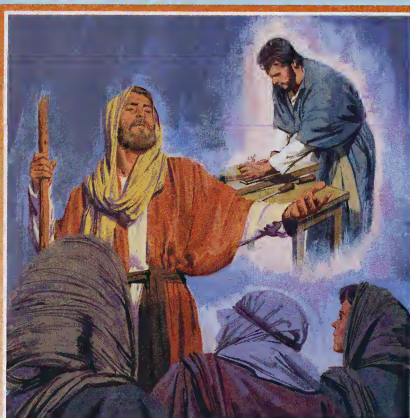
Er kwamen veel mensen op aarde wonen. Sommigen gehoorzaamden God en sommigen niet. De profeten vertelden de mensen over het heilsplan van onze hemelse Vader, en over Jezus Christus die naar de aarde zou komen om hen te redden.

2 Nephi 2:19-21; Jakob 7:10-11; Mozes 5:13-15

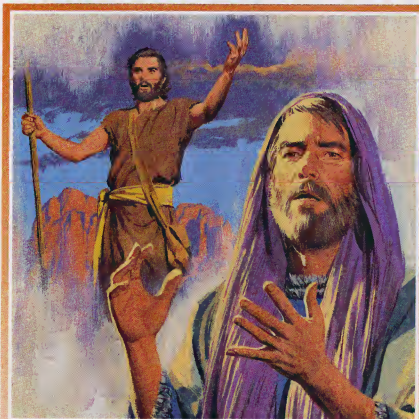
De profeten zeiden dat Jezus, de Zoon van God, in Betlehem geboren zou worden. Zijn moeder zou een goede, mooie vrouw zijn. En zij zou Maria heten.

Jesaja 7:14; Micha 5:2; 1 Nephi 11:18–21; Alma 7:10

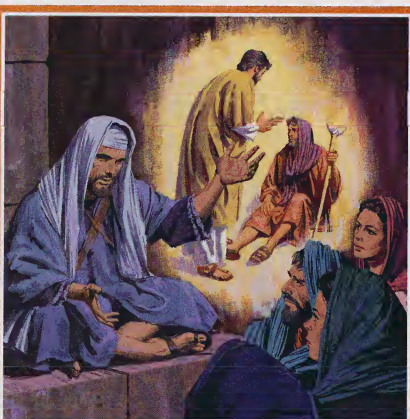
Veel mensen zouden weten dat Jezus de Heiland was, zeiden de profeten. Hij zou er net zoals andere mensen uitzien, legden ze uit, en Hij zou niet rijk zijn. Er zouden ook veel mensen een hekel aan Hem hebben.

Jesaja 53:2–35

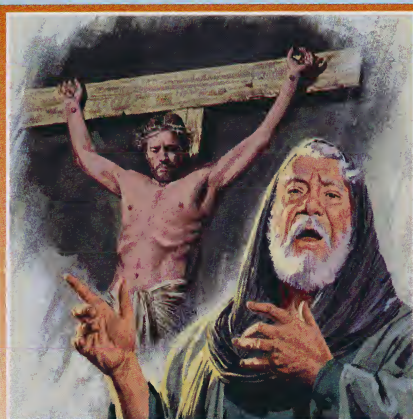
De profeten vertelden ook over Johannes de Doper. Hij zou vóór Jezus komen en de mensen over Hem vertellen. Johannes zou Jezus ook dopen.

Jesaja 40:3; Matteüs 3:3; 1 Nephi 10:7–10; 11:27

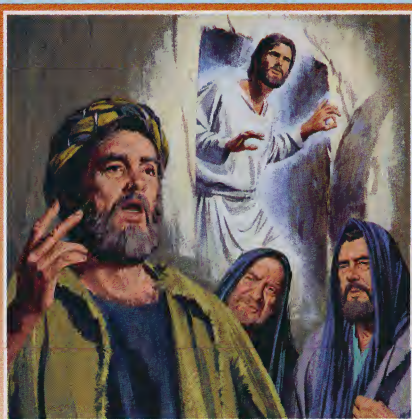
Jezus zou heel aardig zijn. Hij zou wonderen verrichten en lijden voor de zonden van alle mensen die zich bekeren.

Mosiah 3:5–8; Leer en Verbonden 19:16–19

Jezus Christus, onze Heiland, zou gekruisigd worden. Dat betekent dat Hij aan een kruis zou sterven.

Johannes 3:14; Mosiah 15:7-9

Na drie dagen zou Hij opstaan — zijn geest zou dan weer terugkomen in zijn lichaam. Omdat Jezus zou sterven en opstaan, zouden wij ook weer op kunnen staan.

*Jesaja 25:8; Johannes 2:19-22;
2 Nephi 2:8; Alma 33:22*

Het Nieuwe Testament is het verhaal van Jezus en zijn apostelen. Zij woonden in het Heilige Land. De mensen die daar woonden, waren afstammelingen van Juda en de andere stammen van Israël, en zij werden Joden genoemd. De Romeinen hadden het Heilige Land bezet en daarom waren de Romeinse keizer en de door hem benoemde leiders de bestuurders van de Joden.

LIED

Het avondmaal

Bedachtzaam ♩ = 84-92

C
G⁷
Am
B⁷
Em
F

1. Als ik neem van 't wa-ter en 't brood, be - denk ik
 2. Je - zus gaf zijn le - ven voor mij. Dus dien ik Hem

C
D⁷
G⁷
C

wat de Heer ge - bood: 'Doe dit tot mijn ge -
 dank - baar, trouw en blij. Ik zal Hem in -

C⁷
F
C
D⁷

dach - te - nis. Doe dit *(Piano)*
 dach - tig zijn. Ik zal

C
A⁷
Dm
G⁷
1. C
2. C

tot mijn ge - dach - te - nis.
 Hem in - dach - tig zijn.

Tekst: naar Vanja Y. Watkins (1938-) ©1975 IRI
 Muziek: Vanja Y. Watkins (1938-) ©1975 IRI

3 Nephi 18:7, 11
 Matteüs 26:26-28

Dit liedje mag voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis worden gekopieerd.

Altijd aan Jezus Christus denken

Ann Jamison

'Dat zij gewillig zijn de naam van uw Zoon op zich te nemen [en] Zijner altijd indachtig te zijn' (Leer en Verbonden 20:77).

Iedereen heeft minstens één naam. Kun je je voorstellen hoe het zou zijn om 200 namen te hebben? In de Schriften kunnen we meer dan 200 namen voor Jezus Christus vinden. Door de vele namen van Jezus Christus kunnen we beter begrijpen wat Hij voor ons heeft gedaan en kunnen we *Zijner* beter *indachtig* zijn.

Jezus Christus is de **Schepper**. Onder leiding van onze Vader in de hemel schiep Jezus onze prachtige aarde en alles wat erop is. We kunnen aan Hem denken als we een zonsongang of mooie bloemen zien. We kunnen aan Hem denken als we vogels horen zingen. We kunnen *eraan denken* zijn dat Jezus dat alles heeft gemaakt zodat wij ervan kunnen genieten. (Zie Mosiah 3:8.)

Een andere naam is de **Goede Herder**. Een herder waakt over zijn schapen. De schapen kennen de stem van de herder en volgen hem. Een goede herder zou zijn leven geven om zijn schapen tegen gevaren te beschermen. Jezus is de Goede Herder omdat Hij over ons waakt en ons de weg wijst. Wij horen zijn stem als we de Schriften bestuderen en de door Hem gekozen leiders volgen. Jezus heeft zijn leven voor ons gegeven en zal ons veilig terug naar onze hemelse Vader voeren. Wij zijn zijn schapen als we naar zijn stem luisteren, Hem volgen, en *Zijner indachtig* zijn. (Zie Johannes 10:11, 27.)

Jezus heeft gezegd: 'Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben' (Johannes 8:12). Wij kunnen het stralende voorbeeld van Jezus *indachtig* zijn. Hij heeft ook gezegd: 'Houdt daarom uw licht omhoog, opdat het de wereld beschijne. Ziet, Ik ben het Licht, dat gij omhoog moet houden — wat gij Mij hebt zien doen' (3 Nephi 18:24). Als we het voorbeeld van Jezus

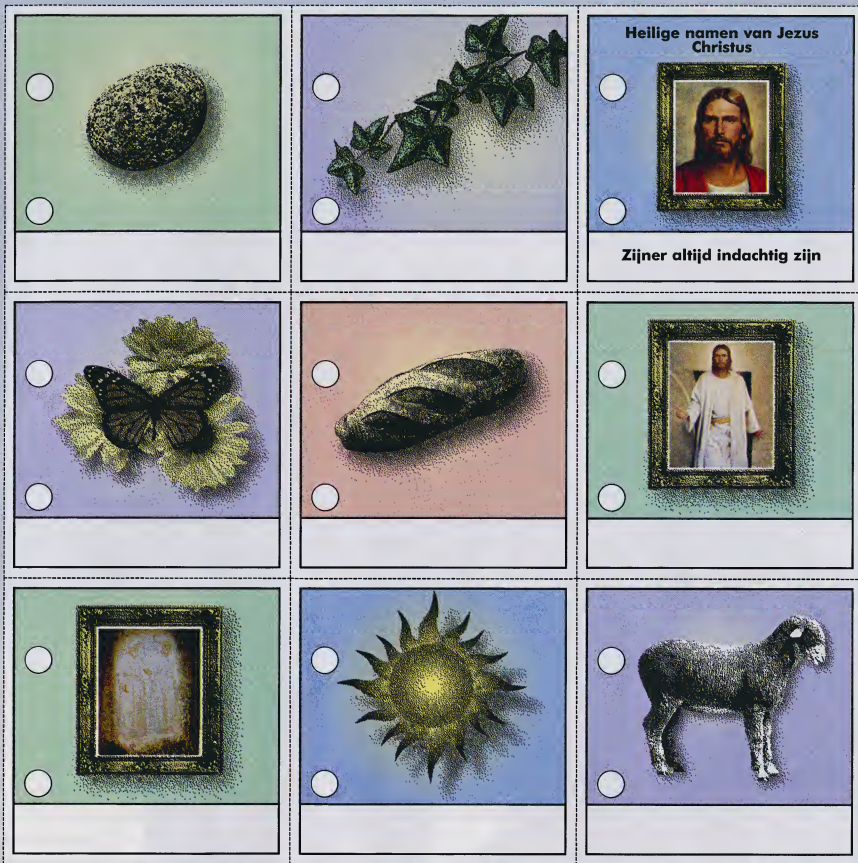
volgen en het goede kiezen, zijn we *Hem indachtig*.

Jezus is de **Heiland**. Een ander woord voor Heiland is **Zaligmaker**. Jezus houdt zoveel van ons dat Hij voor ons lichaam heeft en gestorven is. Op de derde dag nadat zijn lichaam in het graf was gelegd, is Hij opgestaan. Hij zei: 'Voor hen heb Ik mijn leven afgelegd en het weder opgenomen; bekeert u daarom en komt tot Mij, gij einden der aarde, en wordt zalig' (3 Nephi 9:22). Wij komen tot Hem als wij Hem indachtig zijn en zijn geboden onderhouden. Jezus is onze Zaligmaker omdat Hij het ons mogelijk heeft gemaakt om vergeving van onze zonden te ontvangen, uit de dood op te staan en weer bij onze hemelse Vader te wonen (zie LV 43:34).

Ideeën voor de participatieperiode

1. Geef elke klas of ieder kind een van de volgende tekstverwijzingen. Laat de kinderen vertellen welke naam van Jezus Christus ze in die tekst gevonden hebben. Mogelijke teksten: Johannes 6:47–48 (*Brood des levens*); Lucas 2:26 (*Christus*); Mosiah 3:8 (*Schepper*); Psalmen 144:2 (*Bevrijder*); Johannes 10:11, 27 (*Goede Herder*); Jesaja 1:4 (*Heilige*); Handelingen 10:42 (*Rechter*); Lucas 19:38 (*Koning*); Johannes 1:24 (*Lam*); Johannes 8:12 (*Licht*); Daniël 9:25 (*Messias*); Job 19:25 (*Losser*); Helaman 5:12 (*Rots*); LV 43:34 (*Zaligmaker*); *Geschiedenis van Joseph Smith* 1:17 (*Geliefde Zoon*); Johannes 15:5 (*Wijnstok*); Johannes 1:1 (*Woord*). *Bespreek wat we van al die namen kunnen leren. Lees LV 63:60–62 met de kinderen en laat ze daarin een belangrijke waarschuwing ontdekken.*

2. Nodig een paar ouders uit om te komen vertellen hoe zij de naam van hun kind hebben gekozen. Is het een naam die meer in de familie voorkomt? Heeft de naam een bijzondere betekenis? Vertel de kinderen dat Jezus Christus vele namen heeft en dat wij door die namen beter aan hem kunnen denken en beter begrijpen wat Hij voor ons heeft gedaan. *Laat platen van de Evangelieplaten of uit de Liahona zien die zijn namen illustreren. Praat over iedere plaat. Vertel het verhaal 'Cor begrijpt het geheim' (De Kindervriend, april 2000, blz. 4–5) en zing 'Het avondmaal' (De Kindervriend, april 2000, blz. 11). □*

Schepper
(Mosiah 3:8)

Goede Herder
(Johannes 10:11, 27)

Brood des levens
(Johannes 6:47-48)

Licht van de wereld
(Johannes 8:12)

Wijnstak
(Johannes 15:5)

Zaligmaker
(LV 43:34)

Rots
(Helaman 5:12)

Geliefde Zoon
(Geschiedenis van Joseph Smith 1:17)

Instructies

Knip de heilige namen van Jezus Christus die hierboven staan uit. Plak de rest van de bladzijde op stevig papier. Plak de juiste naam onder ieder plaatje. Maak gaatjes op de aangegeven plekken. Maak van die

plaatjes met behulp van een touwtje een boekje dat je aan Jezus Christus zal herinneren. Bespreek de tekstverwijzingen bij iedere naam met je huisgenoten. Maak meer bladzijden voor je boek als je meer van de namen van Jezus Christus te weten komt.

MICHELLE MUKUND UIT LAUTOKA (FIJI)

Melvin Leavitt FOTOGRAF: MELVIN LEAVITT

Goedemorgen, broeders en zuster', zegt Michelle Mukund van negen jaar. Ze is op vastenzondag opgestaan om haar getuigenis te geven.

'Goedemorgen, Michelle', antwoorden de leden van de wijk.

Dan getuigt Michelle van Jezus Christus, het evangelie en haar liefde voor haar huisgenoten en de heiligen. Iedereen weet dat het van Michelle geen lege woorden zijn. Ze heeft door haar daden bewezen dat ze met haar hele hart van de Heer houdt en dat ze haar naasten liefheeft als zichzelf.

Ze is vooral dol op kleine kinderen. Je ziet haar vaak met een baby in haar armen. Om het even welke baby

in de wijk. Want ze houdt van hen allemaal. Kinderen van haar eigen leeftijd komen vaak naar haar toe voor goede raad — en ook om getroost te worden, want Michelle kan goed luisteren en is geïnteresseerd.

Michelle heeft een hechte band met haar huisgenoten. Ze speelt graag met haar broertje van twee, George, die graag bidt en nu al zijn getuigenis kan geven. Ook heeft ze veel plezier met haar zus, Maxine, die vijftien is. Maxine is heel aardig en behulpzaam en heeft veel talent voor kunst. Ze ziet echt op tegen haar volwassen nichten, Rejeli Rigamoto en Myra Tiraknoa, die bij hun in huis wonen. Rejeli is op zending geweest en ze bakt geweldig. Myra kookt uitstekend.

Bovenal waardeert Michelle haar vader en moeder. 'Ik ben erg blij dat ik zulke ouders heb', zegt ze. 'Ze

zeggen vaak tegen me dat ze van me houden.' Haar vader, Bal, is een lieve man die leuke grapjes bedenkt. Soms, als de

kinderen ruzie maken, zegt hij: 'Iemand die boos is, heeft honger.' En dan geeft hij ze iets lekkers. Dan lacht iedereen alweer gauw.

Haar moeder, Susau, is heel vrolijk en lacht veel. Ze kan ook goed koken en Michelle wordt ook al een aardige kokkin met de hulp van haar moeder. Haar specialiteit is *roti*, een Indiaas gerecht (op de Fiji-eilanden wonen veel mensen uit India).

Zuster Mukund zegt: 'Michelle doet echt haar best om een goed christen te zijn. Als ik me verdrietig of eenzaam voel, merkt zij het altijd. Ze komt dan naar me toe en zegt: "Wat is er, mama? Kan ik je helpen?" Ze wil iedereen hier thuis altijd wel helpen. En ze is zo betrouwbaar dat ik haar alleen bij vrienden op andere eilanden op bezoek kan laten gaan. Ik dank mijn Vader in de hemel dat ik zo'n geweldig meisje als dochter heb gekregen.'

'Michelle is heel zelfstandig', zegt

Michelle (uiterst links) houdt van kleine kinderen. Ze houdt ook van haar leven op het eiland (boven, achtergrond) en ze is graag bij haar huisgenoten. Ze doet mee aan een juichkreet van het hele gezin (boven, inzet) en maakt een punt bij een partijtje basketbal van haar huisgenoten (links).

haar vader. 'Ze kan haar eigen kleren wassen, zelf koken, schoonmaken, naaien — van alles. Ze is heel creatief. Ze maakt zelf ansichtkaarten en geeft die gewoon weg. Ze heeft een heel goed hart en deelt graag. Als ze ziet dat iemand iets nodig heeft, probeert ze daarvoor te zorgen. En als dat haar niet lukt, vraagt ze ons om hulp.'

Bovenal houdt Michelle van Jezus. 'Ik houd zo veel van Hem en ik weet dat Hij ook van mij houdt. Ik ben blij dat Hij mijn Heiland is. Ik weet dat Hij voor onze zonden is gestorven. Hij wilde niet dat wij zouden lijden en daarom leed Hij in onze plaats. Als ik in het Boek van Mormon lees hoe Hij de kinderen daar zegende, wilde ik dat ik een van hen was. Nu wil ik Hem helpen met de zorg voor kinderen.'

Omdat ze zo graag kinderen helpt, is Michelle van plan om onderwijzeres te worden en uiteindelijk hoofd van een school. Als de leerkrachten bij haar op school teamvergadering hebben, let zij vaak op de jongere leerlingen. Haar leerkrachten weten dat ze haar kunnen vertrouwen.

Michelle haalt op school heel goede cijfers. Ze houdt ook van basketbal, korfbal en volleybal. Ze is de enige op haar school die lid van de kerk is, maar ze heeft toch goede vriendinnen gevonden. Haar beste vriendin is Neha, een Hindoe-meisje.

Thuis is Michelles meest geliefde hobby lezen. Als ze niet aan het werk is, heeft ze waarschijnlijk een boek in haar hand. Ze verslindt boeken met mooie verhalen en het tijdschrift van de kerk.

Het gezin blijft een hechte eenheid door de gezinsavond en schriftstudie. De gezinsleden geven de gezinsavondles om de beurt. Michelle vindt het fijn om les te geven. Na de gezinsavond houden ze een gezinsraad waarin iedereen klachten, voorstellen en zorgen naar voren kan brengen. Met de schriftstudie lezen ze de standaardwerken om de beurt. Ze zijn nu bezig met het boek Ether in het Boek van Mormon. Michelles lievelingsprofeet uit de Schriften is Nephi, maar haar favoriet van alle profeten is president Hinckley.

Michelle vast graag op vastenzondag en betaalt trouw elke week uit zichzelf haar tiende. Ze verheugt zich altijd bijzonder op de getuigenisdienst en is meestal de eerste die opstaat om haar getuigenis te geven, als de bisschop of zijn raadgever de tijd daarvoor heeft aangekondigd.

Ze heeft een bijzondere band met de zendingen die in hun gebied werken. Het huis van de familie Mukund is voor zendingen een soort toevluchtsoord waar ze eten, liefde en hulp bij hun werk krijgen. De familie Mukund heeft

een plakboek met foto's van zendingen, en ze krijgt kaarten en brieven van teruggekeerde zendingen van over de hele wereld.

Het is begrijpelijk dat Michelle zelf ooit ook op zending wil gaan. Ze oefent al door haar vrienden over het evangelie te vertellen en ze voor de kerkdiensten uit te nodigen. Jammer genoeg komen ze zelden. Dat stelt de vriendschap niet op de proef, maar soms wel het goede humeur van Michelle. Helaas kwam een vriendin van haar die heel geïnteresseerd was, op tragische wijze om bij een brand. 'Ik heb heel hard gehuild', zegt Michelle. 'Ik miste haar heel erg. Wij gingen naar de dienst in haar kerk. Het was een droevige, regenachtige dag. Maar ik bad en kreeg het gevoel dat ik niet verdrietig meer hoefde te zijn omdat ik haar op een goede dag weer zou zien. We gingen naar het huis van haar moeder. Haar moeder hield. Ik zei: "U zult haar in het volgende leven weer zien." Dat scheen te helpen.'

De voorouders van Michelles vader komen uit India; die van haar moeder van de Fiji-eilanden. Michelle houdt van beide culturen en ook van andere culturen die op de eilanden te vinden zijn. Ze spreekt twee Indiase dialecten,

Fiji en Engels. Soms wordt ze verdrietig als ze over het lijden van mensen in andere landen hoort, maar als ze bidt, voelt ze zich beter. Haar hart is groot genoeg om van iedereen overal te houden. Wie je ook bent of waar je ook woont, ze houdt ook van jou. □

Michelle heeft een leven vol liefde en vreugde. Links zie je hoe ze een eilanddans oefent.

groeien. De kerk moet voorwaarts gaan om het doel en de bestemming te bereiken die de Heer heeft vastgesteld.

Vraag: Is er iets wat u persoonlijk zou willen bereiken nu u de nieuwe eeuw ingaat?

Antwoord: Ik zou graag iets harder willen werken. Ik zou graag iets meer doen dan ik nu doe. Ik weet dat ik oud ben. Dat wordt steeds duidelijker, maar ik wil graag meer doen. President [Spencer W.] Kimball heeft na de operatie aan zijn keel gezegd: 'Ik was niet bang om te sterven, maar ik was bang om de Heer onder ogen te komen en Hem te moeten vertellen wat ik had bereikt.' Nou, ik heb hetzelfde gevoel.

Vraag: Ziet u de enorme groei van het aantal tempels zich in de 21ste eeuw voortzetten?

Antwoord: We zullen tempels blijven bouwen. Ik denk niet op de schaal dat we ze nu bouwen. Er is nog niets dergelijks in het verleden tot stand gebracht. Ik weet niet of er ooit iets dergelijks in de toekomst zal plaatsvinden.

Vraag: Als u terugkijkt, welke factoren hebben dan het meest bijgedragen aan de enorme groei van de kerk in deze laatste eeuw.

Antwoord: De kerk is gegroeid omdat het evangelie waar is. Dat is uiteindelijk de werkelijke reden van de groei. De kerk spreekt de mensen aan. Als het evangelie wordt uitgelegd, reageren de mensen erop. Een van de factoren in de groei is het toegenomen zendingswerk. Dat heeft zonder enige twijfel de nodige invloed gehad. We zijn nu beter bekend, en we worden meer gerespecteerd. De media hebben meer aandacht aan ons besteed. De mensen zijn bekend geworden met wat we doen en verkondigen. Ik denk dat het een aantal gezamenlijke factoren zijn waardoor de groei van de kerk tot stand is gekomen. De oude proble-

'Geweldige jonge mensen', zoals deze studenten in Suva (Fiji), zullen de kracht om de kerk in de toekomst zijn, zei president Gordon B. Hinckley in een onlangs gehouden interview.

FOTO GEHAANT NAAR OORSTAMMING VAN DE KERKLEUDELINGEN

men uit het verleden zijn zo goed als verdwenen en de mensen kijken met respect naar ons.

Vraag: Bent u van mening dat de kerk invloed op de 20ste eeuw heeft gehad?

Antwoord: We zijn nog steeds relatief klein in deze wereld met grote religieuze en politieke organisaties, maar ik geloof dat we in de kringen waar wij ons bewegen wel degelijk een bepaalde invloed hebben gehad. Ik denk ook dat die invloed in de toekomst enorm zal toenemen. (...) Ik heb volledig vertrouwen in de generaties na ons komen, in hun geloof, vaardigheden, vermogen, getuigenis en hun gewilligheid om te pionieren. Onze jongeren hebben enorm veel geloof. (...) Ik vind ze geweldig. Ze leven in een wereld met verschrikkelijke verleidingen. De druk die op hen wordt uitgeoefend is vreselijk. Maar zij hebben de kracht om pal te staan. Het zijn geweldige jonge mensen. Ik kan ze niet genoeg prijzen. Ze zijn met de juiste dingen bezig. Ze bouwen op het geloof van hun voorouders. En dat is een geweldig, wonderbaarlijk en fantastisch iets.

Vraag: Zijn er bepaalde zorgen die u over de heiligen der laatste dagen hebt?

Antwoord: Een van de grootste moeilijkheden waar we mee te maken hebben is het gezin – maar dat geldt

voor de hele westerse wereld. Het gezin moet intact, levensvatbaar en sterk blijven. Vader, moeder en kinderen die samenwerken om iets te bereiken. Dat is een grote opdracht, maar over 't algemeen vervullen onze leden die. Ik denk dat we een toekomst voor de kerk bouwen en een toekomst voor de landen waar wij wonen, in ieder land op deze aarde. Geen land is sterker dan zijn bevolking – in gezinsverband.

Bij groei horen uitdagingen. Een van die uitdagingen is om gebouwen voor de leden te bouwen – kerkgebouwen, tempels, seminariegebouwen en welzijnsvoorzieningen. (...)

Het opleiden van leiders wordt een uitdaging. Naarmate we groeien, moeten we de leiders over de hele wereld in hun eigen taal opleiden. Dat is een enorme opdracht, en ik denk dat we daar in slagen. Ik vind dat we overal sterke leiders opleiden.

We hebben ook de opgave om de leer zuiver te houden. Het is een hele taak om het onderwijs in de kerk uniform te houden. Naarmate het aantal talen groeien, en het gebied van de kerk zich uitbreidt, krijgen we daar steeds meer mee te maken.

Vraag: Als u terugkijkt, wat heeft u dan het meeste vreugde gebracht?

Antwoord: Mijn grootste vreugde komt voort uit het geloof van de mensen in de wereld – om hen te zien, hun gevoelens te ervaren, te merken

dat ze hun uiterste best doen, dat ze hun kinderen in rechtschapenheid proberen op te voeden en in geloof door het leven proberen te gaan. Dat is het hoogste dat deze kerk kan bereiken, en het is de bron van het grootste geluk.

Vraag: Wat zou u tegen de leden van de kerk willen zeggen, nu we aan de vooravond van een nieuwe eeuw en een nieuw millennium staan.

Antwoord: We staan er met z'n allen voor. Alle mannen, vrouwen en kinderen die lid van de kerk zijn, maken deel uit van deze ontwikkeling. Alle leden hebben de taak om aan de vooruitgang van dit werk bij te dragen, net zozeer als ik. Laten we dan aan de slag gaan. Laten we onze mouwen opstropen en aan het werk

gaan om ons doel te bereiken. Laten we een stad op een berg zijn die het licht niet voor de wereld kan verbergen. Ik heb veel vertrouwen in de mensen, en zij brengen heldhaftige dingen tot stand. En daar worden ze voor gezegend.

'Vooruitgang'

Tegen het einde van het interview vroeg president Hinckley om nadruk te leggen op 'de grote waarde die ik hecht aan mijn collega's – mijn raadgevers, het Quorum der Twaalf, de Zeventig, de Presiderende Bisschop, de gebiedszeventig – en het enorme vertrouwen dat ik heb in de ringpresidenten, bisschoppen en leidinggevenden van hulporganisaties over de hele wereld.'

Tenslotte zei president Hinckley dat hij graag zou zien dat de kerk in de 21ste eeuw krachtiger en doelmatiger van de goddelijkheid van de Heiland zou getuigen.

'Het is onze taak om voorwaarts te blijven gaan', zei president Hinckley. 'Wat we in het verleden hebben gezien, wijst op een opmerkelijke, glorierijke en wonderbaarlijke toekomst. Ik denk dat niemand die nu op aarde leeft, kan begrijpen hoe die eruit ziet. Ik ben van mening dat we ons de omvang van wat er gebeurt niet realiseren. Het is echt ontzagwekkend. O, het is een heerlijke tijd om hier te zijn!' □

Met toestemming uit

Church News

van 11 december 1999 overgenomen.

KORT NIEUWS

Dankzij steun vanuit Nederland nu 30 kinderen naar school

In 'Kerknieuws' van september 1999 maakten we melding van een actie om het kinderen in Koforidua (Ghana) mogelijk te maken naar school te gaan. Inmiddels hebben leden in Nederland de Stichting Koforidua opgericht om een en ander organisatorisch beter vorm te geven. Dertig kinderen kunnen nu een opleiding volgen dankzij de financiële steun hiervandaan, en hun bisschop schrijft dat er al een duidelijke verandering in hun gezinnen te zien is. 'Ik kan niet voldoende woorden vinden om mijn waardering uit te drukken voor de vrienden die het onmogelijke mogelijk hebben gemaakt', schrijft bisschop Adjetey.

Nog een groot aantal leden in Ghana is analfabeet. De Nederlandse leden die zijn begonnen daar verandering in te brengen, hopen nog veel meer te doen. Wie meer over deze actie wil weten, kan contact opnemen met Tonie Kuurstra (tel. 04 92 - 59 97 26).

70ste tempel gereed

Onlangs is de tweede tempel van de kerk op Hawaii voltooid. Het open huis van de Kona-tempel is begonnen op 12 januari. De andere Hawaïaanse tempel staat in Laie. Ongeveer 11 000 leden zullen gebruik maken van de Kona-tempel, de 70ste tempel van de kerk.

Een bijzondere nieuwjaarsviering

De leden van de ring Anaheim-Oost (Californië) vierden het begin van het jaar 2000 op een bijzondere manier. Een hele dag wilden ze aan tempelwerk en dienstbetoonprojecten. Tevens werd er open huis gehouden.

Hulpgoederen naar Venezuela gestuurd

Door hevige regenval eindigde het jaar 1999 in het noorden van Venezuela met grote overstromingen, die vele mensen het leven kostten en nog meer duizenden dakloos maakten. De kerk heeft onmiddellijk op de na-

tuurramp gereageerd door voorraden voedsel en andere hulpgoederen naar Venezuela te sturen.

Personal Ancestral File nu in meer talen beschikbaar

Versie 4.0 van Personal Ancestral File, het programma dat de kerk via internet (www.familysearch.org) gratis beschikbaar stelt voor het ordenen van familiegegevens, is er nu in het Engels, Duits, Frans, Spaans en Portugees.

Dit computerprogramma vereist een PC met een Pentium-processor, minimaal 16 Mb intern geheugen en Windows 95 of 98.

Kerknieuws ook op Internet

Sinds kort is op de website www.liahona.nl regelmatig een selectie uit 'Kerknieuws' te vinden. Bovendien staan daar artikelen die op deze 16 pagina's niet konden worden geplaatst, en het laatste beschikbare nieuws over de bouw van de tempel in Zoetermeer. □

In november 1999 is de nieuwe tempel in Billings (Montana) ingewijd, en is de eerste spade gestoken voor de tempels in Winter Quarters en Perth (Australië). Per 30 november 1999 heeft de kerk 66 tempels in bedrijf, 43 in aanbouw en 6 aangekondigd waarvoor de eerste spade nog niet gestoken is – totaal 115 tempels.

Tempel in Billings (Montana) ingewijd

'Zegen hen die zo lang en getrouwd onder verzet hebben gewerkt om de nodige vergunningen te verkrijgen om deze heilige tempel te kunnen bouwen', zei president Gordon B. Hinckley tijdens zijn inwijdingsgebed voor de Billings-tempel. 'Mag er nu blijde aanvaarding over heersen, zelfs een gevoel van dankbaarheid voor de aanwezigheid van dit gebouw. Wij bidden dat dit gebied, in feite deze hele stad, de Geest zal voelen die van dit heilige gebouw afstraalt.'

President Hinckley werd tijdens de acht inwijdingsdiensten op 20 en 21 november vergezeld door president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, ouderling

Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen; en ouderling Yoshihiko Kikuchi van de Zeventig, eerste raadgever in het presidium van het gebied Noord-Amerika-Midden.

Meer dan 12 000 leden namen aan de inwijdingsdiensten deel, en ongeveer 68 450 mensen bezochten de open dagen.

De Billings-tempel heeft 3140 vierkante meter vloeroppervlakte en heeft een cafetaria, een wasserij, een bruidskamer, een kapel en een balie voor kledingverhuur.

'Ons hart is vervuld met dankbaarheid', zei president Hinckley tijdens zijn inwijdingsgebed. 'Vader, U hebt glimlachend op ons neergekeken. U hebt onze zegeningen vermenigvuldigd.'

Eerstespadesteek

Plaatselijke leiders en meer dan 700 leden van de kerk woonden op 20 november 1999 de eerste spadesteek bij voor de Perth-tempel in Australië.

Ouderling Kenneth Johnson, eerste raadgever in het presidium van het gebied Australië en Nieuw-Zeeland, presideerde tijdens de ceremonie. De Perth-tempel wordt de tempel die het verst bij Salt Lake City vandaan ligt.

Op grond die meer dan 150 jaar geleden werd geheiligd door het geloof, de offers en de dood van de moormoonse pioniers op weg naar de Salt Lake Valley, werd op 28 november 1999 de eerste spade gestoken voor de Winter Quarters-tempel. Ouderling Hugh W. Pinnock van de Zeventig, president van het gebied Noord-Amerika-Midden, presideerde tijdens de ceremonie. De nieuwe tempel zal gebouwd worden naast een begraafplaats van de kerk voor pioniers. □

Leden geadviseerd om in hun geboorteland te blijven

Het Eerste Presidium heeft op 1 december 1999 een brief uitgestuurd naar algemene autoriteiten, gebieds-zeventigen en andere priesterschapsleiders, betreft emigratie naar de Verenigde Staten. Hieronder staat de tekst van de brief:

'In deze tijd heeft het de Heer behaagd de zegeningen van het evangelie, met inbegrip van een steeds toenemend aantal tempels, in vele delen van de wereld beschikbaar te stellen. Daarom willen wij de leden van de kerk eraan herinneren

dat hun sinds jaar en dag is aangeraaden in hun eigen land te blijven en niet naar de Verenigde Staten te emigreren.

'De ervaring heeft geleerd dat zij die naar de Verenigde Staten komen, vaak problemen op het gebied van taal, cultuur en werk krijgen, hetgeen resulteert in teleurstelling en moeilijkheden voor zowel het individu als het gezin.

'Leden overal ter wereld die in hun eigen land blijven en daar hun best doen de kerk op te bouwen, zullen

grote zegeningen ontvangen, zowel op het persoonlijke als op het kerkelijke vlak. De ringen en wijken zullen overal ter wereld gesterkt worden, zodat de zegeningen van het evangelie een steeds groter aantal van de kinderen van onze hemelse Vader ten deel zullen vallen.

'Wij zijn ervan overtuigd dat de leden overal ter wereld gezegend zullen worden als ze deze raad opvolgen en hun plaatselijke unit en gemeenschap proberen te versterken.' □

Extra ideeën voor de participatieperiode, april 2000

De volgende ideeën voor de participatieperiode zijn een aanvulling op de participatieperiode in De Kindervriend van deze Liahona. Voor de les, de instructies en de activiteit die overeenkomen met deze ideeën, raadpleegt u 'Altijd aan Jezus Christus denken' op bladzijde 12 en 13 van de afdeling voor kinderen in deze uitgave.

1. Laat een plaat van het laatste avondmaal zien en vraag de kinderen wat ze daarover kunnen vertellen. Laat ze Lucas 22:19 opzoeken en het vers gezamenlijk opzeggen. Laat ze die tekst bij de hand houden en, terwijl de dirigente het zingt, letten op de woorden in 'Het avondmaal' (*De Kindervriend*, april 2000, blz. 11) die overeenkomen met de woorden in de tekst. Als de kinderen de woorden hebben gevonden, laat de dirigente dan de laatste twee zinnen zingen. Laat vervolgens de kinderen de laatste twee zinnen opnieuw zingen. Wijs erop dat in de tweede zin een pauze in het zingen is opgenomen, hoewel de piano blijft spelen, en de melodie omhoog gaat.

Zeg dat we iets bijzonders kunnen doen als we pauzeren: We kunnen aan iets denken dat we over de Heiland weten. Vraag wat ze in gedachte zien als ze daaraan denken. Laat ze de laatste twee zinnen opnieuw zingen, en deze keer tijdens de pauze aan Je-

zus denken. Zeg dat ze Hem altijd in gedachte kunnen voorstellen als ze aan het avondmaal deelnemen. Bij onze doop beloven we aan Jezus te denken en zijn geboden te onderhouden.

Hij wist dat we hulp nodig zouden hebben om die belofte na te komen, en het avondmaal is daar een hulpmiddel bij. En net als in de laatste twee zinnen van 'Het avondmaal' deze belangrijke woorden herhaald worden, herhaalde Jezus zijn instructies over het avondmaal. Deel de kinderen op in drie groepen. Geef iedere groep een van de volgende verzamelingen teksten. Laat ze in die teksten opzoeken wanneer, waar en tegen wie de Heiland zijn instructies over het avondmaal herhaalde. Laat vervolgens iedere groep verslag uitbrengen. Verzamelingen teksten: (1) Matteüs 26:26–30; Marcus 14:22–26; Lucas 22:17–20; (2) 3 Nephi 18:1–4, 8–9; 20:3–9; 26:13; LV 20:75–79; 27:1–2. Bespreek wat ze hebben geleerd. Laat de dirigente de eerste twee zinnen van 'Het avondmaal' zingen en laat de kinderen met de laatste twee coupletten meezingen. Moedig de kinderen aan om het thuis tijdens de gezinsavond te zingen. Help de kinderen bij het uit het hoofd leren van Lucas 22:19, en besluit met uw getuigenis over de manier waarop u door het avondmaal aan Jezus blijft denken.

2. Laat de kinderen op papier een grote muurschildering maken van de drie momenten dat Jezus Christus over het avondmaal sprak (zie nummer 1 hierboven) en laat die deze maand in de jeugdwerkkamer hangen. Of laat ieder kind een tekening maken en hang die allemaal bij elkaar op. Laat de kinderen tijdens het tekenen liederen of lofzangen zingen waardoor ze aan Jezus herinnerd worden. De kinderen kunnen ook een tekening maken om thuis op de gezinsavond te laten zien.

3. Laat een plaat van het laatste avondmaal zien. Leg uit dat Jezus en zijn discipelen een lofzang zongen nadat ze hadden gegeten en aan het avondmaal hadden deelgenomen. Zingen is een belangrijke manier waarop we aan onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, kunnen denken en onze liefde voor Hen kunnen laten blijken. Zing liederen en lofzangen over Jezus. Leg uit dat deze liederen gedichten zijn die op muziek zijn gezet. Moedig de kinderen aan om zelf verzen over hun gevoelens voor de Heiland te schrijven. De kinderen kunnen hun gedichtjes met tekeningen illustreren of met een ontwerpje langs de rand van hun papier. Deze kunnen in de jeugdwerkkamer worden opgehangen of als cadeautje van de kinderen aan de bisschop worden overhandigd.

4. Voor jongere kinderen: Laat een plaat van het laatste avondmaal zien. Laat de kinderen Jezus Christus aanwijzen. Bespreek wie de andere mannen op deze plaat zijn en wat ze doen. Leg uit dat Jezus wist dat Hij zou sterven en dat Hij wilde dat zijn vrienden Hem zouden herinneren, zouden doen wat Hij hun geleerd had en de beloften zouden onthouden die ze bij de doop hadden gesloten. Daarom

gaf Hij hun het avondmaal. Zorg ervoor dat de kinderen begrijpen dat het avondmaal een heilige verordening is.

Leg uit dat we aan het avondmaal deelnemen om te laten zien dat we aan Jezus denken en willen doen wat Hij ons geleerd heeft. Het avondmaal is een hulpmiddel om Hem en zijn liefde voor ons indachtig te zijn. Vraag de kinderen wat ze van de Hei-

land weten. Zeg dat ze over deze dingen kunnen nadenken als het avondmaal wordt rondgebracht.

5. Voor aanvullende hulpmiddelen, zie: 'De levende Christus – het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, blz. 2–3; 'Jezus de Christus: onze Meester, en meer', *Liahona*, april 2000, blz. 4–19; 'Cor begrijpt het geheim', *De Kinder vriend*, april 2000, blz. 4–5. □

Prestatieprogramma van de Aäronische priesterschap geïntroduceerd

In een op 19 augustus 1999 gedateerde brief, schreef het Eerste Presidium: 'Door het Aäronisch priesterschap komen de jongemannen dichter bij de Heer en worden beter voorbereid op taken in het gezin en in de kerk. Wij moedigen de priesterschapsleiders aan om met de ouders samen te werken aan de voorbereiding van de jongemannen op het Melchizedeks priesterschap, de begiftiging in de tempel, een voltijdzending en het vaderschap.

Om die doelen te bereiken hebben we een prestatieprogramma voor de Aäronische priesterschap ontwikkeld te gebruiken in gebieden buiten de V.S. en Canada. Het programma kan in die gebieden gebruikt worden als het gebiedspresidium, met toestemming van de kerkleiders in Salt Lake City, besluiten dat de landelijke scouting niet beschikbaar is of niet strookt met de normen en doelen van de kerk.

Het programma van de Aäronische priesterschap stelt jongemannen in staat om doelen te stellen die leiden tot individuele groei, een sterker getuigenis en voorbereiding op de toekomst. Het draagt ertoe bij dat de jongemannen hun Aäronisch-priesterschapstaken doeltreffender uitvoeren en anderen beter dienen. Quorumactiviteiten gepland door quorumleiders en adviseurs en een lid van de bisschop kunnen er verder toe bijdragen dat een jongeman deze doelen

bereikt. Ze kunnen bovendien voor gelegenheden zorgen om de in de zondagse bijeenkomsten geleerde beginselen in praktijk te brengen.

In drie uitgaven – een van diakenen, een voor leraren en een voor priesters – wordt het prestatieprogramma uiteengezet. Op elk niveau is het programma opgesplitst in drie gebieden waarop men prestaties kan leveren:

1. Persoonlijke en gezinsactiviteiten (zeven doelen)
2. Quorumactiviteiten (zeven doelen)
3. Persoonlijke doelen (drie doelen uit elk van de volgende categorieën)
 - Geestelijke ontwikkeling
 - Lichamelijke ontwikkeling
 - Scholing, karakterontwikkeling en beroepsplanning
 - Burgerschap en sociale ontwikkeling

Ouders en leiders helpen de jonge-

mannen bij het kiezen van zinvolle doelen en geven hun erkenning voor het bereiken van doelen door de desbetreffende regel in de boekjes te parafieren.

In het boekje *Prestatieprogramma Aäronische priesterschap: leidraad voor priesterschapsleiders* wordt het verband uitgelegd tussen de programma's van de scouting en de Aäronische priesterschap en wordt de rol van de ouders, leiders en quorums in beide programma's verklaard.

Een jongeman komt in aanmerking voor een AP-prestatiecertificaat door te voldoen aan de vereisten van een AP-ambt. Voldoet hij aan de vereisten voor alle AP-ambten, dan ontvangt hij het certificaat Mededienstknichten.

De bisschop of gemeentepresident kan de prestatieboekjes aan de jongemannen, hun ouders en priesterschapsleiders presenteren tijdens een priesterschapsvergadering, haardvuuravond of wekelijkse activiteitenavond. Daarbij behoort elke jongeman het boekje voor zijn leeftijd te ontvangen. De boekjes zijn verkrijgbaar bij het distributiecentrum (36187 120, 36188 120, 36189 120 en 36190 120). □

Dekens verwarmen vluchtelingen uit Kosovo

Sarah Jane Weaver

Nadat leden van de kerk gehoor hadden gegeven aan een oproep om dekens voor vluchtelingen uit Kosovo te maken, is algemeen ZHV-presidente Mary Ellen Smoot op 11 en 12 november 1999 naar dit door oorlog verscheurde land geweest om een aantal van de handgemaakte dekens aan mensen te geven die ze het hardst nodig hadden.

Ze ontmoette een moeder die vier jongetjes en twee tienerdochters moest opvoeden. Ze woonden in een tent en gebruikten een fornuis voor warmte. Ze hield een drie maanden oude baby vast van wie de vader was

doodgeschoten. Ze sprak met een vrouw die zo tegen de winter zonder man of huis opkeek dat ze niet één keer glimlachte. Ze zag een gezin dat zelf weinig had, maar toch brood aan vreemdelingen gaf. En ze gaf ze allemaal dekens. De vluchtelingen hadden hun huis verlaten, zonder bezittingen. En toen ze terugkeerden was alles verwoest. De dekens gaven hun meer dan alleen warmte, zei zuster Smoot. Ze brachten vreugde en hoop. 'Ik kan u niet vertellen hoe dankbaar ze waren voor wat we deden', zei ze. 'Het was een uiterst verlichtende ervaring.'

Zuster Smoot gaf een meisje een jas die door de afdeling humanitaire hulp van de kerk was meegegeven. 'De jas paste haar precies', zei zuster Smoot. 'Het meisje liet de jas niet meer los.'

Zuster Smoot zei dat ze talrijke verhalen had gehoord over de vreugde die leden van de kerk hadden ontvangen omdat ze de dekens hadden gemaakt. Het is 'een ervaring waar je nederig van wordt', om de vreugde te zien als mensen die het nodig hebben een deken krijgen, zei ze. Dit project heeft volgens haar het enthousiasme aangewakkerd voor dienstbetoon in de zustershulpvereniging. Nadat ze meer dan 100.000 handgemaakte dekens had gezien, waarvan het materiaal en de arbeidsuren gedoneerd waren, hoopt zuster Smoot dat de leden die zo gewillig waren om de vluchtelingen in het verafgelegen Kosovo te helpen, ook in hun eigen familie, wijk, buurt en gemeenschap naar gelegenheden tot dienstbetoon op zoek zullen gaan. □

FOTO GEFABRICIËRD MET TOESTEMMING VAN DE AFDELING HUMANITAIR HULP

Een gezin in Kosovo neemt dankbaar dekens in ontvangst die door leden van de kerk over de hele wereld zijn gemaakt.

Met toestemming uit Church News van 27 november 1999 overgenomen

Hartverwarmende ervaringen in warme landen

Hoewel ik nog negen geweldige maanden voor de boeg heb, wil ik vast terugkijken op de 15 maanden van mijn zending tot nu toe. Toen ik in juni 1998 mijn zendingsoproep ontving, sprong ik een gat in de lucht. Ik wist niet veel van Venezuela, maar Zuid-Amerika heeft mij altijd aangesproken.

De tien weken in het opleidingscentrum vlogen voorbij. De plaats waar ik als 'groentje' werkte was Los Teques, een mooie stad in de bergen, met een heerlijk klimaat en geweldige mensen. Een van de hoogtepunten in Los Teques was de doop van 'la abuela' (de oma) die al zes jaar trouw elke week de kerk had bezocht en misschien wel honderd keer de zendingenlessen had gevolgd. Het was geweldig te zien hoe ze veranderde

en hoe ze het nodige deed om te kunnen worden gedoopt.

Ik was nog nauwelijks aan Venezuela gewend en begon net de Spaanse taal onder de knie te krijgen, toen ik op het vliegtuig naar Curaçao werd gezet. Curaçao is mijn tweede vaderland geworden. Met hulp van mijn hemelse Vader leerde ik snel het Papiaments en kon ik als 'macamba' de Curaçaose cultuur van binnenuit leren kennen. Hoewel we flink moesten afzien op de fiets in de gloeiende hitte, heb ik van elke minuut op het eiland genoten.

Curaçao was een 'zending binnen een zending', omdat we met slechts vier zendingelingen op het eiland werkten en volledig geïsoleerd waren. Ik heb drie collega's gehad en we hebben samen veel meegemaakt. Door

dat er veel immigranten op Curaçao wonen, heb ik in vijf verschillende talen met de mensen over het evangelie kunnen praten. Een van de meest fantastische gebeurtenissen tijdens mijn zending was de doop van Martha, een vrouw in een rolstoel. Ze kon niet in het doopvont worden gedoopt, maar we doopten haar op een zondagmorgen om 6 uur, bij zonsopgang, in de zee.

Na zes maanden op Curaçao werd ik teruggeroepen naar Venezuela. De overgang van het rustige, paradijselijke Curaçao naar de drukke miljoenenstad Caracas was groot, maar ook daar waren veel 'almas de oro' (gouden zielen). Op het ogenblik (rond de jaarwisseling – red.) werk ik in La Rosa, een mooie, rustige plaats op ongeveer twee uur reizen van Caracas.

Ik houd van dit werk en ik houd van de mensen in dit land. Onlangs schreef ik in mijn dagboek: 'Ik ben ervan overtuigd dat er velen zijn die het in mijn plaats net zo goed hadden gedaan, of beter dan ik, maar ik geloof niet dat er iemand is die op mijn plaats meer had kunnen leren dan ik.' Hoewel ik vóór mijn zending slechts twee jaar lid van de kerk was, weet ik dat ik mijn hele leven ben voorbereid op mijn zending, en ik weet dat mijn zending mijn voorbereiding is op de rest van mijn leven. Ik heb tijdens mijn zending een sterk getuigenis ontwikkeld van de waarheid van waar ik in geloofde op het moment dat ik vertrok. Ik weet dat dit het werk van de Heer is. Jezus Christus leeft en leidt zijn kerk. □

Dennis Blanken
(zendingsgebied Caracas, Venezuela)

Ouderling Dennis Blanken (links) met zijn collega en zijn eerste dopenlingen in Venezuela, de familie Armas.

In het zendingsveld

■ DUITSLAND

Robin Feith
Deutschland-Mission
Düsseldorf,
Mörserbroicher Weg 184 a,
D-40470 Düsseldorf

Jeannette Kleijweg
Deutschland-Mission München,
Boschetsriederstraße 10 A,
D-81379 München

Charles en Ineke Mac Lean
Frankfurt-tempel,
Talstrasse 10, Postfach 1440,
D-61381 Friedrichsdorf

■ ENGLAND

**Justin Bijkerk /
Dagmar Buysse**
England Leeds Mission,
Technocentre, Station Road,
Horsforth, Leeds, Yorkshire,
LS18 5BJ, Engeland

**Sander Uyleman /
Thammy Lodders /
Jared van Hensen van
Uningen**
England Manchester Mission,
Trafalgar House,
110 Manchester Road,
Altrincham, Cheshire,
WA14 1NU, Engeland

Jim Ruiter
England Birmingham Mission,
185 Penns Lane,
Sutton Coldfield West Midlands,
B76 8JU, Engeland

■ FRANKRIJK

Mirjam Bos
Mission Française de Paris,
23, rue du Onze Novembre,
78110 Le Vesinet, Frankrijk

Joey van Boekel
France Bordeaux Mission,
67 Rue Furtado
33800 Bordeaux, Frankrijk

■ GRIEKENLAND

Michael Stekkinger
Zendingsgebied Athene,
Eleftherotrias 9,
Kifissia 14563,
Athene, Griekenland

■ OOSTENRIJK

Petra Verhaegen
Österreich-Mission Wien,
Fuerganggasse 4,
A – 1190 Wien, Oostenrijk

■ SCHOTLAND

**Paddy Panhuyzen /
Robert Panhuyzen /
Alexander Noot**
Scotland Edinburgh Mission,
51 Spylaw Road,
Edinburgh EH 10 5BP,
Schotland

■ VENEZUELA

Dennis Blanken
Venezuela Caracas Mission,
Apartado 69204,
Caracas 1060-A,
Venezuela

■ VERENIGDE STATEN

Ruben van Impelen
Utah Salt Lake City Mission,
2102 South 1300 East,
Suite 102, Salt Lake City,
Utah 84106, USA

Henoeh Beijerling
Pennsylvania Harrisburg Mission,
3903 Hartzdale Drive,
Suite 303, Camp Hill,
PA 17011-7829, USA

Pauline Dee
Utica New York Mission,
P. O. Box 220,
New Hartford,
NY 13413-0220, USA

■ ZUID-AFRIKA

Angelo Leman
South Africa Cape Town Mission,
P.O. Box 217,
Howard Place,
7450 Cape Town,
Republiek Zuid-Afrika

■ ZWITSERLAND / FRANKRIJK

Harmjan de Jonge
Mission Suisse de Genève,
8 Chemin William Barbey,
CH-1292 Chambésy (GE),
Zwitserland

Nieuwe zending

Naam:
Joey van Boekel

Unit:
Apeldoorn

Aanvang zending:
27 oktober 1999

Zendingsgebied:
Bordeaux (Frankrijk)

Opleidingscentrum:
Preston (Engeland)

Naam:
Jeannette Kleijweg

Unit:
Leiden (ring Den Haag)

Aanvang zending:
19 januari 2000

Zendingsgebied:
München (Duitsland)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, wanneer je zending begint, naar welk opleidingsinstituut je gaat – en vooral: een goede pasfoto! Stuur die gegevens naar:

**Nieuwsredactie Liahona,
Grovestins 64,
7608 HN Almelo,
Nederland.**

Foto's niet met nietjes of paperclips vastmaken! Als je naar een zendingsgebied gaat dat nog niet op deze pagina voorkomt, stuur dan a.u.b. ook het adres van het zendingskantoor.

ONS IN CHRISTUS' WOORD VERHEUGEN

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, vertelt: 'Enige tijd geleden werd aan een ervaren groep uitstekende zendelingen in Zuid-Amerika de vraag gesteld: "Wat is de grootste behoefte in de wereld?" Eén van hen gaf dit wijze antwoord: "Is de grootste behoefte in de hele wereld niet dat iedereen een persoonlijke, blijvende, dagelijkse band met de Godheid heeft?"' President Faust constateert dat 'een dergelijke band het goddelijke in ons wakker kan maken. En niets kan een groter verschil in ons leven maken dan onze goddelijke band met God en zijn geliefde Zoon, onze Meester, te kennen en te begrijpen.' ('Dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus', *De Ster*, februari 1999, blz. 3.)

ONZE BAND MET DE GODHEID

Teneinde onze band met onze hemelse Vader en met zijn Zoon, Jezus Christus, te begrijpen en te versterken is het goed om gehoor te geven aan Nephi's raad: 'Verheugt u in Christus' woorden, want Christus' woorden zullen u alles zeggen, wat gij moet doen' (2 Nephi 32:3). De woorden van Christus vinden we in de Schriften, in de geïnspireerde boodschappen van hedendaagse profeten, en in de influisteringen van de Heilige Geest. 'Alle leden [van de kerk moeten] trek krijgen in

evangelievoeding', zegt ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'We moeten "honger en dorsten naar de gerechtigheid" [Matteüs 5:6] voordat we gevuld kunnen worden.' ('Ons vergasten aan de tafel van de Heer', *De Ster*, juli 1996, blz. 75.)

SCHRIFTSTUDIE MET HET GEZIN

'Net zo goed als je de beste maaltijd thuis eet,' zegt ouderling Ballard, 'vindt het meest voedzame evangelieondericht ook thuis plaats.' (*De Ster*, juli 1996, blz. 76.)

Een zuster in Sandy (Utah) vertelt dat haar zoon, zijn vrouw en hun dochtertje van twee eens bij haar logeerden. 'Elke avond voordat hun dochtertje naar bed moest,' vertelt ze, 'verdwenen ze alle drie in hun slaapkamer. Toen ze op een avond weer op hun kamer waren, was er iemand voor ze aan de telefoon. Ik ging naar hun kamer en deed zachtjes de deur open. Daar lagen ze alle drie op bed, alle drie met een Boek van

Mormon. Mama en papa lazen om de beurt voor en vertelden dan aan hun kleine meid van twee wat ze gelezen hadden. Ik kan moeilijk onder woorden brengen wat een warme, lieflijke geest de kamer vulde. Door hun voorbeeld als ouders leerde hun dochtertje zich verheugen in Christus' woorden. Ik deed de deur zachtjes dicht en bedankte mijn hemelse Vader dat ik een glimp had mogen opvangen van de hemel op aarde.'

DAGELIJKS SMULLEN

Onze band met de Godheid is iets waaraan we steeds moeten werken. President Spencer W. Kimball (1895-1985) heeft eens gezegd: 'Dit heb ik gemerkt: wanneer ik mijn relatie met God gewoon laat worden en het lijkt dat er geen goddelijk oor luistert en geen goddelijke stem spreekt, dan ben ik het die ver, ver weg is. Als ik mijzelf in de Schriften verdiep, wordt de afstand kleiner en komt de spiritualiteit terug.' (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, uitgegeven door Edward L. Kimball [1982], blz. 135.)

Als wij de Vader en zijn Zoon willen leren kennen, moeten we ons dagelijks aan de woorden van Christus vergasten. Als we dat doen, kunnen we, met degenen die ons zijn voorgaan, getuigen dat we '[zijn] stem [hebben] gehoord en [zijn] woorden [kennen]' (LV 18:36). □

FOTOGRAF: MATTHEW KEIR, GEPOSEERD DOOR MODELLEN

Wat kan ik doen om de zondagsschoolles met meer interesse te volgen?

Ik kan me tijdens de zondagsschoolles zo moeilijk concentreren. De lessen lijken altijd over onderwerpen te gaan die we tot vervelens toe behandeld hebben. Wat kan ik doen om meer betrokken te raken bij de zondagsschoolles en er meer interesse voor te krijgen?

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak aangaande de leerstellingen van de kerk.

ONS ANTWOORD

De zondagsschool is een goede gelegenheid om ons verder in het evangelie te verdiepen. Tijdens de les heb je de gelegenheid om vragen te stellen en onderwerpen of beginselen te bespreken die je nog niet helemaal begrijpt. Misschien is erbij betrokken raken wel de beste manier om plezier te krijgen in je zondagsschoolles. Ga niet op je gemak zitten wachten om bezig gehouden te worden. Als jij de lessen aandachtig volgt en je erop voorbereidt, zul je aangenaam verrast zijn hoe interessant ze kunnen zijn.

Ten eerste: vergeet maar dat je, omdat je een onderwerp al een paar keer besproken hebt, er ook alles over weet. Naarmate je je meer in het evangelie verdiept, zul je meer ontdekken. Nephi maakt ons duidelijk dat de Heer ons stap voor stap kennis bijbrengt: 'Want ziet, aldus

zegt de Here God: Ik zal de kinderen der mensen regel op regel geven, en voorschrift op voorschrift, hier een weinig, en daar een weinig. Gezegd zijn zij, die naar mijn voorschriften luisteren, en het oor lenen aan mijn raad, want zij zullen wijsheid verwerven; want aan hem, die ontvangt, zal Ik meer geven, en van hen, die zullen zeggen: Wij hebben genoeg, zal worden weggenomen wat zij hebben.' (2 Nephi 28:30; zie ook Jesaja 28:9–13.)

Heb je gelet op de waarschuwing aan het einde van deze tekst? Er staat dat, als we denken dat we genoeg geleerd hebben, zelfs die kennis verloren zal gaan. De Heer wil dat we de leringen van zijn koninkrijk begrijpen, en als wij ijverig zoeken en leren, zullen we gezegend worden met toenemende wijsheid en kennis.

Je kunt met de hulp van de Heilige Geest waarheden vinden die

je leven zullen veranderen. Begin de les zelf met een oprecht gebed voor zowel de leerkracht als jezelf — jullie leveren allebei een aandeel als je waarheid en licht wilt ontvangen. Als je bidt en ijverig bent, krijg je misschien wel antwoord op je gebeden door wat de zondagsschoolleerkracht of een van je klasgenoten zegt. Zorg dat je altijd aanwezig bent. Je weet nooit wanneer in de les jouw verstand geopend en verlicht zal worden.

Als jij er meer bij betrokken raakt door je Schriften mee te brengen, vragen te stellen en aandacht te schenken aan wat er behandeld wordt, zul je de lessen interessanter gaan vinden en een rijkdom aan kennis ontvangen. 'Regel op regel.'

ANTWOORDEN VAN LEZERS

Ik heb vaak meegemaakt dat de Heilige Geest de waarheid van een lering van Christus bij mij bevestigde nadat ik diverse keren les had gehad over hetzelfde onderwerp. Als wij ons verstand en hart openstellen

en nederig de boodschappen van de Heer ontvangen, zullen we worden opgebouwd en zal ons getuigenis sterker worden. We zullen merken dat we iets nieuws moeten leren. Denk eraan dat de Heer drie keer aan Petrus vroeg: 'Hebt gij Mij lief?' (Zie Johannes 21:15-17.)

Ana Escobar M.
Wijk Buena Vista
Ring San Salvador—Cuzcatlán
(El Salvador)

Om meer betrokken te raken bij de les en er meer interesse voor te krijgen, bereid ik me voor alsof ik de leerkracht ben. Ik doe aan de les mee door vragen te stellen en te beantwoorden. Ook denk ik na over mijn leven om te zien of het in overeenstemming is met wat er in de les behandeld wordt. Als dat niet zo is, denk ik erover na hoe ik de leringen kan toepassen om mijn leven te beteren.

Okoro Uche Kevin
Wijk Ogbor-Hill Top
Ring Aba (Nigeria)

Sommige onderwerpen worden steeds herhaald omdat ze belangrijk voor ons zijn. Om meer bij de les betrokken te raken, kun je je in het onderwerp van de les verdiepen zodat je vragen kunt stellen en interesse krijgt voor het onderwerp. Je kunt ook zorgen dat je je klasgenoten beter leert kennen, dan voel je je meer op je gemak en kun je meer open zijn.

Weet dat je hemelse Vader veel van je houdt en je wilt laten zien —

door zijn leringen — dat je zijn kind bent. Dat is een eeuwig beginsel dat keer op keer herhaald zal worden.

De zondagsschoolklas voor veertien- tot achttienjarigen
Wijk Rotterdam 2
Ring Rotterdam

Iets wat mij helpt om in de zondagsschool meer interesse op te brengen, is de gedachte dat ik anderen misschien kan helpen met wat ik in de les leer. Ik weet dat er elk moment iemand kan zijn die meer over de kerk wil weten. Als ik vragen kan beantwoorden, kan ik misschien iemand ertoe brengen om lid van de kerk te worden.

Josana da Conceição Ribas
Wijk Xaxim
Ring São José dos Pinhais (Brazilië)

Om meer bij de les betrokken te zijn, geef ik antwoord op vragen, luister ik aandachtig naar de antwoorden van anderen, en denk ik erover na hoe ik door de les altijd de Geest van de Heer bij me kan hebben. Dan ga ik aan het einde van de les blij de klas uit en is mijn geest verlicht.

Eliane Brychoy
Wijk Villeneuve d'Ascq
Ring Lille (Frankrijk)

Als we steeds dezelfde lessen krijgen, moet dat wel betekenen dat die lessen echt belangrijk zijn. De Heer heeft gezegd: 'Luistert, o gij ouderlingen mijner kerk, en geeft gehoor aan mijn woord, en leert van

Okoro Uche Kevin

De zondagsschoolklas van de wijk Rotterdam 2

Josana da Conceição Ribas

Eliane Brychoy

Heinui Piritua

Boyce U. Nwankpa

Ouderling Darwin Roa

Mij wat Ik wil aangaande u' (LV 58:1). We moeten onophoudelijk blijven leren om veel kennis over het evangelie van Jezus Christus te verwerven.

Heinui Pirinua
Wijk Oremu
Ring Faata (Tahiti)

We moeten niet vergeten om te bidden. Door gebed vragen we de Heilige Geest om met ons en met de leerkracht te zijn. We moeten vragen stellen. Vragen maken de bespreking levendiger. En we moeten ons getuigenis geven. Door ons getuigenis te geven krijgt iedereen de moed om te vertellen wat hij of zij voelt.

Adelfa A. Teoxon
Gemeente Morong
District Morong Rizal (Filipijnen)

Een aantal dingen waardoor ik meer interesse heb gekregen in de zondagsschoolles zijn: eraan deelnemen, de Schriften meebrengen, mijn mening geven, en altijd meer willen leren. Het is net als het Boek van Mormon lezen: je leest het steeds weer ook al is het dezelfde Schriftuur. Maar elke keer dat je het leest, vind je iets wat je daarvoor nog niet gezien hebt.

Ouderling Darwin Roa
Zendingsgebied Guatemala-Stad-Centraal
(Guatemala)

Ik denk dat we altijd iets nieuws van het evangelie kunnen leren, welk onderwerp er ook aan de orde is. Het maakt niet uit hoe vaak het onderwerp behandeld wordt. De

Heer heeft ons door die lessen altijd iets nieuws te leren. Als wij aandachtig naar die les luisteren, kunnen we uit vaak herhaalde onderwerpen toch veel wijsheid in het evangelie verkrijgen.

We moeten niet zijn als die niet-joden waarvan in het Boek van Mormon staat dat ze zullen zeggen: 'Een bijbel! Een bijbel! Wij hebben een bijbel!' (2 Nephi 29:3). We willen geen volk zijn dat denkt dat wanneer het geleerd is, denkt wijs te zijn (zie 2 Nephi 9:28). De Heer heeft altijd nog meer dat Hij ons wil bijbrengen.

Boyce U. Nwankpa
Wijk Okpu-Umuobo Road
Ring Aba (Nigeria)

Ook jij kunt van de vraag- en antwoordrubriek een succes maken door onderstaande vraag te beantwoorden. Stuur je antwoord vóór 1 juni 2000 naar: QUESTIONS AND ANSWERS, Liahona, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA, of e-mail naar CUR-Liahona-Imag@ldchurch.org. Je kunt in je eigen taal schrijven (of typen). Vermeld je naam, adres, leeftijd, woonplaats, wijk of gemeente en ring of district. Stuur zo mogelijk ook een foto van jezelf. Die wordt echter niet teruggestuurd. We zullen een representatieve selectie van de ingestuurde antwoorden publiceren. □

VRAAG: Mijn vrienden die geen lid zijn van de kerk, begrijpen niet dat ik een voltijdzending wil gaan vervullen. Hoe kan ik ze duidelijk maken wat een grote zegen het is om op zending te gaan?

MORMORANDUM

Eer zijn naam

ELDER SMITH

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

ZIJN NAAM NIET IJDEL GEBRUIKEN IS NIET GENOEG

(Zie Exodus 20:7; Psalmen 118:26; Mosiah 5:8—9; Alma 5:38.)

R. Val Johnson FOTOGRAFIE: DE AUTEUR

Bij bepaald licht is het in Kiribati (uitspreken als *kir-i-bash*) soms moeilijk de zee van de lucht te onderscheiden. Ze vloeien in elkaar over, en dan is het moeilijk vaststellen waar het ene begint en het andere ophoudt.

Dat is 's morgens vroeg het geval als de boot vertrekt. De sterren zijn al vervaagd, maar de zonsopgang moet de oostelijke horizon nog kleuren. Op Tarawa, het dichtstbevolkte atol van Kiribati (een laag koraaleiland dat een lagune omsluit), is de weinige elektrische verlichting allang uitgeschakeld. Aangezien er geen wind is om het water van de lagune van Tarawa te beroeren, lijkt het alsof het vijf meter lange bootje vastgevroren ligt, aan alle kanten omgeven door een afwachterende stilte.

Aan het roer zit Tune (uitspreken als *toen-é*) ingespannen vooruit te kijken. Zijn zestienjarige vriend en lid van de wijk, Moretekai Ataia, staat op de boeg en kijkt aandachtig naar het water. Hoewel hun bestemming, Abaiang Atoll, een aantal uren ver weg ligt, zijn ze op hun hoede. Links en rechts liggen er zandbanken, en Tune moet de boot er veilig tussendoor loodsen totdat hij het rif aan de monding van de

*De
zeevogels
van*

K*ir*

ibati

lagune gepasseerd is. Als ze eenmaal in het diepe water van de oceaan zijn, kan hij zijn snelheid

verhogen en rechtstreeks koers zetten naar Abaiang.

Hij zal ook letten op zwermen zeevogels die vlak boven de golven buitelen en duiken. Tegen die tijd zal het helemaal licht zijn en kan hij de donkere silhouetten van de vogels tegen de helderblauwe hemel zien afsteken. Hoewel vissen zeker niet het doel is van Tune's reis naar Abaiang, is hij wel visser in hart en nieren en kan hij de verleiding niet weerstaan om onderweg een lijntje uit te gooien. Er zwemmen scholen tonijn tussen Tarawa en Abaiang, en als hij er op een stuit, kan hij mooi een paar van die kostelijke vissen vangen.

De vogels geven aan waar de tonijn zwemt. Zij eten dezelfde visjes waarmee de tonijn zich voedt, en als de vogels de vis vinden, zijn er soms ook tonijnen die jacht maken op de kleinere vissen en daarbij boven het water uitspringen. De roerganger moet een geoefend oog en een ervaren hand hebben om de tonijn te onderscheppen, en vislijnen met kunstaas uit te werpen en die vervolgens snel genoeg door het water te trekken — maar niet al te snel — om een van die grote, zilverblauw en gele vissen in het aas te laten bijten.

Op deze ochtend is er geen tonijn. Tegen de tijd dat Tune en Moretekai op motorkracht de lagune van Abaiang binnenvaren, is het bijna twaalf uur 's middags. Ze hebben maar één vis, een bonito, die Moretekai net buiten het rif van Abaiang gevangen heeft. Vlak bij de kust springt Moretekai in het warme water en trekt de boot verder de geul in. Dan laat Tune het anker zakken en samen waden ze naar het witte palmenstrand.

Ze volgen een bekend pad door het weelderige landschap naar hun bestemming — een *maneaba* (vergaderplaats) op een ontboest terrein vlakbij het huis van een ouder echtpaar, Tamton en Taaka Ruata. Die *maneaba* doet dienst als kerkgebouw voor de gemeente Tabontibiki-Abaiang van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Tune heeft vandaag Moretekai meegebracht om Tamton en andere leden van de kerk op Abaiang te bezoeken.

Tune (zijn volledige naam is lotua Bareeta Tune, maar

iedereen op het eiland staat maar onder één naam bekend) is niet hun priesterschapsleider, hoewel hij dat wel geweest is. Niet zo lang geleden bezocht hij ze nog als hun districts-president. Nu hij ontheven is, bezoekt hij ze als vriend.

De ene vis die Tune en Moretekai meebrengen, wordt hun lunch. Taake braadt hem aan een spit boven een open vuur. De bewoners van het eiland vinden het fijn om elkaar verhalen te vertellen, en de eenvoudige maaltijd van vis, rijst en kokosnoot wordt een feestmaal terwijl Tamton zijn gasten bezighoudt.

HET VERHAAL VAN TAMTON

Tamton vertelt over vroeger, lang voordat hij lid werd van de kerk. Hij beschrijft hoe hij, doordat hij ruzie had met zijn jonge vrouw, naar Tarawa voer, waar hij voor het eerst motorfietsen en elektrisch licht zag. Toen hij naar Abaiang terugkeerde, deed hij wat eilandbewoners vaak doen als ze iets opmerkelijks hebben meegemaakt — hij maakte er een lied over. Hij zingt de dichterlijke woorden nu, met krachtige stem. Als dat lied ten einde is, zingt hij nog een van zijn composities. Die gaat over de uitnodiging: 'Kom hier, volg Mij' (Lucas 18:22). Tamton zingt dat sommige de leringen van de Heiland opvolgen en anderen niet en hoe je alleen geluk kunt vinden door de Heer te volgen.

Als we Jezus Christus vinden en volgen, moeten we soms door moeilijke wateren. Zo is Tamtons reis naar Jezus Christus verlopen. 'Ik was diaken in de protestantse kerk toen de zendelingen voor het eerst van Tarawa naar Abaiang kwamen', vertelt hij. 'Er was veel weerstand tegen hun komst en ze konden maar moeilijk een stuk grond vinden waarop ze een *bata* [traditioneel huis van gras] konden bouwen. Ik had medelijden met ze en nodigde ze uit om bij mij te komen logeren. Zij vertelden me over het evangelie, en ik veldde dat het waar was. Daarom heb ik me laten dopen.'

Dat was in 1984. Tamton en Taake waren een van de eersten die op Abaiang lid van de kerk werden.

De heiligen in Kiribati hebben te kampen met veel moeilijkheden, maar ze voelen zich toch rijkelijk gezegend. Bovenaan links: Moretekai Ataia. Rechts: Joshua en Jared Tune, zoons van bisschop lotua Tune, op de vorige bladzijde.

**Tamton en Taaka
waren bij de eerste
bewoners van
Abaiang die lid
werden van de kerk.**

Temidden van wantrouwen en vervolging begonnen zij onmiddellijk de zendelingen helpen zoeken naar anderen die ze over het evangelie konden vertellen.

Tamton en Taake vinden dat ze rijkelijk door de Heer gezegend zijn. Een paar jaar geleden wilde Tamton een grote fuik maken om zijn gezin te onderhouden. Maar om er een te bouwen, moest hij duizenden stenen naar de oceaan verslepen. Dat leek onmogelijk. Hij had maar een kleine kano, en alleen zijn zoons konden hem helpen.

‘Ik bad intens over die moeilijkheid’, vertelt hij. ‘De volgende dag zag ik dat er een hoop afval op mijn land was aangespoeld.. Daartussen lagen grote stukken piepschuim. Daarmee bouwde ik een vlot en met dat vlot hebben mijn zoons en ik onze fuik gebouwd. Eigenlijk hebben we er twee gebouwd.’ Die fuiken zijn waardevol geweest voor het gezin. Als er in de fuiken meer vis gevangen wordt dan het gezin kan gebruiken, verkopen ze wat ze over hebben.

Zoals hun geloof in Jezus Christus voor Tamton en zijn gezin in tijden van nood een steun is, zo is het ook een troost in tijden van verdriet. Een aantal jaren geleden kwam hun zoon om toen hij op inktvis viste. Hij was pas 22, maar kreeg een hartaanval, toen hij helemaal alleen op zee was.

Tamtons ogen worden vochtig als hij over zijn zoon spreekt. ‘Dat nieuws heeft ons hart gebroken’, zegt hij. Maar dan lichten zijn ogen weer op. ‘We willen hem aan ons laten verzegelen.’ Toen Tune hun districts-president

was, heeft hij hun verteld over het gezag van het priesterschap waardoor gezinsleden in de tempel voor eeuwig aan elkaar verzegeld kunnen worden. Ze willen er heel graag naar toe.

Maar ze hebben zo weinig middelen dat ze nog niet eens een tempel hebben gezien, laat staan bezoeken. Toch proberen Tamton en Taake een manier te vinden. Tune zegt dat hij, als zij sterven voordat ze naar de tempel zijn geweest, zal zorgen dat het werk voor hen gedaan wordt. Hij moedigt ze aan om de nodige gezinslijsten in te vullen. Misschien zullen hun kinderen het tempelwerk kunnen doen waartoe zij niet in staat zijn.

HET VERHAAL VAN ARITAAKE

Als de maaltijd, het zingen en de verhalen voorbij zijn, nemen Tune en Moretekai afscheid van Tamton en Taake. Ze moeten nog anderen op het eiland bezoeken.

De heiligen in Kiribati hebben groot respect voor de priesterschap en altijd als Tune naar Abaiang gaat, wordt hij met vreugde ontvangen. Al gauw wordt duidelijk dat hij niet in een opwelling naar Abaiang is gegaan. Hij werd naar het eiland getrokken door gebed — gevangen, net als een van zijn tonijnen. Hij dacht alleen op bezoek te gaan, misschien een excuus te vinden om te gaan vissen. Maar de echte reden van zijn komst was een priesterschapszegen voor Aritaake Mouto.

‘Al vanaf het moment dat ik lid van de kerk ben geworden, heb ik vertrouwen gehad in priesterschapszegen’, zegt zuster Mouto. ‘Voordat ik lid werd van de kerk had ik problemen met een van mijn benen. Als het me nu last bezorgt, vraag ik een zegen en word ik altijd beter. Omdat mijn man niet op het eiland is, bad ik vanmorgen dat iemand me een zegen zou komen geven.’ Ze glimlacht naar Tune. ‘Daarom bent u gekomen.’

‘Zo gaat het altijd’, zegt Tune. ‘Zij woont op een

Bisschop Tune met zijn gezin. Hij is negen jaar districts-president geweest. Toen het district gereorganiseerd werd tot ring, werd hij geroepen als bisschop van de wijk Eita.

'Ja, we hebben onze moeilijkheden,' zegt zuster Mouto, rechts, 'zelfs als je lid bent van de kerk. Maar we merken het nu niet zo erg.'

afgelegen eiland. Zij en haar gezin hebben hun problemen. Er is weinig werk; de meeste mensen leven van wat ze kunnen telen en uit de zee halen. Er zijn op Abaiang geen dokters of verpleegsters. De heiligen hier zijn heel afhankelijk van de Heer. En de Heer zorgt voor hen.'

'Ja, we hebben onze problemen,' zegt zuster Mouto, 'zelfs nu we lid van de kerk zijn. Maar we schenken er gewoon niet zoveel aandacht aan.'

Toen de zendelingen voor het eerst met haar gezin in contact kwamen, liep Aritaake altijd weg — of ze joeg de zendelingen weg. 'Onze voorganger vertelde dat er valse profeten zouden komen, en wij dachten dat zij dat waren', herinnert ze zich. 'Maar op een keer kwam er een zending die Jones heette. Toen ik hem de deur wees, bleef hij buiten voor ons staan bidden. Terwijl hij bad, voelde ik dat er in mijn hart iets veranderde. Ik vroeg de zendelingen of ze me wilden vergeven en mijn gezin over het evangelie wilden vertellen.

'Iets wat de zendelingen deden, veranderde me helemaal. Ze vroegen of ik wilde bidden. Toen ik mijn gebed uitsprak, werd ik een ander mens. Ik begon van de kerk te houden en ik geloofde zonder problemen in de leringen van de kerk.

Wat maakte op haar de meeste indruk van alles wat de zendelingen vertelden? 'De Geest die ze meebrachten. En de leringen over het gezin — hoe we als gezin gelukkig kunnen zijn en voor altijd bij elkaar kunnen blijven.'

Het is tijd om naar Tarawa terug te gaan. Tune weet dat hij terug moet voordat het water in Tarawa's lagune te laag komt te staan en er delen te ondiep worden voor zijn buitenboordmotor. Maar voordat Moretekai en hij vertrekken, geeft Tune de priesterschapszegen waarvoor Aritaake gebeden had.

HET VERHAAL VAN TUNE

De *I-Kiribati* (de mensen van Kiribati) zijn edelmoedig en heel vriendelijk van aard. Tune heeft van beide eigenschappen een dubbele portie. Het lijkt wel of hij altijd op weg is om iemand te helpen. Iedereen kent hem.

Maar dat is niet altijd zo geweest. Hij is opgevoed door zijn grootouders op Kuris, een piepklein stukje land ten zuiden van Tarawa, en Tune is pas naar het grootste

Kiribati in vogelvlucht

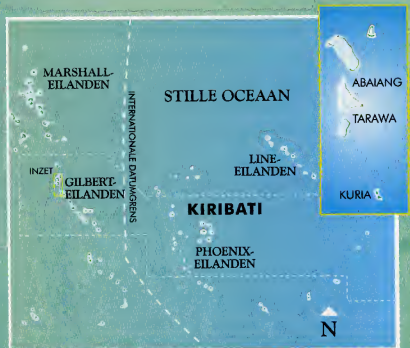
Bevolking: 85.500

Grootte: 717 km² land; 3.550.000 km² water

Geschiedenis: ongeveer 3.000 jaar geleden gekoloniseerd door voorouders van Micronesiërs, later verenigd met Polynesiërs. De Britse kapitein Thomas Gilbert passeerde in 1788 een groep atollen, noemde ze de Gilbert-eilanden (*Kiribati* is de inlandse uitspraak van *Gilberts*). Groot-Brittannië maakte de Gilbert-eilanden in 1892 tot protectoraat en later tot kolonie. In de Tweede Wereldoorlog bezet door Japan, daarna door het Amerikaanse leger. Onafhankelijk geworden op 12 juli 1979 als lid van het Britse Gemenebest.

Leden van de kerk: 5.557

Units van de kerk: Eén ring met tien wijken en twee gemeenten. Eén district met negen gemeenten; deel van het zendingengebied Suva Fiji.

Rechts: Een traditionele bata op Tarawa. Achtergrond: Leden van de gemeente Atieu op Tarawa op weg naar de kerk. Linksonder: De dochter van bisschop Tune, Akieti Hattie.

eiland gekomen toen hij dertien of veertien was. Hij had de traditionele vaardigheden geleerd, maar zijn grootmoeder vond dat hij een goede vervolgopleiding nodig had. Daarom kwamen zij naar Tarawa, waar een paar particuliere scholen stonden, waarvan er één geleid werd door een godsdienstige groepering.

Zijn grootmoeder schreef hem in voor die godsdienstige school. 'Maar net voordat de school begon,' vertelt Tune, 'schoot bij het voetballen mijn heup uit de kom. Ik ging naar het ziekenhuis op Tarawa. Het ongeluk wilde dat een vrouw die traditionele medicijnen gebruikte, mijn heup door massage probeerde te genezen. In plaats daarvan heeft ze hem vernield. En toen kwam er infectie bij. Ik werd heel ziek.

'Toen de dokters mijn grootmoeder vertelden dat ik het wellicht niet zou overleven, liet ze mijn familie naar Tarawa komen. Ik hoorde ze op een dag achter het gordijn om mijn bed met de dokters praten. De dokters zeiden: "We hebben geen enkele hoop. Die infectie aan zijn heup is heel ernstig, en nu tast het ook de rest van zijn lichaam aan."

'Toen ik dat hoorde, dacht ik: mijn hemel! Ze denken dat ik dood ga! Ik was als christen opgevoed, dus begon ik te bidden. Ik zei: "God, U bent mijn enige hoop. Als U mijn leven spaart, beloof ik dat ik op zending ga. Ik zal U mijn hele leven dienen." Natuurlijk had ik het soort zending voor ogen dat je ziet in de protestantse en katholieke kerken. Dat was in 1972, voordat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen naar Kiribati kwam.

'Ik lag plat op mijn rug in bed en kon niet eens zitten. Maar toen ik bleef bidden, merkte ik op een goede dag dat ik kon zitten. Na een tijdje kon ik staan, en daarna lopen. Ik heb twee jaar in het ziekenhuis gelegen.' Tune kwam eruit met een slechte heup, maar hij had het overleefd.

'Toen ik ontslagen werd, wilde ik om de een of andere reden niet meer naar de protestantse school. Ik wilde naar een andere school, de AKAS. Dus in 1974 meldde mijn grootmoeder me daar aan.

In dat jaar kwam Eb Davis, de zendingspresident van de kerk in Fiji, naar onze school om tien studenten uit te kiezen die naar de middelbare school Liahona op Tonga mochten. Naar de middelbare school mogen is een geweldige kans. Tot dan toe waren er nog maar twee groepen naartoe gegaan. Ik was ouder dan de meesten en twee jaar van school geweest, dus had ik weinig hoop dat ik uitgekozen zou worden. Maar dat was wel het geval.

'Thuis was het geld voor het vereiste vliegticket het grote probleem. Ik vroeg mijn vader: "Hoe komt u aan het geld? We hebben niets." Mijn vader had een ongeheeslijke ziekte waardoor hij niet kon werken, maar hij zei: "Dat geld komt er." Mijn moeder deed naaiwerk voor het ziekenhuis en had wat geld gespaard. Mijn oom en andere familieleden hielpen ook. Het leek wel een wonder, maar we kregen het geld bij elkaar.

'En zo zat ik in 1975 op de Liahona-school. Toen ik op de campus kwam, dacht ik dat ik in de hemel was. De mensen waren schoon, de school was schoon, en de mannen droegen een stropdas. En toen ontdekte ik dat dit een kerkschool was, van de mormonen. Ik had geen idee wat een mormoon was, dus vroeg ik ernaar.

'Die eerste zondag had ik de eerste les van de zendingen. Grant Howlett, een van mijn leraren, gaf me de les. Ik was echt opgetogen. Ik had de Heer beloofd dat ik op zending zou gaan als Hij me genas, en ik wist dat ik pas op zending kon als ik lid werd van de kerk. Ik heb me op 22 juni 1975 laten dopen — als eerste van mijn groep. Toen mijn vrienden vroegen waarom ik zo snel lid van de kerk was geworden, zei ik: "Niets van wat ze mij leerden, kon ik weerleggen. Ik voelde gewoon dat mijn Vader in de hemel wilde dat ik dat deed."

'Twee maanden na mijn doop werd aan de studenten van Kiribati gevraagd of iemand belangstelling had om naar huis te gaan en daar de kerk te introduceren. Ik gaf mijn naam op. Maar toen ze ontdekten dat ik zeventien was, zeiden ze dat ik te jong was. Zes jongemannen aanvaardden de roeping om het evangelie op Kiribati te verkondigen. Ze begonnen eind 1975.

'Voordat ze vertrokken, vroeg ik hun met mijn ouders

Akieti, de moeder van bisschop Tune, met haar kleinzoon Ataia Ribauea. Akieti werd lid van de kerk door de brieven van haar zoon.

te gaan praten. Dat zouden ze doen. Ik stuurde ook veel brieven naar huis waarin ik mijn getuigenis gaf. Zij aanvaardden het evangelie en lieten zich dopen.' Zijn grootmoeder, Tebwebwenikai Ribaua, was de eerste in de familie die lid werd.

'In 1978 maakte ik mijn school af en wilde nog steeds op zending. Ik had toen ook mijn toekomstige vrouw, Maii, ontmoet. We besloten dat ik op zending zou gaan; daarna zouden we in Hawaï in de tempel trouwen. Maar ik wist niet zeker hoe ik in Hawaï moest komen of een zending moest bekostigen.'

Tune overdenkt welke wonderbaarlijke dingen er de jaren daarna met hem gebeurden. Na zijn examen bleef hij in Tonga om voor de kerk te vertalen. Een gezin dat hij kende van de middelbare school zorgde in 1979 dat hij naar de Nieuw Zeeland-tempel kon, waar hij zijn begiftiging ontving. Binnen een paar maanden was hij in Kiribati op zending. Na zijn zending kon hij naar de BYU in Hawaï om zijn opleiding voort te zetten (hij was de eerste van Kiribati die een BYU-diploma haalde), en daar trouwde hij met Maii (het eerste paar uit Kiribati dat zich in de tempel liet verzegelen). Een ingeving om naar Kiribati terug te gaan in plaats van een baan in de Verenigde Staten te aanvaarden, leidde tot een ontmoeting op het vliegveld van Fiji met de gebiedspresident, ouderling John Sonnenberg. Een paar dagen later werd Tune door ouderling Sonnenberg geroepen als districtspresident van Kiribati. Door president Tune's kerkelijke taken kwam hij in Salt Lake City terecht, waar hij een heupoperatie onderging. Nu hij niet meer mank is, loopt hij sneller dan de meesten die proberen hem bij te houden.

Toen hij op Tarawa als districtspresident werkzaam was, vervulde Tune ook een betrekking als hoofd van de middelbare school Moroni, een middelbare school van de kerk die voortgekomen was uit het zendingswerk van Grant Howlett en zijn vrouw, Pat. Toen het echtpaar Howlett in 1976 naar Tarawa kwam, had de AKAS-school problemen op financieel gebied en met de leiding. De Howletts namen de leiding op zich en verzochten de kerk om de school te kopen. De kerk ging daar uiteindelijk mee akkoord.

Helaas kwam er wat tegenstand vanuit de regering. Maar de Heer had iemand achter de hand. Baitika Toun,

een lid van de kerk dat in het parlement gekozen was, overtuigde een aantal belangrijke wetgevers ervan dat de I-Kiribati veel profijt zouden hebben van een school die door de kerk geleid werd. De kerk kocht de school en noemde hem de Moroni Community School (nu de Moroni High School).

De school is inderdaad een zegen gebleken, niet alleen voor de I-Kiribati, maar ook voor de kerk. 'De Moroni High School wordt gezien als de modellschool in Kiribati', zegt Tune. 'De mensen die bij ons afstuderen zijn goed geschoold en hebben hoge zedelijke normen. Ze worden gevraagd voor verantwoordelijke banen. En de kerk wordt beschouwd als de modelkerk — wat betreft de ethiek, de normen en het feit dat het gezin centraal staat.'

De kerk heeft in Kiribati niet altijd zo'n goede naam gehad. 'In het begin werden we ervan beschuldigd dat we niet christelijk waren', zegt Tune. 'We zijn zelfs verhoord in het parlement. Maar dat gaf ons juist de kans om het evangelie te verkondigen aan de leiders van ons land. We hebben het misverstand uit de wereld geholpen.'

De school leidt nu een nieuwe generatie heiligen der laatste dagen op die een sterk getuigenis heeft en graag het evangelie wil verkondigen. Dat is een van de redenen waarom de kerk in Kiribati zo snel groeit. Nog een reden is het licht van het evangelie dat schijnt in het leven van de heiligen der laatste dagen in Kiribati. 'We hebben hoge normen en sterke gezinnen', zegt Tune. 'De mensen worden daardoor aangetrokken. Toen ik aan mijn zending begon, waren er tussen de vijftig en honderd leden van de kerk in Kiribati. Toen mijn zending erop zat, waren er vijfhonderd. We hebben er nu bijna zesduizend. Dat is ongeveer zes procent van de bevolking. Na slechts twintig jaar is de kerk het op twee na grootste godsdienstige genootschap in Kiribati.' Toen Tune in 1996 werd ontheven nadat hij negen jaar districtspresident was geweest, werd het district gereorganiseerd tot ring en werd hij geroepen als bisschop van de wijk Eita (nu de wijk Eita 1).

De zon gaat nu bijna onder. Tarawa ligt ergens voor de boeg van Tune's boot. Een paar sterren vliegen voorbij op weg naar hun rustplaats. Tune's ogen volgen hen instinctief. De vogels vliegen in de schemering rechtstreeks naar het land; door ze te volgen, kan een zeeman altijd de thuishaven vinden. Achter de vogels is de lucht

van goud geworden waarbij ook de zee een gouden kleur krijgt. In het licht daarvan is een glimlach op Tuna's gezicht te zien. In de grote koelbox aan zijn voeten liggen vier tonijnen die hij op de terugtocht vanuit Abaiang gevangen heeft.

'De leden hier zijn net als de zeevogels', zegt hij. 'De grote Visser moet veel vissen vangen. Wij, de leden, zijn de vogels die de zendingen laten zien waar die mensen zijn. En door het leven dat we leiden, tonen we onze vrienden en bekenden de weg naar het eeuwige leven.'

Tegelijkertijd maken de leden van de kerk in Kiribati zelf deel uit van degenen die in het net van het evangelie gezwommen zijn. Soms verheffen zij zich in vreugdevolle afwachting van de hemelse vreugde, soms duiken zij in de diepten van het aardse bestaan. En toch is daar altijd het Licht — en hun gelovige sprong daarin. Op zulke korte momenten vloeien de zee en de lucht in elkaar over. □

Boven: Het jeugdwerk van de gemeente Bonriki. **Onder, op de voorgrond:** Priesterschapsdragers zijn een zegen voor de groeiende kerk (van links naar rechts): Tenea K. Tenea, Peter Birati met zijn dochter Terubetaake, en Tito Bira. **Onder, op de achtergrond:** De zeevogels keren voor de nacht naar het land terug.

HET IS MIJN ZUSTER

Svetlana Nuzhdova

'Wie een ander niet kan vergeven, breekt de brug af die hij zelf moet oversteken om ooit de hemel te bereiken, want iedereen heeft behoefte aan vergiffenis.' (George Herbert, geciteerd in De Ster, juli 1995, blz. 54.)

Als voltijdzendinge in het zendingsgebied Donetsk (Oekraïne) ben ik erachter gekomen dat een van de sleutels tot doeltreffend zendingswerk bestaat uit vriendschap en begrip tussen twee collega's. In een van mijn werkgebieden ontbrak die eenheid tussen mijn collega en mij. We waren er allebei schuldig aan. Satan had een kleine breuk in onze band ontdekt en met onze hulp veranderde hij die in een ravijn.

Het duurde niet lang of wij, die geroepen waren om liefde en heil naar anderen te brengen, begonnen echte vijandschap jegens elkaar te voelen. En we waren ongelukkig, beroofd van de hulp van de Geest die zo noodzakelijk is bij het werk van de Heer. We wilden allebei veranderen, maar we verzachtten gewoon ons hart niet met oprechte bekering.

Mijn ziel onderging vreselijke kwellingen. Elke avond bad ik langdurig, smeekte onder tranen om hulp, maar ik begreep mijn collega nog steeds niet. Ik haatte mijn zwakheid en mijn trots, maar ik kon niet over de barrière tussen ons heenkomen.

Twee zijn beter dan één, omdat zij een goede beloning hebben bij hun zwoegen. Want, indien zij vallen, dan richt de een de ander weer op; maar wee de ene, die valt zonder dat een metgezel hem opricht! (Prediker 4:9-10.)

Na twee maanden werden we als koppel uit elkaar gehaald, maar het bleef me dwarszitten dat we er niet uit waren gekomen. Ik bleef bidden, vroeg m'n hemelse Vader of Hij mijn hart wilde verzachten en mij van de geest van vergiffenis wilde doordringen.

Die zuster en ik waren nog steeds in dezelfde stad op zending. We ontmoetten elkaar vrij vaak op conferenties en tijdens andere activiteiten, maar we vermeden het altijd om zelfs maar naar elkaar te kijken.

Kennelijk was ik tijdens een zoneconferentie zover

dat ik de gave van vergiffenis volledig kon aanvaarden. Toen onze zoneleider het slotgebed uitsprak, voelde ik de macht van de Heilige Geest. Ik werd vervuld van een uitzonderlijke liefde en tederheid jegens mijn vroegere collega. In mijn hoofd en in mijn hart klonk de boodschap: *Hij houdt ook van haar; zij lijdt ook; ook zij streeft naar volmaaktheid. Ze is mijn zuster; we hebben dezelfde doelen en waarden. Hoe komt het dat ik niet in de gaten heb gehad dat ik haar allang vergeven heb? Ik hou van haar!* Steeds weer voelde ik: *Ja, ik hou van haar! Samen zullen we veranderen!*

Ik wilde maar één ding — haar vertellen dat ik van haar hield, en om vergeving vragen. Ik dacht niet aan haar reactie; ik wilde alleen maar dat ze de oprechtheid in mijn ogen zag.

Ik vroeg haar of ik haar alleen kon spreken. Ik vertelde haar over mijn langdurige kwelling, mijn gebeden en ten slotte over mijn gevoelens op die dag. Tranen van vreugde en reiniging stroomden over haar wangen. Ze gaf me een knuffel en zei: 'Dank je wel. Ik heb hier zo lang op gewacht. Ik wilde zelf de eerste stap zetten, maar ik dacht dat je dat niet zou accepteren.'

'Maar Esau snelde hem tegemoet, omarmde hem, viel hem om de hals en kuste hem, en zij weenden (Genesis 33:4).

Sinds ik van mijn zending in Saratov (Rusland) terug ben, heb ik door mijn roeping als presidente van de zustershuilvereniging soortgelijke problemen tussen zusters in onze gemeente opgemerkt. Soms reageren de zusters net als ik destijds — met een tekort aan begrip en onwillig om te veranderen. Ik vertel altijd wat ik heb meegemaakt, in de hoop dat zij dezelfde vreugde en opluchting zullen gaan voelen als ik toen ik me oprecht bekeerd had en vergeving had geschonken.

'En als de mensen tot Mij komen, zal Ik hun hun zwakheid tonen. Ik geef de mensen zwakheid, opdat zij nederig mogen zijn; (. . .) want indien zij zich voor Mij vermederen, en geloof in Mij hebben, zal ik zwakke dingen sterk voor hen doen worden' (Ether 12:27). □

Leidraad voor de gezinsfinanciën

Ouderling Marvin J. Ashton
van het Quorum der Iwaalf Apostelen
FOTOGRAF GEZINSFOTO: JED CLARK

Eens was ik in de gelegenheid om met een leuk, jong stel te praten. Ze zouden die week trouwen. Hun ogen straalden bij het vooruitzicht van die belangrijke gebeurtenis en hun hechte liefde voor elkaar was duidelijk. Beiden hadden ze het voordeel van een hogere opleiding, een goed ouderlijk gezin en culturele vorming. Het was heerlijk om hen te leren kennen, hun plannen en hun mogelijkheden. Het zag ernaar uit dat hun verkering al op een eeuwige basis was begonnen.

Tijdens ons gesprek baarde hun antwoord op slechts één vraag mij zorgen. Ik hoop dat mijn bezorgdheid en opmerkingen ertoe heeft geleid dat ze de taakverdeling in hun ophanden zijnde huwelijk nog eens onder de loep hebben genomen.

Op de vraag 'Wie gaat in jullie huwelijk de financiën regelen?' antwoordde zij: 'Hij, neem ik aan.' Hij antwoordde: 'Dat hebben we nog niet besproken.' Die antwoorden verrasten en schokten me.

Hoe belangrijk is het financieel beleid in het huwelijk en gezin? Daarop zou ik willen antwoorden: 'Ontzettend belangrijk.' De American Bar Association [een organisatie van Amerikaanse advocaten] heeft aangegeven dat 89 procent van alle scheidingen zijn oorsprong vindt in onenigheid en beschuldigingen over geldzaken. Anderen hebben geschat dat 75 procent van alle scheidingen

21.19
21.32

1-14-96
0000
4-95 NI
0-38 NI
5-33 NI
10-00 NI
4-67 NI
001
7-45 045

6161\$

het gevolg is van ruzies over financiën. Sommige professionele adviseurs geven aan dat vier op de vijf gezinnen tobben met ernstige geldproblemen.

Ik haast mij om duidelijk te maken dat die huwelijksconflicten niet veroorzaakt worden door gebrek aan geld, maar meer door een verkeerd beheer van de financiën. Een aanstaande echtgenote doet er goed aan zich niet blind te staren op wat haar aanstaande man per maand verdient, maar zich meer te bepalen tot de vraag hoe hij (en zij) het geld dat ze in handen krijgen, zullen beheren. Financieel beleid moet prioriteit hebben boven het rendement van geld. Een toekomstige echtgenoot die verkering heeft met een meisje dat helemaal aan zijn verwachtingen voldoet, zou er goed aan doen om nog eens goed te kijken of ze wel met geld kan omgaan.

In het gezin behoort het financiële beleid door man en vrouw gevoerd te worden, op basis van gelijkheid, waarbij beide partners een stem hebben in de besluitvorming en het beleid. Als de kinderen op een leeftijd komen waarop ze hun eigen verantwoordelijkheid kunnen dragen, behoren zij ook in beperkte mate bij financiële aangelegenheden betrokken te worden. Vrede, tevredenheid, liefde en zekerheid zijn in een gezin niet mogelijk als er hoofdzakelijk zorgen en ruzies over de financiën zijn. Of we ons nu op een huwelijk voorbereiden of al getrouwd zijn, het is voor ons allemaal nu het moment voor bezinning en zo nodig bekering om ons financieel beleid te verbeteren en de tering naar de nering te zetten.

Aangezien een juist financieel beleid en binnen ons budget blijven in de wereld van vandaag van het grootste belang is voor een overvloedig en gelukkig leven, doe ik u daarvoor een paar richtlijnen aan de hand. Ik denk dat ieder van ons aan de hand van de volgende twaalf punten dat doel kan bereiken.

1 Betaal een eerlijke tiende. Succesvol financieel beleid begint in elk gezin van de kerk met het betalen van een eerlijke tiende. Als we van elk binnengekomen salaris eerst onze tiende en vastengaven betalen, zal onze toewijding aan dat belangrijke evangeliebeginsel sterker worden en is de kans op slecht financieel beleid kleiner.

Als we prompt onze tiende betalen aan Hem die het niet elke maand komt controleren, zullen we ook eerlijker staan ten opzichte van degenen die dichter bij ons zijn.

2 Leer uw geld beheren voordat het u gaat beheersen. Een aanstaande bruid doet er goed aan zich af te vragen: 'Kan mijn schat goed met geld omgaan? Weet hij hoe hij de tering naar de nering moet zetten?' Dat zijn belangrijker vragen dan: 'Kan hij veel geld verdienen?' Gemoedsrust op financieel gebied wordt niet bepaald door wat we verdienen, maar is afhankelijk van wat we uitgeven.

Elk echtpaar moet het financiële beleid voortdurend herzien. Het partnerschap moet uiteindelijk volledig en eeuwig worden. Man en vrouw moeten samen de gezinsfinanciën beheren in een sfeer van openheid en vertrouwen. Als een van beiden het geld beheert en daaraan macht en gezag ontleent, veroorzaakt dat ongelijkheid in het huwelijk en dat is niet zoals het hoort. Maar als een huwelijkspartner zich vrijwillig geheel onttrekt aan het financieel beleid in het gezin, doet hij of zij afstand van een noodzakelijke verantwoordelijkheid.

3 Leer zelfbeheersing en matigheid in geldzaken. Zelfbeheersing en matigheid in geldzaken leren en oefenen kan belangrijker zijn dan een cursus boekhouden. Jonge paren moeten inzien dat ze niet direct hetzelfde uitgavenpatroon en dezelfde leefstijl kunnen handhaven die ze bij hun ouders thuis gewend waren. Getrouwde paren tonen zich echt volwassen als zij de behoeften van hun partner en hun gezinsleden voorrang geven boven hun eigen verlangens. Samen moeten ze het geld leren beheren, in een geest van samenwerking en liefde op een constante basis.

We leven in een genotzuchtige, egocentrische, materialistische samenleving. Advertenties verlokken jonge kopers met gemakkelijk te verkrijgen krediet en kopen op afbetaling. Daarbij is het interessant dat in geen enkele advertentie met ook maar één woord gerept wordt over terugbetaling van het geleende geld of hoe lang dat alleen al duurt en hoe moeilijk het is — vooral met de onvermijdelijke, toegevoegde rente.

4 *Stel een budget vast.* Elk gezin moet van tevoren weten hoeveel geld er elke maand beschikbaar is en welk bedrag er in elke categorie van het gezinsbudget besteed kan worden.

Vermijd schulden en de daaruit voortvloeiende financiële lasten. De aankoop van een huis, een opleiding of andere belangrijke investeringen kunnen daarop een uitzondering vormen. Betaal duurzame goederen en vakanties contant. Vermijd langlopend krediet en wees voorzichtig met het gebruik van creditcards. Die zijn voornamelijk voor het gemak en ter identificatie, en behoren niet zorgeloos of roekeloos te worden gebruikt. Het gebruik van veel creditcards brengt een aanzienlijk verhoogd risico van buitensporige schulden met zich mee. Koop tweedehands goederen totdat u genoeg gespaard hebt voor nieuwe. Iets van slechte kwaliteit kopen is uiteindelijk bijna altijd heel duur.

Spaar en investeer een bepaald percentage van uw inkomen. Spaargeld voor noodgevallen moet minstens genoeg zijn om drie maanden alle belangrijke gezinsver-

plichtingen na te komen. Elk gezin dat tot de kerk behoort, vult eerlijk en op tijd het belastingformulier in.

Luistert u hier alstublieft goed naar — en als sommigen van u zich daardoor ongemakkelijk voelen, is dat ook zo bedoeld: heiligen der laatste dagen die hun schuldeisers ontlopen, hebben terecht de innerlijke frustraties die een dergelijk gedrag verdient, en zij leven niet zoals het heiligen der laatste dagen betaamt! Faillissement moet vermeden worden, behalve in zeer uitzonderlijke en onvermijdelijke omstandigheden, en dan alleen nog nadat er gebedvol over nagedacht is en er grondig wettelijk en financieel advies over is ingewonnen.

5 *Leer uw gezinsleden al vroeg hoe belangrijk het is om te werken en geld te verdienen.* 'In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten' (Genesis 3:19) is geen verjaard advies. Het is van groot belang voor ons welzijn. Een van de grootste gunsten die ouders hun kinderen kunnen verlenen, is hen leren werken. In de loop van de

Een schuldaflossingskalender kan een hulpmiddel zijn om onnodige schulden te verminderen of weg te werken. Maak diverse kolommen op een blad. Zet in de meest linkse kolom de namen van de maanden, te beginnen met de komende maand. Zet bovenaan de volgende kolom de naam van de schuldeiser die u het eerste wilt betalen. Dat kan de schuld zijn met de hoogste rente of de schuld die het eerste afgelost moet worden. Noteer zoals hiernaast wordt aangegeven de maandelijkse aflossing voor die schuldeiser tot en met de laatste maand van aflossing. Zet bovenaan de volgende kolom de naam van de tweede schuldeiser die u wilt betalen, en noteer de maandelijkse aflossingen. Als u de eerste schuldeiser helemaal heeft afbetaald, voegt u het bedrag van die maandelijkse aflossing toe aan dat voor de tweede schuldeiser. Ga zo door totdat u alle leningen hebt afgelost.

SCHULDAFLOSSINGSKALENDER

	Schuld 1	Schuld 2	Schuld 3	Schuld 4	Totaal-bedrag
april	10	20	30	40	100
mei	10	20	30	40	100
juni	10	20	30	40	100
juli	10	20	30	40	100
augustus		30	30	40	100
september		30	30	40	100
oktober		30	30	40	100
november			60	40	100
december			60	40	100
januari			60	40	100
februari				100	100
maart				100	100
april					

jaren is er veel gezegd over kinderen en zakgeld, en daarover bestaan veel verschillende meningen en aanbevelingen. Ik ben van de 'oude school'. Ik vind dat kinderen hun geld moeten verdienen door middel van dienstbetoon en passende taken. We kunnen kinderen soms ook met geld belonen voor goede cijfers op school en het bereiken van andere waardevolle doelen. Ik denk dat het voor een kind niet goed is dat het opgroeit met het idee dat ze thuis een geldboom hebben waaraan elke week of elke maand vanzelf geld groeit.

6 *Leer kinderen op hun niveau hoe ze zelf kunnen beslissen wat ze met hun geld doen.* Op grond van wat ze geleerd hebben en eigen ervaring moeten kinderen verantwoordelijk zijn voor wat ze met hun eigen geld doen, en de gevolgen dragen van onverstandige uitgaven. 'Spaar' is een nietszeggende uitspraak van een ouder tegen een kind. 'Spaar voor een zending, fiets, poppenhuis, uitzet of auto' is begrijpelijk en redelijk. Eenheid in het gezin wordt bevorderd als er samen gespaard wordt voor een gemeenschappelijk, gezamenlijk

overeengekomen doel. Bij ons thuis bleek het de eenheid te bevorderen als we een kind lieten sparen voor een groot project; als het dat bedrag dan gespaard had, vulden wij het aan met een van tevoren vastgesteld percentage. Aanmoedigingspremies zijn een krachtige impuls om gewenst gedrag te bereiken.

7 *Leer elk gezinslid een bijdrage te leveren aan het welzijn van het hele gezin.* Als kinderen groter worden, behoren ze inzicht te krijgen in de financiële situatie van het gezin, het budget, de doelen en hun eigen verantwoordelijkheid in het gezin. Moedig goedkope, leuke projecten aan die de kinderen begrijpen en die bijdragen aan een gezinsdoel of een leuke gebeurtenis. Sommige gezinnen lopen een prachtige financiële en geestelijke ervaring mis doordat ze niet bij elkaar gaan zitten, bij voorkeur tijdens de gezinsavond, waarbij iedereen zijn of haar deel afstaat voor het maandelijks bedrag dat overgemaakt wordt naar de zoon, dochter, broer of zus die op zending is. Als een kind bij die maan-

Een begroting is een hulpmiddel om uw uitgaven te plannen en te evalueren. Maak een begroting voor een bepaalde periode (een week, twee weken, een maand) die overeenkomt met de periode waarin u uw betalingen doet. Breng uw inkomen in evenwicht met uw uitgaven, en geef minder uit dan u verdient.

BEGROTING VOOR _____

HUIDIG INKOMEN	GEPLAND	FEITELIJK
Loon/salaris (na aftrek van belastingen)		
Ander inkomen		
Totaal inkomen		
UITGAVEN		
Kerk		
Spaargeld		
Levensmiddelen		
Hypotheek of huur		
Energie		
Vervoer		
Aflossing schulden		
Verzekering		
Dokter/medicijnen		
Kleding		
Overige		
Totaal uitgaven		
Inkomen minus uitgaven		

delijkse activiteit wordt betrokken, wordt het plotseling 'onze' zending; ouders en kinderen zijn trots dat ze samen die zending steunen.

8 *Blijf u ontwikkelen.* Maak zoveel mogelijk een officiële dagopleiding af, waartoe ook vakopleidingen en stageprogramma's kunnen behoren. Dat geld is een goede investering. De uren die u besteedt aan een voortgezette opleiding, gebaseerd op de te verwachten loonsom gedurende uw hele actieve leven, zullen ook heel waardevol zijn. Volg een avondschool of schriftelijk onderwijs om u verder voor te bereiden. Maak uzelf een speciale vaardigheid of talent eigen waarmee u langdurige werkloosheid kunt vermijden. Het is vaak goed om eenvoudige klusjes in huis en aan de auto zelf te doen, dat spaart vaak geld uit. Een onverwachte periode van werkloosheid kan iedereen overkomen. Wij moeten onszelf, als we geen werk hebben, niet toestaan rustig te gaan zitten wachten op 'werk dat ons ligt' als we een andere, eerzame, tijdelijke baan kunnen krijgen.

9 *Streef naar een eigen huis.* Een eigen huis is een investering, niet iets wat verbruikt wordt. Koop het type huis dat u op grond van uw inkomen kunt betalen. Breng verbeteringen aan en verfraai de tuin gedurende de periode dat u erin woont zodat u, als u het verkoopt, gebruik kunt maken van het gegroeide aandelenvermogen en de te verwachten kapitaalwinst.

10 *Sluit goede verzekeringen af.* Het is van het grootste belang een goede ziektekostenverzekering te hebben, uw auto en uw huis goed te verzekeren en een goede levensverzekering af te sluiten. Kosten die een ziekte, een ongeluk en de dood met zich meebrengen, kunnen zo groot zijn dat gezinnen die niet verzekerd zijn vele jaren gebukt gaan onder de financiële last ervan.

11 *Begrijp dat de financiën en investeringen van het gezin onderhevig zijn aan invloeden van buitenaf.* Door inflatie wordt steeds een groot deel van de gemiddelde loonsverhoging opgeslokt. Een hoger salaris hoeft niet te betekenen dat we meer koopkracht hebben, en

mag geen excuus zijn voor buitensporige aankopen of meer schulden. Naast het spaargeld voor noodgevallen zouden gezinnen verstandige investeringen moeten doen voor financiële zekerheid, mogelijke arbeidsongeschiktheid en pensioen. Vermijd alle aanbiedingen voor riskante investeringen en beloften van veel winst op korte termijn.

12 *Leg een verantwoorde voedselvoorraad aan en zorg dat u voorbereid bent op noodtoestanden.* Vul uw normale voedsel- en noodvoorraad op een systematische en ordelijke manier aan. Steek u hiervoor niet in de schulden. Pas op voor onverstandige plannen voor de voedselvoorraad. Jaarlijks een groentetuin aanleggen is in veel opzichten nuttig, ook voor het voedselbudget. Eet voedzaam voedsel en doe aan gepaste lichaamsbeweging ter verbetering van uw gezondheid, waardoor u veel medische kosten vermijdt.

Deze paar punten en ideeën zijn niet allesomvattend of volledig. We hopen eerder dat we hiermee een noodzaak onder uw aandacht hebben gebracht. We behoren in te zien dat die richtlijnen essentieel zijn voor verstandig financieel beheer en we moeten ervan op de hoogte zijn.

Moge God ons laten beseffen dat financieel beheer een belangrijk onderdeel is van ons persoonlijk welzijn. De tering naar de nering leren zetten behoort een voortgaand proces te zijn. We moeten er voortdurend aan werken vrij te blijven van financiële moeilijkheden. Financieel gezien bent u gelukkig als tijd en rente vóór u, en niet tegen u werken.

Geld in het leven van heiligen der laatste dagen moet gebruikt worden als middel om eeuwig geluk te verwerven. Zorgeloos en egocentrisch gebruik ervan leidt tot een leven in financiële slavernij. We moeten individueel en als gezin betrokken zijn bij onze geldzaken. God zal in die zaken de vensters van de hemel voor ons openen als wij maar dicht bij Hem leven en zijn geboden onderhouden. □

Ontleend aan een toespraak gehouden in een welzijnsbijeenkomst van de algemene aprilconferentie in 1975.

SABBATVIERING IN HET GEZIN

Karen F. Church

ILLUSTRATOR: BETH WHITTAKER

Mijn man en ik besloten om op zondag voor ons gezin een uurtje evangeliestudie in te lassen, waartoe de kerkleiders ons hebben aangemoedigd. (Zie 'Brief van het Eerste Presidium', *De Ster*, december 1999, blz. 1.) Eerst wisten we niet zo goed hoe we moesten beginnen of wat we moesten doen. Maar ik wist dat de Heer ons zou helpen als we het probeerden, dus begonnen we een aantal activiteiten te bedenken zodat die tijd met elkaar leuk en vruchtbaar zou zijn. Hieronder volgen een paar van onze activiteiten:

☞ Laat een van de kinderen een korte toespraak voorbereiden die het na de kerk zal houden. Die toespraak kan gebaseerd zijn op lessen die op die dag in de kerk gegeven zijn.

☞ Zing lofzangen met elkaar. Dat kunnen nieuwe lofzangen zijn, lievelingslofzangen of een spel waarbij de titel van bekende liederen geraden moet worden.

☞ Schrijf brieven aan grootouders, familieleden, zendelingen of vrienden.

☞ Nodig er andere gezinnen bij uit en laat elk gezin voorbereidingen treffen voor een verhaal met gebruik van het flanelbord, een toespraakje en een of twee muzikale nummers.

☞ Laat de kinderen onvoorbereid een toneelstukje opvoeren over een godsdienstig verhaal of onderwerp.

☞ Lees voor uit de Schriften, een boek van de kerk of uit de *Liahona*.

☞ Heb als ouder met ieder kind apart een gesprek.

☞ Doe een spel dat met de kerk te maken heeft.

☞ Maak plannen om anderen deelgenoot te maken van de sabbat in uw gezin door een traktatie en een uitnodiging te maken en die te bezorgen bij vrienden of burens.

Wij hebben gemerkt dat de kinderen steeds meer naar de sabbat in ons gezin gaan uitkijken naarmate we ze er meer bij betrekken. □

Walter Rane, Christus in Emmaüs

‘En het geschiedde, toen Hij met hen aanlag, dat Hij het brood nam, de zegen uitsprak, het brak en hun toereikte. En hun ogen werden geopend en zij herkenden Hem; en Hij verdween uit hun midden’ (Lucas 24:30–31).

En na acht dagen waren zijn
discipelen weer in het huis en
Tomas met hen. Jezus kwam,
terwijl de deuren gesloten waren,
en Hij stond in hun midden en
zeide: Vrede zij u!

‘Daarna zeide Hij tot Tomas:
Breng uw vinger hier en zie mijn
handen en breng uw hand en steek
die in mijn zijde, en wees niet
ongelovig, maar gelovig.

‘Tomas antwoordde en zeide tot
Hem: Mijn Here en mijn God!

‘Jezus zeiden tot hem: Omdat
gij Mij gezien hebt, hebt gij geloofd?
Zalig zij, die niet gezien hebben en
toch geloven’ (Johannes 20:26-29).

DUTCH

4 02209 64120 8